

Telnický zpravodaj

www.telnice.cz

ročník XXX. • číslo 3 • červen 2020

Vzpomínání
na Františka
Vykouřila

Fotografie
hlavních stárků
od roku 1991

Rozhovor
s Aničkou
Jenišovou

Reportáže
z koronavirového
jara v Telnici

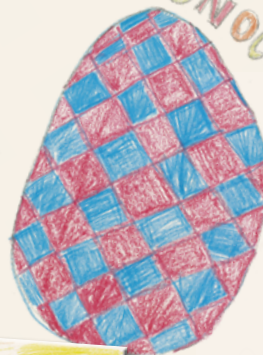
Veselé Velikonoce

VESELE
VELIKONOCE

VESELE
VELIKONOCE

Hezké Velikonoce

Velikonoční přáníčka
telnických dětí
pro telnické seniory

OBSAH

Informace z obecního úřadu	
Úvodní slovo starosty.....	1
Výběr z jednání zastupitelstva obce v dubnu a květnu 2020.....	2
Koronavirové dopady na obecní rozpočet.....	3
Jak šel čas s koronavirovými opatřeními.....	7
Nové termíny tradičních akcí.....	7
Jak vypadal jeden koronavirový den na obecním úřadě?.....	7
Poděkování lidem v telnické první linii.....	8
Poděkování všem dobrovolníkům.....	9
Pracovní četa v době koronavirové.....	10
Nový výrobní závod v Telnici.....	11
Rekonstrukce uličky u Masarykova náměstí.....	12
Zprávy z obecního úřadu.....	12
Aktuality	
Významná životní jubilea telnických občanů.....	16
Rozloučení s telnickým spoluobčanem.....	16
Velký házenkář a srdcař Miroslav Knol.....	17
Vzpomínka na velkého házenkáře Mirka Knola.....	17
Alkohol, kouření, děti a mládež.....	18
Obecní knihovna byla obohacena o darované knižní tituly.....	19
Poděkování za křížovky, časopisy a knihy.....	20
Hlášení o páté.....	20
ČT odkládá přechod televizního vysílání na DVB-T2.....	20
Oznamovací povinnost.....	21
Koronavirus vzdělávání	
na Univerzitě třetího věku nezastavil.....	21
Výzva MAS Slavkovské bojiště.....	22
Změna termínu zájezdu do Jaroměřic n. R.....	22
Výherkyně tajeňky křížovky	
dubnového Telnického zpravodaje.....	22
Křížovka – Jak dobře znáte Telnici?.....	22
Rozhovor	
Rozhovor s Aničkou Jenišovou.....	23
Škola a školka	
Jarní „koronky“ v základní škole.....	26
Zápis do MŠ Telnice.....	27
Uzavření a znovuotevření MŠ Telnice.....	27
Společnost a kultura	
Letošní Den matek.....	28
Mimořádné setkání Klubu aktivních seniorů.....	29
Internetové přenosy bohoslužeb z telnického kostela.....	30
Ani ministranti nezaháli.....	30
Telnické sluníčko oznamuje maminkám.....	30
Kinematograf bratří Čadíků opět přiváže české filmy.....	31
Vzpomínka na Františka Vykouřila	
Rozloučení s Františkem Vykouřilem (1928–2020)	
jménem obce Telnice.....	32
Několik poznámek z Národního házenkářského archivu.....	34
Sportovní tisk v roce 1958.....	36
Čeho se Franta chopil, to dokončil.....	36
Franta byl můj vzor.....	38
Franta byl velký kamarád.....	38
Vždycky budu na Frantu vzpomínat v dobrém.....	39
František byl takový velitel.....	40
Franta byl férový chlap.....	41
Vzpomínky z dobového tisku na ocenění Telnice (1987).....	42
František byl velkou osobností.....	43
Kuželkáři vzpomínají na svého dlouholetého spoluhráče.....	43
Svým příkladem motivoval k aktivitě.....	43
František Vykouřil jako tanečník.....	44
Vzpomínky z Domova pro seniory Holásecká.....	44
Poslední „Nazdar“.....	45
Rozhovor s Jaroslavem Vlasákem.....	46
Rozhovor s Miloslavou Bimovou.....	48
Moje vzpomínka na Frantu.....	49
Sport	
Podivná sezóna házené mužů.....	52
Mladší dorost Sokola Telnice.....	53
Mladší a starší žáci v sezóně 2019/2020.....	54
Úspěšnou sezónu minižáků přerušil nečekaný soupeř.....	54
Demontáž sportovní haly.....	55
Jarní sezóna mladých futsalistů Sokola.....	56
Obecní tenisový turnaj ve čtyřhře.....	56
Hody	
Malá historie hlavních stárků v Telnici.....	57
Vzpomínka na telnické hody z let minulých.....	62
Historie	
Epidemie a nemoci v dějinách Telnice.....	64
Vzpomínka na první svaté přijímání.....	65
Telnické přezdívký.....	66
Závěr školního roku.....	66
Archivní slohové práce dětí z telnické školy.....	68
75 let od pádu stíhaček v okolí Telnice.....	69
Vzpomínka na pád německého letadla 11. dubna 1945.....	71
Výročí spisovatelů Boženy Němcové a Aloise Jiráska.....	71
Telnické přezdívký – Řešení.....	72
Dopisy čtenářů	
Telnické děti píšíu telnickým babičkám a dědečkům.....	72
Dobry pastýř.....	73
Kalendář akcí	
Telnické akce v létě 2020.....	73

Telnický zpravodaj – Periodický tisk územně samosprávného celku: Obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice, IČ: 00282677. Evidenční číslo MK ČR 18785. Telnický zpravodaj je vydáván 4–6x ročně v obci Telnice a nemá žádné regionální mutace. Příspěvky můžete posílat v elektronické podobě na adresu zpravodaj@telnice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvků přiměřeně krátit. Datum vydání: 15. 6. 2020.

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení sousedé, poslední měsíce nám přinesly události, na které jen tak nezapomeneme. Jeden malý neviditelný organismus nám tu převrátil svět naruby. Pro některé se tyto chvíle staly noční i denní můrou, někteří si z toho do posledních chvil nic nedělali. Někteří odvahu nabrali až ve chvíli, kdy začaly počty nakažených klesat. Někteří „nevěří na koronavirus“ (16 % z naší internetové ankety), některým to bylo všechno jedno (13 %). Každý jsme jiný, ale roušky jsme nosili nakonec (snad) všichni. Nikdy na to nezapomeneme, od prvního pohledu jsme se stali „národem lupičů“.

Doba koronavirová nám přinesla nepříjemnosti, ale i pozitiva. Stačí se podívat na vzdušný obyčejných lidí, kteří se bez ohledu na situaci ve vedení našeho státu prostě chopili pomoci sobě i ostatním. Náš národ je vycvičený z dob minulých a umí přepnout na režim: „Musíme si pomáhat“. A ono to fungovalo. Ale nezapomínejme, že vše ještě nekončí. To byl jen začátek.

Nechci přivolávat ani psát o dalších vlnách virového promoření obyvatelstva. Chtěl bych jen připomenout, že se nám

důsledky prudkého zastavení života v naší společnosti ještě budou nějaký čas promítat do každého z našich dnů. A nemálo z nás bude potřebovat pomoc i nadále. Všimějme si okolo sebe, jestli někdo z našich sousedů neztratil práci a nemůže novou najít, jestli někdo znenadání materiálně či duševně nestrádá, jestli už delší čas nezůstal zavřený doma, protože se bojí vyjít ven. Konec nouzového stavu v naší zemi a uvolnění mimořádných opatření neodmávalo konec zvláštní doby, které jsme nyní součástí. Ten čas pokračuje, proto budme připraveni se s ním zodpovědně vyrovnat a přemýšlejme o věcech s větším nadhledem a ohledem na budoucnost.

V tomto vydání zpravodaje se věnuje dění, které doprovázelo život v naší obci v době mimořádných hygienických opatření, ale také památce Františka Vykouřila. Tomu bohužel nebylo dopřáno, aby se s námi rozloučil a odešel na věčnost v jiných než v těchto složitých časech. Snad potěší řada fotografických vzpomínek na tradiční telnické akce, kterých se nám letos nedostalo... Ale rok ještě nekončí, určitě se ještě ve zdraví potkáme! Lide telnický, tedy hlavu vzhůru a pojďme dál. Věřím v dobrou budoucnost. Opatrujte se.

František Kroutil, váš starosta

VÝBĚR Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE V DUBNU A KVĚTNU 2020

V souvislosti se zvýšenou ochranou osobních údajů (GDPR) již nyní není možné některé konkrétnější údaje v souvislosti s usneseními zastupitelstva obce Telnice zveřejňovat. Děkuje se za pochopení.

Zastupitelstvo obce Telnice schvaluje

- uzavření veřejnoprávní smlouvy pro agendu přestupků s městem Šlapanice (IČ: 00282651),
- nákup pozemku p. č. 1080/43 o výměře 864 m² v k. ú. Telnice u Brna za cenu 172 800 Kč,
- poskytnutí obecní dotace pro TJ Sokol Telnice (IČ: 18565786) – 200 000 Kč, Orel jednota Telnice (IČ: 49461141) – 105 000 Kč, Římskokatolická farnost Telnice (IČ: 65266234) – 130 000 Kč, Telnické sluníčko, spolek (IČ: 28555741) – 10 000 Kč, Myslivecký spolek Telnice, z. s. (IČ: 49458019) – 20 000 Kč a příslušné veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Telnice,

- darovací smlouvu s Danielou Bendovou (IČ: 15877116) na 50 ks křížovek (pro seniory),
- objednávku roční periodické prohlídky mostů a lávek dle ČSN: 736221 za cenu 4 800 Kč bez DPH/ks u firmy CESTING (IČ: 05818745); zkontrolovány budou dvě lávky pro pěší na Brněnské ul., hospodářský most a dvě lávky v ulici U mlýna,
- smlouvu o zřízení věcného břemene č.: HO-014330060113/001 s E.ON Distribuce, a. s. (IČ: 28085400),
- dvě smlouvy číslo: 1030056025/001 a 1030057022/001 o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene s E.ON Distribuce, a. s. (IČ: 28085400),
- prodej obecních pozemků p. č. 1418 o výměře 23 m² za cenu 4 600 Kč a p. č. 1419 o výměře 21 m² v k. ú. Telnice u Brna za cenu 4 200 Kč a příslušné kupní smlouvy,
- smlouvu o připojení k distribuční soustavě z napěťové hladiny nízkého

Jednání telnického zastupitelstva v dubnu 2020

napětí č. 9001682507 s E.ON Distribuce, a. s. (IČ: 28085400),

- smlouvu o nájmu obecních pozemků p. č. 847, o výměře 108 m², p. č. 833/1 o výměře 42 m² a p. č. 991/1 o výměře 488 m² v k. ú. Telnice u Brna za cenu 255 Kč ročně,
- smlouvu o nájmu obecních pozemků p. č. 1257 o výměře 282 m² a p. č. 1258 v k. ú. Telnice u Brna o výměře 24 m² za cenu 122 Kč ročně,
- nabídku na vypracování projektové dokumentace pro územní a stavební řízení a projednání s úřady na vybudování odstavné plochy na obecním pozemku p. č. 810/2 v k. ú. Telnice u Brna v ceně 15 000 Kč bez DPH,
- nákup 2 000 ks bavlněných roušek od společnosti Bison Sportswear, s. r. o. (29296897) za cenu 70 000 Kč bez DPH a jejich rozdělení občanům a zaměstnancům obce Telnice,
- prodej obecního pozemku p. č. 541/4 v k. ú. Telnice u Brna o výměře 3 m², který vznikne oddělením dle geometrického plánu č. 1129-21/2020 za cenu 6 300 Kč a související kupní smlouvu,
- pořízení nového počítačového serveru Fujitsu-Siemens TX1330M4 s příslušenstvím pro ZŠ Telnice v celkové ceně hardwaru a instalačních prací ve výši 68 809 Kč vč. DPH od společnosti Agerit (IČ: 26298848); softwarové licence si s ohledem na speciální

podmínky pro školství pořídí škola z vlastního rozpočtu,

- hromadnou licenční smlouvu veřejném provozování č. VP_2020_61159 s OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z. s. (IČ: 63839997),
- návrh licenční smlouvy s Českou televizí (IČ: 00027383) na jednoměsíční veřejné (internetové) promítání Medailonu Františka Vykouřila za sjednanou jednorázovou odměnu za 500 Kč bez DPH,
- dodatek č. 6 smlouvy o zajištění služeb pro Českou poštu, s. p. č. 2017/14329 (IČ: 47114983),
- poskytnutí obecní dotace typu B na akci Tennessee Cup XI. ve výši 6 000 Kč a příslušnou veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Telnice,
- dvě smlouvy číslo 1030057589/002 a 1030059282/002 o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene s E.ON Distribuce, a. s. (IČ: 28085400),
- poskytnutí mimořádného finančního daru ve výši 100 000 Kč Orlu jednotě Telnice (IČ: 49461141) a příslušnou darovací smlouvu,
- žádost Společnosti pro ranou péči, pobočka Brno (IČ: 75094924) a poskytnutí finančního daru ve výši 10 400 Kč a příslušnou darovací smlouvu,
- příkazní smlouvu se společností RENARDS, a. s. (IČ: 08737215) číslo A000018

(dotační agentura – parkoviště v nádražní čtvrti).

Zastupitelstvo obce Telnice bere na vědomí

- návrh Pavla Zapletala o podpoře místního podnikání pro všechny místní podnikatele, kteří museli z důvodu současného nouzového stavu uzavřít svou telnickou provozovnu, která je umístěna v cizí nemovitosti a za kterou platí pravidelný nájem,
- výzvu Pavla Zapletala, aby se neuvolnění členové zastupitelstva obce vzdali své dvouměsíční odměny, resp. podpořili touto částkou každý podle svého uvážení místní podnikatele; jednotliví přítomní zastupitelé s tímto návrhem souhlasili,
- informaci starosty obce o místních opatřeních v souvislosti s nouzovým stavem v ČR,
- žádost o zbudování přístupové komunikace z polní cesty za zahrádkami v ulici Za sokolovnou; pro další projednání tohoto tématu ZO požaduje, aby žadatel zajistil stanoviska všech vlastníků pozemků v uvedené lokalitě polní cesty Za sokolovnou, neboť je zřejmé, že pro případnou realizaci tohoto záměru je nezbytná jejich součinnost,
- dopis Karla Výlety a Libora Konečného ve věci kontroly omezení na polní cestě za ulicí Palackého i informaci starosty obce o tom, že je dlouhodobě zadána žádost o pravidelnou kontrolu dodržování pravidel silničního provozu v této oblasti u Městské policie Šlapanice,
- informaci starosty obce o poklesu daňových příjmů: jen za měsíc květen je pokles o 35 %, za prvních pět měsíců pak pokles o 9,5 % oproti stejným časovým obdobím roku 2019.

Zastupitelstvo obce Telnice neschvaluje:

- žádost Linky bezpečí o finanční podporu.

František Kroutil, starosta obce

KORONAVIROVÉ DOPADY NA OBECNÍ ROZPOČET

Mnozí občané se nás ptali, proč 26. května 2020 vyvěšujeme černou vlajku. Jednalo se o protestní akci českých a moravských měst a vesnicí nazvanou *Černý den obcí*. Města a obce tak symbolicky protestovaly proti tomu, že stát použije část očekávaných daňových výnosů pro obce na krytí kompenzačních opatření

v souvislosti se současnou situací. „Opakovaně apelujeme na vládu, aby zastavila období nejistoty a chaosu. Na jedné straně nás vyzývá, abychom masivně investovali a podpořili ekonomiku, na straně druhé nám znovu a nekonceptně ukrájí z rozpočtů,“ říká předseda Svazu města a obcí ČR a starosta Kyjova František Lukl

a dodává: „Nabízíme varianty řešení, ale vláda s námi odmítá jednat. Přitom můžeme přesvědčit starosty, aby se pustili do plánovaných investic, pokud ovšem budou nastavena jasná pravidla a vláda s námi začne hrát férově.“

Situace je vážná. Telnický obecní rozpočet už v průběhu jarních měsíců

pocítil nižší příjmy z některých daní, je tedy na čase postupně uvažovat o krácení letošních výdajů. A protože se stát rozhodl vzít obcím ještě další peníze, vzrůstá nejistota ohledně dalšího vývoje. Sliby vlády, že odebrané peníze budou kompenzovány obcím určitými dotačními programy, neobstojí – na rozdíl od plnění obecních příjmů z daní (které dostává každá obec), si na slibované dotační programy jistě všechny obce nesáhnou – to je principem dotací, že prakticky nikdy nejsou poskytovány všem žadatelům, ale jen některým.

Za Telnici mohou jen s lítostí dodat, že jsme se jako obec snažili maximálně pomáhat našim občanům v nelehké době, a suplovali tak pomoc od státu, která v materiální formě prakticky nepřišla. Vládou slibované jednorázové roušky dorazily v počtu 500 ks až po měsíci od vyřčení slibu. V době, kdy už všichni dávno měli vlastní bavlněné či jiné roušky. Většinu roušek od státu jsme tak rozdali seniorům, zbylé byly dostupné nějaký čas na poště, valný zájem však o ně nebyl – přišly prostě pozdě.

Pro zvládnutí krizové situace v době epidemie jsme použili obecní prostředky ve výši 192 215 Kč (stav ke konci května 2020). V tom jsou zahrnuty náklady na pořízení bavlněných roušek, respirátorů, ochranných štítů, hygienických rukavic, dezinfekce a pomocného materiálu pro občany, zaměstnance obce, školy a školky a pro osoby poskytující telnickým občanům místní služby. Tím jsme se my snažili pomáhat nejen vlastním občanům, ale i našemu státu – tj. našemu velkému společenství. A nyní nám stát (rozumějte: jeho představitelé – vláda a poslanci) děkuje tím, že nám ještě více než přirozeně krátí naše základní příjmy!

Je nám jasné, že pokles příjmů z daní musel přijít. Když daňoví plátcí neodvádějí do státního rozpočtu tolik prostředků jako obvykle, nemůže žádná obec očekávat nic jiného, než pokles

vlastních příjmů. Ale krátit **navíc** obcím účelově jejich příjmy kvůli realizaci vládních opatření? Omlouvám se, nechtěl bych, aby se Telnický zpravodaj stal kolbištěm politických názorů na jakoukoliv aktuální politickou reprezentaci. Ale ozvat se musíme. Domnívám se, že přístup těch, kteří pro tuto myšlenku zvedli ruku, je nehoráznou urážkou spousty lidí, kteří se současnou krizí snažili zvládnout vlastními silami a vlastními finančními prostředky ve chvílích, kdy se o nás stát nepostaral. Myslete si o tom samozřejmě, co chcete. Mohl bych vám začít vyjmenovávat všechny, kteří v Telnici nakupovali materiál ze svých peněz a šili a šili roušky, na vlastní náklady rozváželi materiál všem potřebným (i státem zřizovanými organizacím). Ale dělat to nebudu, oni to dělali pro ostatní nezištně a obětavě. Mimořádné nadstandardní snížení příjmů měst a vesnic se tedy dotkne skrze obecní rozpočty nás všech. Uvidíme, jak velký to bude pokles. V květnu jsme z daní získali od státu o 35 % méně než v loňském roce.

Nemůžeme však v této situaci zůstat hledět na svět okolo nás se založenýma rukama. Připravujeme rozpočtová opatření a měníme plány investic. Kvůli poklesu příjmů tak letos nedojde např. na dohodu s farností ve věci komplikované situace s pozemky za hřbitovem (rezerva hřbitova, vyřešení neexistujícího věcného břemene vodovodu, řešení vjezdu ke hřbitovnímu kontejneru, řešení vlastnických vztahů zahrádek za ulicí Palackého). V obecním rozpočtu na to byla plánována kapitola ve výši 1 milionu, obec tedy letos pravděpodobně nepořídí další zemědělské pozemky ke směně s farností. S jistotou letos také nezrealizujeme největší plánovanou investici – parkoviště u nádraží, a to i přesto, že máme příslibenou dotaci. Tento projekt totiž vyžaduje předfinancování z obecního rozpočtu i spoluúcast obce, a to si z letošního rozpočtu nemůžeme

za této situace dovolit. Akci tedy začneme chystat v druhé polovině roku s tím, že realizace proběhne až příští rok (snad). To jsou první dopady současné situace.

Naopak letošní prioritu – dokončení projektové dokumentace na stavbu sportovní haly a získání stavebního povolení (v tuto chvíli již máme pravomocné územní rozhodnutí) – by tato situace neměla ohrozit. U ostatních záměrů je v tuto chvíli předčasné hovořit o tom, jestli se nám je podaří dokončit či vůbec připravit. I přes složitou situaci se však obec rozhodla dotačně podpořit místní spolky, vč. finanční výpomoci při rekonstrukci orelské kotelny či dotace telnické farnosti na předpokládanou letošní opravu fasády věže kostela (snad by se mohla uskutečnit na podzim letošního roku). Dále budeme podporovat sociální projekty, které se týkají konkrétních obyvatel naší obce.

I když bude peněz méně, náš život nestojí a nepadá jen s penězi. Jsou mnohem důležitější věci a vy, kteří čtete tato slova, mi jistě dáte za pravdu. Všichni jsme nějak žili dříve, nějak budeme žít i v časech, které přijdou. I přes mírně nejisté výhledy do budoucna si dovolím nabídnout všem, kteří budou zasaženi nenahraditelnou ztrátou zaměstnání, výrazným snížením životní úroveň apod., aby se mi ozvali. Snad nebude tak zle, abychom vám nemohli nějak pomoci, abychom nenašli cestu, jak zmírnit dopady poklesu ekonomiky naší země. Sociální komise je také připravena pomoci poradit našim občanům při získávání různých druhů státní sociální pomoci v těžkých životních situacích. Nestyďte se prosím ozvat, pokud se vás to týká.

Na závěr si dovolím připomenout krásný výrok jedné známé české osobnosti ze zcela dávné doby, Jana Wericha: „Nejcennější na světě je, když člověk člověku pomáhá.“

František Kroutil, starosta obce

JAK ŠEL ČAS S KORONAVIROVÝMI OPATŘENÍMI

10. března od 18.00 hod. – zákaz všech kulturních, sportovních a společenských akcí nad 100 účastníků
11. března – do odvolání přerušena výuka v prostorách ZŠ Telnice, nadále probíhá přes internet
11. března – první změny v doručování zásilek České pošty, ale i dalších dopravců
12. března – vyhlášení nouzového stavu v ČR

12. března – zrušení všech bohoslužeb, modlitebních setkání telnické farnosti apod.
12. března – změna v organizaci hromadné dopravy – platí prázdninové jízdní řády
13. března – uzavření všech sportovišť – sokolovna, orlovna, obecní sportovní hala
13. března – uzavření obecní knihovny

13. března – doporučení krizového štábu ORP Šlapanice občanům (dodržovat veškerá opatření vyplývající z vyhlášeného nouzového stavu), seniorům (omezit pobyt ve skupinách, omezit nákupy, navštěvovat lékaře jen v nezbytných případech a návštěvu s lékařem předem telefonicky konzultovat) a rodičům dětí (do péče mateřské školy předávat jen absolutně zdravé děti, případně děti ponechat raději doma)

Nevíte si rady?
Pomoc telnickým seniorům, zdravotně postiženým a nemocným na telefonu:
725 33 00 44

14. března – uzavření všech telnických restaurací, obchodů mimo potraviny, lékárny, drogerie, trafiky aj., zákaz veřejných akcí nad 30 účastníků
16. března – omezení úředních hodin OÚ (po, st 8–11 hod.), telnická Pošta Partner je otevřená po, st, čt (8–18 hod.)
16. března – omezení volného pohybu občanů, doporučení zaměstnavatelům omezit pracovní dobu a využívat možnost práce z domova
16. března – po urychleném hlasování členů zastupitelstva obce esemeskami objednáva obec 2 000 ks roušek pro své občany u společnosti Bison Sportswear z Nesvačilk
17. března – uzavření MŠ Telnice do odvolání (dostavil se nízký počet dětí)
17. března – zkrácení otevírací doby prodejny potravin Jednota (po–pá jen do 16 hod., zrušen nedělní prodej)
17. března – omezení způsobu využívání hromadné dopravy v Jihomoravském kraji
17. března – doporučení obce Telnice občanům, aby používali krytí tváře, roušky, šátky apod.
18. března – první setkání dobrovolníků, losem je určeno, že první obecní bavlněné roušky dobrovolníci roznesou obyvatelům ulic Lány, Na vilách a Růžová; další dobrovolníci šijí doma bavlněné roušky

18. března – otec Oldřich Chocholáč nabízí telefonickou podporu osamělým seniorům, akce: Haló, zde otec Oldřich
19. března – jaro je v plném proudu, proto proběhne mimořádný svoz bio-pelnic od jednotlivých domů
19. března – dobrovolníci roznášejí roušky do dalších vylosovaných ulic: K nádraží, Augarty, U mlýna, Nová, V dědině, Masarykovo náměstí a Palackého
19. března – vláda ČR nařizuje povinné nošení roušek
23. března – spuštění seniorského televizního kanálu ČT3
23. března – dobrovolníci roznášejí roušky obyvatelům ulic Hliníky a Draha
23. března – na obecním úřadě vlaje česká státní vlajka na poděkování všem, kteří pracují v první linii
24. března – dobrovolníci roznášejí roušky do ulic Brněnská a Za sokolovnou a všem domácnostem, kde žijí seniori 70+ mimořádný hygienický balíček s tímto obsahem: dezinfekce na ruce, bavlněná rouška, hygienické rukavice, informace MPSV, informace o seniorském kanále ČT3 a také letáky místních restaurací a živnostníků s mimořádnou nabídkou bezplatné roznášky jídel, potravin, květin či dalších výrobků (restaurace U Laštůvků, restaurace U Seňora, pekárna Kulhánek & Drápal, Cupák dům-dílna-zahradka a Zahradnictví Libor Hrozek)
24. března – první internetový přenos mše svaté z telnického kostela, zádveří farního kostela je každý den otevřeno k modlitbám
24. března – nabídka bezplatného poskytnutí zbylých bavlněných roušek (díky ženám, které je dobrovolně ušily)
24. března – poslední část výsadby parku v nádražní čtvrti, pouze za účasti pracovní čty

27. března – rozhodnutí Českého svazu házené: soutěžní ročník 2019/2020 je anulován
30. března – zahájení on-line výuky v telnické základní škole (videopřenosem mezi učitelem a žáky)
31. března – zrušena původně plánovaná televizní digitalizace (přechod na DVB-T2)
1. dubna – obec Telnice vydává obecní křížovku (12 luštěnek) a Soutěž pro všechny, kteří zůstali doma
1. dubna – téměř 30 místních dobrovolníků postupně připravilo balíčky pro každou domácnost a rozneslo je po celé Telnici; balíček obsahoval: 150 ml lahvičku dezinfekce Anti-COVID pro ruce, hygienické rukavice, roušku, velikonoční Telnický zpravodaj, novou obecní křížovku, aktuální informace o dění v obci
1. dubna – to není April – Lenka Formánková věnovala každému dobrovolníkovi poukaz na masáž; společnost Sonnentor věnovala každému dobrovolníkovi čaj s názvem Anděl strážný; mnozí z těchto dobrovolníků pracují pro dobrou věc hodiny týdně, určitě si takové poděkování zaslouží!
2. dubna – zahájen projekt Hlášení o páté – hlášení hudebních vzkazů, přání pro místní občany, přípravy a moderování se ujala Ivana Mířková
3. dubna – i díky Prádelně Homola a Ondřeji Župkovi – poskytla obec Telnice materiální podporu Domovu pro seniory v Sokolnicích v podobě 10 litrů dezinfekce Anti-COVID, 400 ks hygienických rukavic, 200 ks bavlněných roušek, 50 ks obecních křížovek a 3 ks ochranných štítů; kromě této dodávky podporují telničtí dobrovolníci domov a další potřebné instituce i skrze organizační aktivity Ivany Fretichové, později obec materiálně podpoří také rajhradskou Charitu

Dobrovolníci připravují balíčky pro občany Telnice

HALÓ, ZDE OTEC OLDŘICH!

NABÍZÍME OBZVLÁŠTĚ NAŠIM SENIORŮM, KTERÍ SE CÍTÍ OSAMĚLÍ, BEZ OHLEDU NA VYZNÁNÍ, MOŽNOST TELEFONICKÉHO SETKÁNÍ A ROZHOVORU

S P. OLDŘICHEM CHOCHOLÁČEM,
 FARÁŘEM V TELNICI, SOKOLNICÍCH A PRACI.

O TRPĚLIVOSTI O JARU O SAMOTĚ O ZAHRADĚ O SVĚTĚ
 O TĚŽKOSTECH O SPORTU O RODINĚ O RADOSTI O DŮVĚŘĚ O POVZBUZENÍ O TĚŽKOSTECH
 O VÍŘĚ O UMĚNÍ O PŘÍRODĚ O ZKLAMÁNÍ O ŽIVOTĚ
 O DĚTECH O NADĚJI O BOHU O ŠERMU O PRÁCI O ČEMKOLIV O OLYMPIÁDĚ

730 526 726
 STAČÍ ZAVOLAT, JEN PROZVONIT NEBO POSLAT SMS

4. dubna – vyhlášena sbírka klubíček pro babičky – lidé mohou nechat nepotřebná klubíčka na klikách svých domů anebo je přinést na poštu či obecní úřad
6. dubna – advokát Mgr. Hugo Hubený mimořádně nabízí bezplatnou právní pomoc telnickým občanům
6. dubna – dobrovolníci opět vyrážejí do ulic, aby roznesli seniorským domácnostem (70+) tento balíček: 1x dezinfekci na ruce, hygienické rukavice, 1x bavlněnou roušku, seniorský časopis VITAL, informace o Lince seniorů, první díl tréninku paměti, návod na jednoduché fyzické cvičení, přehled velikonočních bohoslužeb v telnickém kostele, informační letáčky MZDR ČR – „Jak nosit roušku“ a „Jak postupovat“, vyhlášení sbírky klubíček pro babičky a velikonoční pohlednici
8. dubna – Kristýna Chybová nabízí bezplatně k rozebrání antibakteriální mýdla v budově OÚ Telnice, během dopoledne jsou všechna rozebrána, tuto akci nabídla už dříve na zastávce autobusu
8. dubna – znovuotevření Víceúčelového hřiště u sokolovny – ihned začne být sportovci využíváno (při dodržení mimořádných hygienických opatření)
10. dubna – obec Telnice umísťuje do budovy OÚ a do prodejny Jednoty dávkovače dezinfekce rukou pro volné použití
10. dubna – žádá starosta obce mnohé vydavatelské a nakladatelské domy o spolupráci – postupně začínají chodit obci tisíce křížovek, časopisů, ale i knihy; část je použita pro místní seniory, část je věnována obecní knihovně a část je předána dalším obcím
10. a 11. dubna – do telnického rozhlasu živě hrkala Kateřina Umláškova a v přímém přenosu také zazpívala lidem doprovodnou písničku, tradiční hrkání s dětmi se totiž nemohlo uskutečnit
11. dubna – na Bílou sobotu obdrželi telničtí senioři malované velikonoční přání od telnických dětí, opět roznášeli dobrovolníci
14. dubna – restaurace Orlovna nabídla svým zákazníkům výdej menu přes okénko orlovny
16. dubna – telničtí dobrovolníci opět vyrazili za místními seniory 70+ a přinesli jim antibakteriální mýdlo, bavlněnou roušku, trénink paměti a informační materiály; pro všechny seniory 65+ pak spoustu zajímavého čtení a luštění – příspěvek k boji proti onemocnění

HLÁŠENÍ O PÁTÉ

☒ Chcete potěšit někoho ze svých blízkých nebo známých?

☒ Rádi byste poděkovali někomu ochotnému, kdo vám pomáhá?

☒ Potřebuje někdo ve vašem okolí povzbudit?

☒ Bude mít některý z příbuzných či kamarádů narozeniny a chtěli byste mu zahrát písničku na přání i s věnováním?

☒ Slaví vaši rodiče zlatou svatbu a chcete přijít s originálním dárkem?

☒ Dlouho jste se neviděli s konkrétním člověkem a chcete jej pozdravit na dálku?

☒ ... nebo třeba jen poslat vzkaz (i anonymně) někomu, na kom vám skutečně záleží?

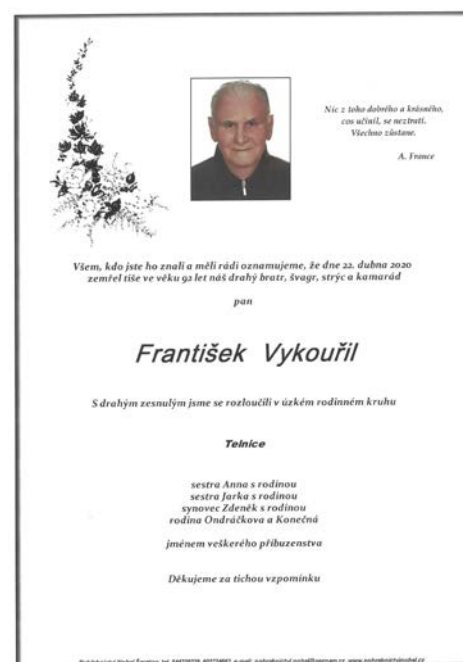
Nechte mu zahrát písničku na přání v našem novém „rozhlasovém pořadu“ HLÁŠENÍ O PÁTÉ.

Každý pracovní den v 17:00 hodin mohou zaznít v obecním rozhlase jeden, dva nebo hned tři takové vzkazy či přání (s konkrétními písničkami). Můžete tak učinit jmenovitě anebo i anonymně. Pokud nevíte, jaká slova použít, rádi vám pomůžeme váš vzkaz zformulovat.

Stačí jen zavolat na Obecní úřad Telnice na telefonní číslo: 544 224 410 každý pracovní den od 8 do 12 hodin, nebo poslat e-mail na adresu ivana.milkova@telnice.cz. O vše ostatní se postaráme my. Tato služba Obce Telnice je pro místní občany bezplatná, spouštíme ji zatím na dobu trvání nouzového stavu v naší zemi.

20. dubna – návrat původních úředních hodin OÚ Telnice – po, st, čt 8–18 hod.
22. dubna – zemřel František Vykouřil, dlouholetý předseda MNV Telnice a úspěšný házenkář
22. dubna – se rozjíždí projekt „Telnické děti píšou telnické babičce a dědečkovi“
22. dubna – je zahájen projekt Vědomostní kvíz o Telnici pro ty, kteří zůstali doma – celkem ve třech vydáních se dostane do rukou seniorů, ostatní si jej mohou stáhnout z internetových stránek
22. dubna – telničtí dobrovolníci jsou opět v ulicích a roznášejí seniorským domácnostem 65+ balíček obsahující: 2 jednorázové roušky, které se zpožděním poslalo Ministerstvo vnitra ČR ve spolupráci s Českou poštou, 5 párů hygienických rukavic, časopisy, křížovky a také knihy proti onemocnění, Vědomostní kvíz a trénink paměti
23. dubna – učitelkám telnické mateřské školy už se stýskalo po dětech, tak jim nabídly aktivitu nazvanou Dopis paní učitelce a kreativní soutěž pro děti
23. dubna – zasedalo zastupitelstvo obce Telnice při dodržování mimořádných hygienických opatření (viz foto na str. 2)
25. dubna – panem farářem je v prázdném kostele sloužena zádušní mše svatá za Františka Vykouřila, více než 350 lidí ji shlédne na internetovém kanálu YouTube, kam ji vysílala telnická farnost
26. dubna – v obecním rozhlase zaznělo rozloučení s Františkem Vykouřilem

26. dubna – telničtí sportovní nadšenci rozjíždí malou místní nohejbalovou ligu s názvem Fasáda CoronaCup 2020 na Víceúčelovém hřišti u sokolovny
27. dubna – postupně dochází k uvolňování různých mimořádných opatření vlády a ministerstva zdravotnictví
28. dubna – znovu se otevírají telnická sportoviště
29. dubna – je zveřejněna informace o tom, že se letos telnické hody na sokolovně neuskuteční
29. dubna – proběhla další dobrovolnická roznáška informačních materiálů pro seniory s tímto obsahem: časopis Doba seniorů, trénink paměti, informace Ministerstva zdravotnictví ČR, informace ke znovuotevření obecní knihovny Telnice

Nic z toho doleva a Esoterika, co ušít, se nezdrží. Všecko zůstane.
A. France

Všem, kdo jste ho znali a měli rádi oznamujeme, že dne 22. dubna 2020 zemřel tise ve věku 92 let náš drahý bratr, švagr, strýc a kamarád
pan

František Vykouřil

S drahým zexalým jsme se rozloučili v úzkém rodinném kruhu
Telnice

sestra Anna s rodinou
sestra Jarka s rodinou
synovec Zdeněk s rodinou
rodina Ondráčková a Konečná
jménem veškerého příbuzenstva

Děkujeme za tichou vzpomínku

Psychologická služba Sevnice, tel. 546232028, 602314963, e-mail: gajdoskaterina@seznam.cz, www.psychologickaslužba.cz

Parte Františka Vykouřila

30. dubna – znovu se otevírá obecní knihovna (každý čt 16–19 hod.)

1. května – znovu se otevírá Bezpečná dětská zahrada v Růžová ulici

4. května – návrat telnické Pošty Partner k původní provozní době: po, st, čt 8–18, út, pá 8–12 hod.

4. května – telnická prodejna Jednoty mění provozní dobu na po–pá 6–17 hod., so 6–11.30 hod. a ne 7.30–10 hod.

6. května – telničtí dobrovolníci opět roznesli další várku informačních materiálů pro seniory s tímto obsahem: časopis Doba seniorů (pouze pro seniory 70+), Vědomostní kvíz o Telnici č. II, trénink paměti, informace Ministerstva zdravotnictví ČR a Krajské hygienické

stanice Brno, něco na odlehčení a povzbuzení dobré nálady....

11. května – obnovení veřejných bohoslužeb v telnickém kostele, při dodržení aktuálně platných mimořádných hygienických opatření, stále však probíhá internetový přenos přes YouTube

11. května – za mimořádných provozních podmínek byla otevřena naše mateřská škola pro děti obou zaměstnaných rodičů; denně do školky dochází asi 15–20 dětí, maximální stanovená kapacita je 48 dětí

11. května – telnické restaurace otevřely pro „venkovní“ provoz

11. května – znovu se otevírá telnická sokolovna

12. května – zpřístupnění filmového Medialonu Františka Vykouřila, ten bylo možné shlédnout na internetových stránkách obce do 10. června (podle licence České televize)

14. května – kulturní komise obce projednala změny v kalendáři kulturních a sportovních akcí do konce letních prázdnin

14. května – telničtí dobrovolníci roznesli poslední várku informačních balíčků pro seniory: třetí díl Vědomostního kvízu o Telnici, trénink paměti, aktuální informace Ministerstva zdravotnictví ČR a telnické farnosti

17. května – ukončení nouzového stavu v ČR

19. května – v rouškách a na dvoře telnické orlovny se znovu schází Klub aktivních seniorů

22. května – Telnické sluníčko oznamuje, že se jeho aktivity znovu rozjedou až po letních prázdninách

25. května – znovu otevřena telnická škola, pouze však pro ty, kteří se dobrovolně chtěli vrátit do školních lavic

25. května – spuštění kroužků keramiky pro děti

28. května – opět zasedalo zastupitelstvo obce Telnice při dodržování mimořádných hygienických opatření

6. června – ve spolupráci s obcí provedli telničtí dobrovolníci hasiči sběr železného šrotu v naší obci

V důsledku mimořádných opatření v naší zemi se neuskutečnily tyto kulturní a sportovní akce (výčet je aktuální k datu uzávěrky Telnického zpravodaje, není vyloučeno, že se k tomuto výčtu ještě mohou některé další akce přidat):

2. ročník školní recitační soutěže (od 9. do 27. března), postní duchovní obnova (14. března), telnický bazárek (14. března), 19. výstava vín (14. března), ligový zápas v házené s SHC Maloměřice Brno B (15. března), demontáž sportovní haly (16. března), exkurze v rajhradském archivu (17. března), setkání přátel lidových písní (20. března a 15. května), hromadné očkování psů (21. března), turnaj v kuželkách dvojic, valná hromada Sokola Telnice (vše 21. března), návštěva pozoříckých seniorů (24. března), Dívčí olympiáda (28. března), jarní brigáda v ZŠ a MŠ Telnice (4. dubna), akce Uklidme Telnici (4. dubna), hrkání ulicemi Telnice (10.–11. dubna), velikonoční turnaj ve stolním fotbálku (11. dubna), cyklopout' na Velehrad, jarní turnaj minižáků (obě 18. dubna), pletní akt, čaj o páté, seminář pro trenéry

Mše svatá zvláště pro děti v úterý 14. května 2020

a rodiče II. a vítání občánků (vše 19. dubna), jarní tvoření – keramika (20. dubna a 4. května), pochod po hraničkách obce, rybářské závody, Jihomoravské bicyklení (vše 25. dubna), koncert smíšeného pěveckého sboru Carmen (26. dubna), pálení čarodějnic (30. dubna), sportovně-turistický víkend v Peci pod Sněžkou (30. dubna do 3. května), Květinový den (13. května), besídka ke Dni

matek (10. května), jarní tvoření – dekování na textil (22. května), Legiovlak (26.–27. května – přesunuto na 9.–11. října), Den dětí (31. května), škola v přírodě Moravský kras: 4. a 5. třída (10.–12. června), předhodová zábava (20. června), krojovaný průvod, tance a hodová zábava (21. června), Den pro celou rodinu, Malá napoleonská bitva a Noční střelba (29. srpna).

Dočasně byly přerušeny také mnohé pravidelné aktivity: cvičení a tréninky Sokola Telnice, páteční čtení dětem, setkání Klubu aktivních seniorů, setkání mateřské klubu Sluníčko, kroužky keramiky, výuka náboženství, sportovní schůzky telnických ministrantů atd. Po uzávěrce tohoto vydání se kulturní život začínal pomalými krůčky vracet do svých kolejí...

FK

NOVÉ TERMÍNY TRADIČNÍCH AKCÍ

Některé akce se v Telnici neuskutečnily, ale nebyly zrušeny bez náhrady. Zveřejňujeme zatím předběžné nové termíny jejich konání:

Zájezd do Jaroměřic nad Rokytnou (organizátor Anna Nečasová) – sobota 27. června 2020

Uklidme Telnici (obec Telnice) – sobota 19. září 2020

Květinový den (sbírka Ligy proti rakovině) – středa 30. září 2020

Návštěva Legiovlaku na našem nádraží (Československá obec legionářská) – 9.–11. října 2020

Návštěva pozoříckých seniorů (městys Pozoříce) – termín zatím není znám, ale pozvání stále platí a milí seniori z PoŠuKova se k nám těší, takže se tak pravděpodobně stane na podzim

Koncert smíšeného pěveckého sboru Carmen (František Kroutil) – budeme hledat také náhradní termín

Hromadné očkování psů (obec Telnice) – podzimní termín budeme s panem doktorem Rybou konzultovat

Valná hromada Sokola Telnice – se uskutečnila 13. června

Dívčí olympiáda (Modřické děkanství) – se také pravděpodobně uskuteční v podzimních měsících

Termíny těchto akcí jsou samozřejmě velmi závislé na aktuální epidemiologické situaci v naší zemi a platných mimořádných opatřeních. Proto výše uvedené informace prosím berte jako nezávazné.

Děkujeme za pochopení.

FK

JAK VYPADAL JEDEN KORONAVIROVÝ DEN NA OBECNÍM ÚŘADĚ?

Běžný pracovní den na OÚ, všude okolo vyhlášená pandemie. Ulice zely prázdnotou. Mohli jste stát několik minut na silnici a nic nejelo. Ticho. Příroda se probouzela do života, ale tentokrát bez lidské účasti. Sem tam se někdo někde mihl, občas projelo auto. Vítr se sám proháněl dědinou.

Za zdmi obecního úřadu to ale žilo. Noční i denní hledání informací na internetu, shánění hygienického materiálu, přemlouvání dodavatelů, aby nám poslali zásilku na dobírku a nechťeli platbu předem. Přemlouvání internetových e-shopů, aby nám nerušily objednávku pro nedostatek zboží na skladě. A když už přišel materiál, zjistilo se, že nemáme dostatek tašek. Unesou ty mikrotenové vše, co chceme lidem poslat? Když už přišla dezinfekce, nebyly k sehnání lahvičky k její distribuci do domácností – pracovnice expedice výrobce uprošena, takže nám tři krabice malých lahviček i s víčky vytáhla přímo z výroby. Díky Bohu. Oslovení nakladatelé a knihkupci s žádostí o věnování tiskovin – velká solidarita napříč celou republikou. I přes nepřijemnou atmosféru nedostatku informací, neustálých změn na straně státu

a nefungující distribuce hygienických pomůcek jsou lidé plní ochoty ostatním pomáhat. Telefonát na ústřední krizový štáb do Prahy a emotivní rozhovor z jedním z hasičů o tom, že přesouvání informací na obce je chaotické a často více než duplicitní. Stále čteme a čteme informační materiály, které se zbytečně opakují a často rychle mění svou platnost.

Uklidnění přichází ze strany hygieničky KHS Brno, která dementuje obavy, že by se roznáškou jakéhokoliv materiálu seniorům mezi nimi mohl šířit virus. Vesnice si pomáhají jedna druhé. Každý, kdo má nějaké potřebné informace či kontakty, sdílí je druhým. Díky Těšanům zajišťujeme roušky pro spoluobčany – 10 zastupitelů z 11 do hodiny esemeskou potvrdí souhlas s rychlým nákupem a bezplatnou distribucí. Díky Ochozi u Brna levně nakupujeme ochranné štíty. Díky Nebovidům se včas dostáváme k velkému množství dezinfekce, která v tu chvíli stojí čtvrtinu toho, co se nabízí na internetu. Díky Otmarovu získáváme další roušky, které nám v tu chvíli chybí. Díky dalším obcím se můžeme v ledasčem inspirovat.

My jim zase poskytujeme informační materiály, které si sami vyrábíme. A také časopisy a knihy, kterých jsme dostali více, než sami potřebujeme.

Neustále tu zvoní telefony, přicházejí maily, Facebook je plný vzkazů. Martina Hrdličková obvolává starší seniory s dotazem, jak se jim daří a jestli něco nepotřebují – dozvídáme se, jak rodinné zázemí dobře funguje, rodina se o všechno postará.

Zatímco tímto ruchem žije náš úřad, přicházejí kurýři se svými zásilkami. Někteří se nám z opatrnosti vyhýbají, nechávají balíčky ležet na zemi a bez

potvrzení odcházejí. Přesunujeme materiál do zasedačky. Už jsou na cestě dobrovolníci, kteří vše seskládají do balíčků pro občany, zvláště pro seniory. Objíždíme telnické ženy a sbíráme vyrobené roušky, některým dovážíme materiál (prostěradla, nitě, proužky, gumičky...). Odpoledne se scházejí další dobrovolníci a začíná roznáška, přicházejí další nové tváře, všechno je tím pádem rychlejší. Ne vždy se nám sice vše podaří, ale snažíme se všechny nedostatky napravit. Všichni mají velkou chuť a snahu. Radost mezi lidmi je všudypřítomná.

Někteří senioři volají a s díky pláčou do telefonu. Těžko se ubránit dojetí. Od toho tu jsme, abychom pomáhali a děláme to rádi. Spousta dobrovolníků zůstala nedobrovolně doma z práce, ze školy, v této aktivitě vidí smysluplné využití svého času. Mají skutečnou radost, že mohou pomáhat druhým. A někdy je opravdu veselo. Třeba při rozlévání dezinfekce do lahviček je zasedačka plná smíchu. Musíme více větrat. Asi je to kvalitní „matroš“...

Večer rozvážíme nedoručené zásilky, třeba už lidé budou doma. Stále přicházejí nabídky dalších pomocných

rukou. Večer si odpočineme, v noci zkontrolujeme, jestli se někde neobjevily skladem hygienické rukavice a ráno začíná vše znova. Později se jen změní naše zaměření z materiálních věcí na duševní. Hygienické pomůcky byly rozneseny, pokračujeme v péči o duševní zdraví a pohodu našich seniorů, za pomoci společnosti Spokojený senior (tréninky paměti) a obecního archivu (křížovky, vědomostní kvízy). Snažíme se myslet také na lidi v telnické první linii – prodavačky/e, úředníky, poštačky, pana faráře, paní doktorku. Máme dostatek materiálu, abychom pomohli seniorům v Domově pro seniory v Sokolnicích a rajhradské Charitě.

Jsmo vděční za to, že to lidé nevzdávají a mnozí ještě rozdávají to nejlepší ze sebe ostatním. I když to byly dny plné nejistoty, obav a zvláštních změn ve společnosti, přesto je obdivuhodné, kolik dobrého z lidí vyplavalo na povrch a kolik jich našlo (třeba jen na čas) smysl svého života. V pomoci druhým. Kdyby se to zase někdy opakovalo, víme, na koho se obrátit. A je taky jasné, že takových lidí je mezi námi ještě mnohem více. To je přeci úžasné zjištění...
FK

PODĚKOVÁNÍ LIDEM V TELNICKÉ PRVNÍ LINII

Pracovnice prodejny COOP Jednota Mikulov. Zleva stojí: Jarmila Svobodová, Alena Springinsfeldová, Lenka Herleová, zleva sedí: Renata Šrotová, Jitka Laštůvková, Eva Vymazalová

Pracovnice pekárny Veronika Drabálková a Květoslava Špánková

Pracovnice obecního úřadu a pošty: Šárka Machková, Martina Wittmanová, Irena Zehnalová, Marcela Drápalová a Ivana Mifková

Velké poděkování patří všem lidem, kteří v Telnici pracovali v „první linii“. Tzn. především těm, kteří denně obsluhovali ostatní v různých telnických prodejnách, nejvíce v obchodě Jednoty Mikulov a v pekárně Kulhánek & Drápal, kde byl nápor skutečně největší. Právě těmto ženám a pracovnícím patří náš obdiv a díky za to, že ve své práci pokračovaly i přes zvýšená rizika, mnohdy neúplné informace, nedostatek kvalitních ochranných prostředků apod. Velké díky patří také všem dalším prodávacům a prodavačkám telnických provozů, pracovníkům rozvázkových služeb, panu faráři, paní doktorce a zvláště pak pracovnícím telnického obecního úřadu a pošty a uklízečce paní Marii Demkové. Na památku jejich obětavé práce jsme je požádali o společné fotografie.

František Kroutil, starosta obce

PODĚKOVÁNÍ VŠEM DOBROVOLNÍKŮM

Nouzový stav v naší vesnici měl jednoho společného jmenovatele, a tím bylo slovo „dobrovolník“. Na padesát místních obyvatel různého věku se nabízel, pomáhalo, shánělo, rozváželo, roznášelo, nalévalo, lepilo, skládalo, stříhalo, šilo atd. Od malých drobností až po velké věci a roznášku papírových tašek s hygienickými potřebami, které už něco vážily. Někdy za pěkného počasí, jindy za chladných večerů. Ať už se jednalo o ty, kteří připravovali roznášky

různých balíčků nebo je přímo distribuovali do domácností, anebo ženy, které šily roušky pro ostatní. Všichni, kteří nutili čas a opakovaně se vraceli pomoci druhým, si zaslouží naše poděkování a uznání. Jejich jména dobře znám, ale vím, že to nedělali pro slávu, a tak je nebudu zveřejňovat. Mnohé však poznáte z různých fotografií v tomto vydání zpravodaje. Chtěl bych jim našim jménem srdečně poděkovat za spolupráci a vyjádřit radost z toho, že se

v naší vesnici najde tolik lidí, kterým nejsou lhostejné osudy druhých. Děkuji!

P. S. Poděkování patří také všem, kteří našim dobrovolníkům dali najevo své uznání a díky. Řeč je např. o Lence Formánkové, která věnovala všem dobrovolníkům bezplatný poukaz na masáž a také výrobci biočajů Sonnentor, který je podpořil malým dárkem – příznačně pojmenovaným čajem Anděl Strážný. Děkuje!

František Kroutil, starosta obce

PRACOVNÍ ČETA V DOBĚ KORONAVIROVÉ

Rád bych informoval alespoň o některých pracovních činnostech, které pro naši vesnici provedla pracovní četa v minulých měsících. Ani v minulých týdnech, kdy se v naší zemi objevil jeden záhadný virus, pracovní četa nezahálela.

Akce sběrné místo Hliníky. V raných měsících letošního roku se nám podařilo dokončit úpravy kontejnerového stání u bývalých vojenských bytovek. Situace nebyla lehká, přesto jsme ji i se zimní přestávkou nakonec zvládli, a to včetně umístění opravených a rozšířených paravanů a úpravy nejbližšího okolí.

Úklid u železničního přejezdu. Vzhledem k neutěšené situaci životního prostředí v blízkosti železničního přejezdu v nádražní čtvrti jsme se po dohodě s dráhami postarali o demolici starých dřevěných stavení, i za pomoci techniky pana Rusiňáka. Konečnou úpravu jsme provedli osazením thujemi, které časem vytvoří z toho místa ještě příjemnější prostředí.

Výsadba stromů v novém parku v nádražní čtvrti. Jednalo se o celkem rychlou akci, kde bylo potřeba vykopat 22 děr pro dovezené stromy. To se nám nakonec včetně všech doprovodných prací podařilo ve dvou dnech.

Akce Škola. Využili jsme situace, kdy škola zela prázdnotou, a provedli údržbové práce, které určitě rodiče s dětmi ocení. Opravili jsme některé vnitřní zdi a následně vymalovali. Také jsme provedli „stoletý“ úklid na půdě základní školy, včetně likvidace starého nábytku

a pořádného zametení. Po úklidu někteří členové čety vypadali na sto let...

Akce Školka. Taktéž jsme díky uzavření školky mohli provést rekonstrukci místnosti vedoucí kuchyně. Jednalo se o přeložení a vysekání nových elektrických a datových rozvodů, zapravení a vymalování. Rovněž jsme vystěhovali starý nábytek ze sklepních prostorů a zlikvidovali jej na obecním dvoře. Některé tyto práce byly připraveny pro jarní brigádu ve školce, ta se však nemohla ze známých důvodů uskutečnit.

Suť, nebezpečný odpad a pneumatiky. Celkem 6 kontejnerů stavební suť, dva kontejnery pneumatik a jedna várka nebezpečného odpadu byla odvezena v rámci jarních mimořádných sběrných dnů. V průběhu celého jara se setkáváme s nadstandardním množstvím komunálního odpadu, který občané přivážejí na obecní dvůr. Pracujeme na tom, aby vždy byl roztříděn a co nejdříve ze dvora odvezen k likvidaci či dalšímu zpracování.

Veřejné prostranství. Začali jsme také s jarní údržbou veřejného prostranství, tzn. sečením trávy, odplevelováním chodníků, výsadbou květin, ořezy keřů, stromů a úklidem zvýšeného množství komunálního odpadu odkládaného na sběrných místech. Mimořádně jsme tak svezli 20 vleček nepořádku.

Poděkování. Děkuji Martině Burkové za neuvěřitelnou důslednost: je pracovitá a mimořádně schopná. Můžete ji potkat při zametání ulic, úklidu psích exkrementů ze speciálních odpadkových košů či na obecním dvoře. Pravidelně se také stará o úklid sběrných míst. Doménou šikovné Olinky Kozderové je v jarních měsících především údržba zeleně a její výsadba, i díky ní máme Telnici tak krásnou, jak jsme na ni zvyklí. Kvůli koronavirové době se navíc také stará o dočasnou výpomoc s úklidem obecního úřadu, děkujeme. Děkuji Vojtovi Frýbortovi za to, že ovládá spoustu řemesel, je to schopný člověk. Potkáte ho třeba v červeném

traktoru při sečení, zalévání, odvážení různých materiálů apod. Bartoloměj Sklenář, zvaný Bertík je z mého pohledu všemůž, který se postará jak o střechy, tak i o omítky, malování, sečení – nejčastěji ho zahlédnete v novém žlutém rideru. Bertíku, děkujeme. Jirka Daniel je doslova rozbíječem všeho, co k nám občané navozí neroztříděné. Kdybychom nemuseli za spoustu občanů rozebírat nábytek, mohl by se věnovat jiné práci, tato činnost ho proto velmi zaměstnává – díky mu to. Filip Stejskal je u nás odborníkem na křovinořez, takže veškeré dosékání po strojovém sečení či údržba méně dostupných míst je jeho zásluhou. Spolu s Ivošem Hostěradským pak odvádí spousty fyzické práce při výkopových pracích a další údržbě naší vesnice. Kluci, díky vám.

Při této příležitosti bych chtěl požádat telnické občany o to, aby nám ještě více pomohli při třídění komunálního odpadu, který donášejí na obecní dvůr. Jednak je stále problém s tím, aby lidé dováželi nábytek v rozebraném stavu. Někteří další nechtějí bohužel pochopit, že mimo mimořádné sběrné dny (jsou vždy včas s předstihem vyhlášeny) nepřijímáme žádný nebezpečný odpad, stavební suť a pneumatiky. Kdo s tímto druhem odpadu na sběrné místo obecního dvora dorazí, bude bohužel odeslán s tímto odpadem zase domů. Abychom mohli tento druh odpadu sbírat pravidelně, museli bychom mít k dispozici významně větší prostorové kapacity a také bychom to museli mít povoleno příslušnými úřady. Proto sběr těchto odpadů není kromě mimořádných sběrných dnů možný. Zaznamenali jsme

Hledáme Šotka, který neví, jak se chovat na sběrných místech

také bohužel nepříjemné reakce některých spoluobčanů, kteří si nechtěli dát vymluvit, že tento druh odpadu v danou chvíli nesbíráme. Věřím, že příště již budou tito jedinci vůči členům naší pracovní čety vlídnější. Děkuji za pochopení a spolupráci všem slušným lidem.

P. S. Hledáme Šotka. V naší obci se objevil Šotek. Šotek, který neví, jak se chovat na sběrných místech (tam, kde jsou veřejně dostupné sběrné kontejnery na tříděný komunální odpad). U sokolovny odložil vedle kontejneru kyblík. A v kyblíku zanechal několik pokladů: železo,

plast, rozbitý keramický hrnek a několik drobností. Asi si myslí, že tyto poklady samy zmizí, stejně nenápadně jako tam on tyto věci odložil. Do kontejneru na barevné sklo vysypal keramické dlaždičky. U rybníka zanechal ve skle zářivky a na Hliníkách pro změnu odložil pytel s komunálním odpadem. Prosíme ty z vás, kteří jste Šotka zahlédli, abyste mu vzkázali, ať už to u nás nedělá. Pracovní četa má totiž spoustu jiné práce než po Šotkovi uklízet. Děkujeme.

*Eduard Tesař,
pověřen vedením pracovní čety*

NOVÝ VÝROBNÍ ZÁVOD V TELNICI

V červnu 2020 se plánuje v naší vesnici zahájení stavby pro brněnskou firmu TOPTISK. Bude se jednat o kompletní výrobní závod, který bude stát na konci ulice Draha, naproti benzinové stanici. Předpokládaná doba výstavby je asi

12 měsíců. Po dobu výstavby se předpokládá zvýšené dopravní zatížení spojené s touto stavbou. Pozitivní je však to, že do budoucna zde mohou najít místní občané pracovní uplatnění. Firma TOPTISK se zabývá potiskem různého

obalového materiálu. Bližší informace o této společnosti naleznete na stránkách www.toptisk.com. Zhotovitelem stavby je společnost HT Steel, a. s.

*Marek Kučera, výrobní ředitel HT Steel
a člen stavební komise obce Telnice*

REKONSTRUKCE ULIČKY U MASARYKOVA NÁMĚSTÍ

Jak jste si určitě všimli, skončily stavební práce na místní komunikaci na Masarykově náměstí, uličce směrem k Sokolnicím podél potoka. Proběhly poslední dokončovací práce, jako třeba dosypání zeminy k obrubníkům, dobetonování opomenutých částí a také vyčištění celé stavby od písků a zbytků asfaltu. Poslední fází stavby byla její

kolaudace, ke které jsme obstarali veškeré podklady. Ty jsou ke zdárnému dokončení nezbytné. Nakonec se nám stavbu podařilo uvést do provozu v rekordně krátkém čase díky dobré spolupráci se stavební firmou SWIETELSKÝ s. r. o. a také s technickým dozorem Mgr. Pavlem Holešínským. Snad jsme plánovanou rekonstrukcí příliš negativně

nezasáhli do života lidí. Odměnou nám všem bude zcela nová komunikace s chodníkem pro pěší po obou stranách, a to i s povinnými hmatovými prvky. Z nové stavby nám může ještě větší radost dělat vědomí, že pokračujeme v budovatelském odkazu bývalého starosty Františka Vykouřila.

Jan Dudák, místostarosta obce

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

PŘEZKOUMÁNÍ HOSPODAŘENÍ OBCE TELNICE

V květnu 2020 proběhlo povinné přezkoumání hospodaření (audit) obce Telnice. Při přezkoumání za rok 2019 nebyly zjištěny žádné chyby a nedostatky. Náš územní celek ukončil hospodaření s poměrem pohledávek na rozpočtu ve výši 1,15 %, závazky činily 17,43 %. Obec Telnice nemá žádný majetek zastavený a dluh obce (úvěr na novou budovu MŠ) činí 7,93 % z průměru ročních příjmů obce za poslední čtyři roky. Velké poděkování zaslouží všichni, kteří se na tomto výsledku podíleli, zvláště paní účetní Martina Wittmanová.

SCHVÁLENÉ DOTACE TYPU A PRO TELNICKÉ SPOLKY A ORGANIZACE

Zastupitelstvo obce Telnice se na svém 17. zasedání usneslo na podpoře telnických spolků a organizací formou schválení finančních dotací typu A (obecní dotační programy):

- Sokol Telnice – 200 000 Kč (provozní)
- Římskokatolická farnost Telnice – 130 000 Kč (na opravy kostela a fary)
- Orel jednota Telnice – 105 000 Kč (provozní)
- Myslivecký spolek Telnice – 20 000 Kč (provozní)
- Telnické sluníčko – 10 000 Kč (provozní)

Schváleny byly všechny podané žádosti o dotaci typu A. Věříme, že tyto finanční prostředky pomohou místním spolkům a organizacím v této nelehké době.

POLOŽENÍ VĚNCŮ K POMNÍKU OBĚTÍ II. SVĚTOVÉ VÁLKY

Obec Telnice a Sokol Telnice položili pamětní věnce k pomníku obětí II. světové války. Připomněli si tak letos 75. výročí osvobození naší vesnice Rudou armádou v době II. světové války, přesně 24. dubna 1945. Konání tradičního pietního aktu nebylo z důvodu mimořádných opatření možné. Děkujeme všem, kteří nezapomněli.

PAMĚTNÍ DESKA FRANTIŠKU VYKOUŘILOVI

Na základě podnětu Ing. Bohumíra Kleina se zastupitelé zabývali záměrem pořízení a instalace pamětní desky věnované Františku Vykouřilovi (1928–2020) jako významné telnické

osobnosti. Jednání jsou teprve na začátku, nicméně mezi zastupiteli je patrná shoda na samotném uskutečnění této myšlenky a také na místě její případné instalace: na budově obecního úřadu. Osloven ke spolupráci bude místní umělecký kovář Ivo Lorenz. O dalším průběhu jednání zastupitelstva a přípravy tohoto záměru vás budeme informovat.

PRACOVNÍ ČETA V DOBĚ NOUZOVÉHO STAVU

Obecní pracovní četa se v době nouzového stavu nezmenšila ani o jednoho pracovníka. Naopak všichni poctivě chodili do práce a pomáhali naší vesnici mimořádnou situaci dobře zvládnout. Když se pak o roznáškovou službu různých informačních materiálů a hygienických balíčků pro občany postaraly desítky dobrovolníků, měli volné ruce pro práci na údržbě veřejného prostranství a obecních budov. Chtěl bych jim tímto poděkovat za spolupráci a poděkovat také nově pověřenému kolegovi Eduardovi Tesařovi za vedení této rozmanité party lidí.

VÝSADBA STROMŮ V NÁDRAŽNÍ ČTVRTI

Ač jsme původně chtěli zapojit širokou veřejnost, nakonec jsme museli s pracovní četou OÚ zasadit v úterý 24. března 2020 nové stromy v parku v nádražní čtvrti sami. Přibýlo tak 22 okrasných a ovocných stromů. Druhová skladba je tato: javor mléč, javor mléč (panašovaný list), javor klen (panašovaný list), javor mléč (červené rašení), jinan, okrasná hrušeň, jeřáb, kdoule, višně, dub. Díky Jiřímu Mácovi z nádražní čtvrti se ještě ve spodní špičce parku objeví dnes typický moravský strom v deseti kmíncích: jeřáb oskeruše. Tím je hlavní část výsadby parku v nádražní čtvrti ukončena. Věříme, že se vám

Pozemek pro další výsadbu zeleně

v něm bude líbit a budete tu vyhledávat klidné místo k odpočinku. Díky všem, kteří se na jeho výsadbě a zalévání po celou dobu podíleli, děkujeme obecním zaměstnancům za údržbu a veškerou péči a našim hasičům, na kterých zalévání nyní zůstává.

HASIČI ZALÉVAJÍ ZELEŇ

Jak bylo dříve dohodnuto s našimi hasiči, probíhá už od nástupu jara pravidelné zalévání zeleně v naší obci, s důrazem na park v nádražní čtvrti. Členové hasičské jednotky k tomuto účelu

využívají novou hasičskou cisternu. Zálivka (pokud výrazně neprší) je prováděna každý víkend a bude tomu tak až do konce podzimu. Děkujeme všem, kteří se na této činnosti podílejí a pečují tak o naši krásnou vesnici.

PRODEJ A NÁKUP POZEMKŮ

Na základě doporučení komise životního prostředí se rozhodla obec pořídit pozemek p. č. 1080/43 v k. ú. Telnice u Brna, který je podle územního plánu určen k výsadbě zeleně. Ta má filtrovat provoz průmyslové zóny na ulici Draha od nejdalekého bydlení v rodinných domech.

V budoucnu by ke stejnému účelu měl sloužit i pozemek p. č. 1080/42, ale zatím není možné, aby jej obec vykoupila. O konkrétním osazení tohoto nového obecního pozemku bude jednáno jak na komisi ŽP, tak i na zastupitelstvu obce. Dále obec prodala tři malé obecní pozemky, které v prvním případě řešili složitou historickou situaci s garážemi v nádražní čtvrti (p. č. 1418 o výměře 23 m² za cenu 4 600 Kč a p. č. 1419 o výměře 21 m² vše v k. ú. Telnice u Brna za cenu 4 200 Kč) a také nový maličký pozemek 541/4 v k. ú. Telnice u Brna o výměře 3 m², který vznikl oddělením od pozemku p. č. 541 pro účely dořešení stavby rodinného domu v ulici V dědině.

VRBOVÝ DOMEČEK NA ZAHRADĚ MŠ TELNICE

I když děti v mateřské škole nebyly, nezaháleli jsme. Na zahradě mateřské školy na jaře vyrostl nový vrbový domeček, který je pravidelně zaléván. A jakmile se trošku rozroste, určitě bude dětem sloužit jako vyhledávané příjemné místo ve stínu. Děkujeme paní učitelce Veronice za starost a dětem přejeme, ať si tohoto krásného přírodního prvku pořádně užijí.

ÚDRŽBA VÍCEÚČELOVÉHO HŘIŠTĚ U SOKOLOVNY

První rok provozu má za sebou rekonstruované Víceúčelové hřiště u sokolovny. V květnu se dočkalo také první strojové údržby povrchu, při kterém byl písek nejen vyčištěn, ale i doplněn. V brzké době se hřiště také dočká očekávaného rozdělení obou kurtů závěsem a snad i zprovoznění osvětlení.

KONTROLA MOSTŮ A LÁVEK

V průběhu léta bude v Telnici provedena kontrola mostů a lávek v souladu s normou ČSN 736221. Kontrolu provede společnost CESTING s tím, že se bude týkat obou pěších železných lávek na Brněnské ul., dvou lávek na Zlatém potoce (v ulici U mlýna) a tzv. hospodářského mostu (za ČOV Telnice, směr Měnin). Prohlídka všech těchto konstrukcí bude stát 24 000 Kč bez DPH.

TELNICKÉ ROPNÉ VRTY JSOU STABILIZOVANÉ

V nedávné době provedl státní podnik Palivový kombinát Ústí kontrolu starých ropných vrtů na katastru naší obce (v sousedství s katastrální hranicí se Žatčanami) se závěrem, že není nutné provádět žádná nápravná sanační opatření. Znamená to tedy, že vrtky jsou po všech stránkách stabilní, bezpečné a nehrozí mj. ani žádné kontaminování okolní přírody.

NA NÁMĚSTÍ SE VRÁTILA TURISTICKÁ INFORMAČNÍ CEDULE

Masarykovo náměstí získalo zpět turistickou informační ceduli, kterou sem instalovali pracovníci obce na základě společného projektu obcí Dobrovolného svazku obcí Region Cezava. Všechny tyto obce se dohodly, že se v letošním roce uskuteční obnova a aktualizace těchto informačních cedul z dotačních prostředků. DSO Region Cezava se od doby instalace původní cedule

proměnil – došlo ke změně v členské základně obcí. Původní telnickou ceduli částečně zničila dopravní nehoda nákladního vozu před několika lety, takže se sem již tato verze nevrátila a čekalo se, až dojde k její nové výrobě. Děkujeme za spolupráci DSO Region Cezava.

REKONSTRUKCE KOTELNY V ORLOVNĚ

Kotelna v budově orlovny si vyžádala zásadní rekonstrukci, jelikož její stávající vybavení bylo již nevyhovující a na konci své životnosti, resp. v havarijním stavu. Orli tedy přistoupili k náročnější opravě kotelny, která spočívala ve výměně plynových kotlů a celkové rekonstrukci připojení na topný systém, včetně ohřevu TUV. Od této rekonstrukce je očekávána nejen obnova zařízení, které by mělo sloužit delší dobu, ale i energetická úspora. Celkové předpokládané náklady činily: 301 555 Kč vč. DPH. Obec Telnice tuto rekonstrukci na základě orelské žádosti podpořila mimořádným finančním darem ve výši 100 000 Kč.

NÁDRAŽNÍ BUDOVA

Budoucí osud telnické nádražní budovy zatím ještě není jasný. Správa železnic (dříve SŽDC) připravila totiž několik variant řešení, od rekonstrukce budovy podle původního projektu, přes různé varianty úpravy, vč. částečné či úplné demolice. Jednání o dalším vývoji tohoto záměru probíhají jak mezi tímto vlastníkem nemovitosti a projektanty (SUDOP), tak i s obcí Telnice. Naše obec žádá vlastníka, aby hledal řešení vedoucí k rekonstrukci budovy v současné dispozici a věří, že se podaří najít cestu k tomuto cíli. Budova nádraží je dlouholetou nepřehlédnutelnou dominantou příslušné telnické čtvrti, ve které žijí naši občané, někteří téměř celý život.

LETOŠNÍ VELIKONOČNÍ HRKÁNÍ V TELNICI

Letošní velikonoční hrkání jste sice v telnických ulicích od dětí neslyšeli, ale kdo poslouchal obecní rozhlas, mohl si tuto dávnou tradici připomenout. V poledne o Velkém pátku a Bílé sobotě se totiž hrkání do obecního rozhlasu ujal Kateřina Umlášková, která všem současně i zazpívala tradiční písničku. A aby toho nebylo málo, o tradici velikonočního hrkání v Telnici natočila TV Nova krátkou reportáž, která byla vysílána ve večerních Televizních hodinách. Záznam je ke shlédnutí na této internetové adrese:

<https://novaplus.nova.cz/porad/televizni-noviny/epizoda/43725-televizni-noviny-9-4-2020> (od času 28:17 – pozor, je třeba shlédnout řadu reklam).

NÁPISY NA ULICÍCH

Letošní psaní nápisů po dědině, jak už je od pradávna zvykem vždy v noci plné čarodějnic na 1. května, proběhlo poměrně klidným způsobem. Kromě jednoho velmi sprostého výrazu v ulici v Dědině (byl ihned smazán), se snad nikde nic drsnějšího neobjevilo. Někteří to opravdu vzali s úsměvem, a dokonce i humor autorů ocenili. Velmi pěknou poznámku k symbolu společnosti YouTube, který se objevil před kostelní branou, měla telnická farnost: „Děkujeme naší mládeži, že sleduje naše přímé

přenosy bohoslužeb z telnického kostela! V noci na 1. května, kdy jsme vstoupili do mariánského měsíce, se k tomu přihlásila i logem YouTube před vstupem na kostelní nádvoří! :-)" Díky tedy v některých případech za vtip a humor, kterého v této době nebyl rozhodně v našem okolí dostatek. Přesto prosím, aby se autoři napříště snažili vyhnout opravdu sprostým výrazům, které sice mohou být trefným vzkazem adresátovi, ale zároveň pohoršením pro naši nejmladší generaci, nemluvě o ne zcela vhodném příkladu. Díky za pochopení.

TELNICKÉ HODY LETOS NA SOKOLOVNĚ NEBUDOU

Tělocvičná jednota Sokol Telnice oznámila, že vzhledem k současné situaci nebude letos pořádat sobotní hodovou zábavu, ani nedělní hodové odpoledne. Podle informací organizátorů z Růžové ulice, se ani letošní Ženáčské hody v Růžové ulici v pondělí 22. června 2020 v tradičním rozsahu neuskuteční. Z tohoto důvodu byly také telnické kroje předány k pravidelné údržbě. Které akce se v období telnických hodů (u příležitosti svátku patrona kostela sv. Jana Křtitele) uskuteční, bude aktuálně ohlášeno v telnických médiích. Vzhledem k tomu, že se situace neustále mění, není zřejmé, co bude či nebude koncem června možné zorganizovat. Děkujeme za pochopení.

DEZINFEKCE RUKOU PŘI VSTUPU DO BUDOVY OÚ A PRODEJNY JEDNOTA

Obec Telnice připravila do chodby obecního úřadu (v přízemí) a do vstupní místnosti telnické prodejny Jednota dávkovač na dezinfekci rukou.

Dezinfekce Anti-COVID je volně přístupná každému a bude pracovníky OÚ denně doplňována. Doporučujeme všem návštěvníkům uvedených prostor, aby si pomocí tohoto jednoduchého zařízení dezinfikovali ruce. I tímto způsobem můžeme každý z nás přispět k ochraně svého okolí, a především obsluhy v prodejně Jednoty, pracovníků pošty a obecního úřadu. Děkujeme za pochopení a využívání této nabídky.

TELNICE POSLALA DO AFRIKY DALŠÍCH 46 KOL

Na telnickém obecním dvoře se opět nasbíralo mnoho kol různých velikostí, kvality i technického stavu. Všechna zamířila ve čtvrtek 21. května 2020 do nákladního hasičského vozu břevlanských hasičů, kteří je odvezli do Ostravy. Právě tam dojde k jejich úpravě a doladění.

Následně budou vyslána lodním kontejnerem do Gambie a poslouží místním dětem jako dopravní prostředek do vzdálených škol. Děkujeme všem, kteří k nám na dvůr postupně nanosili těchto 46 bicyklů a přejeme hodně zdaru tomuto charitativnímu projektu. Více informací se o něm dozvíte na www.kolaproaafriku.cz. A my zase sbíráme dál...

MIMOŘÁDNÁ BEZPLATNÁ PRÁVNÍ POMOC

V návaznosti na dosavadní výbornou spolupráci s advokátem Mgr. Hugem Hubeným v našem Telnickém zpravodaji jsme s radostí přijali jeho mimořádnou bezplatnou nabídku právní pomoci telnickým občanům. Jménem celé vesnice děkujeme panu magistrovi za jeho ochotu a vstřícnost. Kontaktní spojení na něj je: Mgr. Hugo Hubený, 608 706 372, info@akhubeny.cz, 602 00 Brno, Běhounská 4/20.

BALÍKOVNA V TELNICI

Obec Telnice se dohodla s Českou poštou na tom, že na místní Poště Partner bude rozšířena nabídka služeb o novou s názvem Balíkovna. Tato služba by měla zákazníkům telnické pošty nabídnout

větší komfort při vyzvedávání zásilek. Odbavování je totiž rychlejší a snadnější – nedochází k ověřování totožnosti adresáta, ale balíček obdrží ten, kdo se prokáže kódem pro vyzvednutí, který je předtím zaslán v SMS nebo v e-mailu. Výhodou také je, že jakoukoliv dobírku mohou zákazníci vždy zaplatit platební kartou. Další nespornou výhodou je také cena této služby pro samotné adresáty: v e-shopech je zřejmé, že za využití tohoto způsobu doručení je účtována nižší cena než za klasické doručení balíku do ruky či na poštu. Ovšem cena této služby pro koncového zákazníka je vždy věcí obchodní strategie každého prodejce.

BEZPLATNÁ NABÍDKA PRO OBČANY NA TELNICKÉ POŠTĚ

Telnická Pošta Partner je obcí zaso-bena pro potřeby telnických občanů bavlňenými dobrovolnickými rouškami. Pokud mají občané zájem, mohou se na poště zastavit a roušku si vyzvednout. V době, když čtete tento článek ve

zpravodaji, se může tato nabídka jevit již bezpředmětnou, přesto ji pro jistotu tímto způsobem opakujeme. Pro telnické seniory platí nabídka bezplatného doplnění lahvičky na dezinfekci rukou Anti-COVID. Je třeba si opravdu přinést tuto originální lahvičku. Děkujeme za pochopení.

SBÍRKA KLUBÍČEK PRO BABIČKY

V rámci snahy aktivizovat některé seniory a taky pomoci jiným jsme se spojili se seniorskou organizací ELPIDA (www.elpida.cz), pro kterou jsme připravili sbírku nepoužívaných vlněných klubíček. Do

následného projektu „Ponožky od babičky“ je v tuto chvíli zapojeno celkem asi 200 babiček, které pletou hřejivé ponožky z darovaných klubíček. Výtěžek z prodeje podporuje nejen pletačky, ale také kulturně vzdělávací Centrum Elpida pro seniory. Sbírká vynesla asi 250 kg materiálu, který jsme ve dvou várkách odeslali do Prahy. (Děkujeme za odvoz Pavlu Zapletalovi a manželům Hebelkovým.) Hlavní část sbírky jsme odeslali do centrály ELPIDY, ale pokud byste ještě doma něco našli, klidně to přineste. Sběrná krabice je umístěna i nadále na telnické poště. Děkujeme všem, kteří pomohli dobré věci. Více informací o tomto projektu získáte zde: www.ponozkyodbabicky.cz.

NEDĚLNÍ KNEDLÍKY

Dlouholetý dovoz domácích knedlíků, který prováděla každou neděli dopoledne na parkovišti U Laštůvků blučinská firma Svoboda, byl definitivně ukončen. Tuto informaci nám potvrdilo obchodní oddělení společnosti s tím, že hlavním důvodem jsou komplikace spojené se

spuštěním elektronické evidence tržeb (EET). Koronavirová opatření toto rozhodnutí výrobce knedlíků jen urychlila. O této skutečnosti byla informována telnická prodejna Jednoty Mikulov s tím, že je to v tuto chvíli jediné místo, kde si mohou občané v neděli zakoupit knedlíky ke svému nedělnímu obědu. Více informací o tradičním výrobcu knedlíků naleznete na www.knedlik.cz.

VÝHERCI OBECNÍ KŘÍŽOVKÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Do 17. dubna 2020 mohli telničtí občané, kteří „zůstali doma“ luštit obecní křížovky. Celkem dorazilo 20 správně vyluštěných odpovědí s 12 tajenkami na obecní témata. V následném slosování se štěstí usmálo na tyto tři výherce, kteří obdrželi zajímavé ceny z fondu obecních propagačních předmětů (ale nejen jich): Miroslav Homola, Jarmila Padalíková, Marie Hemzalová. Zbývajících 17 luštitelů jsme snad také potěšili, když jsme jim jako poděkování za účast v naší soutěži věnovali další křížovky (tentokrát už ale ne obecní) k vyluštění.

VÝHERCI VĚDOMOSTNÍCH KVÍZŮ O TELNICI

Vědomostní kvíz o Telnici pro ty, kteří zůstali doma, byl roznesen mezi seniory celkem třikrát. Ostatní spoluobčané měli možnost si jej stáhnout z internetových stránek obce. Ze všech, kteří doručili své odpovědi (akceptovány byly max. dvě chyby), byli vždy u každého dílu

VĚDOMOSTNÍ KVÍZ III. - O TELNICI
PRO VŠECHNY, KTERÍ ZŮSTALI DOMA

1. Znáte jméno a příjmení telnického létajícího lékaře - rentgenologa, reprezentanta a mistra sportu ČSSR?
2. V 70. letech minulého století zde probíhala výstavba rodinných domů. Jak se této bývalé louce říkálo?
3. Uveďte jméno a příjmení legendárního telnického učitele:
4. Při jaké příležitosti se v roce 1981 odehrál tento slavnostní průvod?
a) položení základního kamene Sokolovny
b) orelský slet
c) hospodářská výstava

vylosování tři šťastlivci, kteří obdrželi věcné ceny z propagačních předmětů obce, knihy, ale třeba i hygienické pomůcky.

Výherci prvního dílu: Karel Blažek, Marie Gallová, Jarmila Vymazalová

Výherci druhého dílu: Ladislav Hrdlička st., Květoslava Sobotková, Květoslava Přerovská

Výherci třetího dílu: Božena Králová, Jan Šustr, manželé Stejskalovi

Všechny kvízy i správné odpovědi naleznete v historii internetových stránek obce na www.telnice.cz. Děkujeme všem zúčastněným a těšíme se třeba zase někdy příště.

František Kroutil, starosta obce

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA TELNICKÝCH OBČANŮ

V dubnu 2020 oslavili významné narozeniny: Antonín Stejskal, Lenka Kalendová, Pavel Dvořák, Ludmila Hrdličková, Jarmila Kubičková, Pavel Jašek, Libuše Jurášková, Ludmila Hlytychová, Zdenka Matulová a Jaromír Šufr.

V květnu 2020 si svá jubilea připomněli: Františka Laštůvková, Ladislav Kubeša, František Staněk, Stanislav Hlanika, Jana Kocmundová, Věra Životská, Roman Langer, Klotilda Veberová, Květoslava Sobotková, Marie Mrkvicová, Milada Knolová a Jan Mrkvica.

Srdečně blahopřejeme!

Obec Telnice

ROZLOUČENÍ S TELNICKÝM SPOLUOBČANY

V tomto vydání Telnického zpravodaje se v samostatné rubrice loučíme s panem Františkem Vykouřilem (str. 32–51). Není však jediným, kdo v složité době

mimořádných opatření opustil naše řady a s kým se nemohli místní obyvatelé řádně rozloučit. Vzpomeňme dalších zesnulých spoluobčanů, kteří měli z výše uvedených

důvodů pouze rozloučení v omezeném počtu osob, příp. v úzkém rodinném kruhu: Anežka Hrazdírová, Zdeňka Oujezdská, Jiřina Večeřová a Miroslav Knol. *FK*

VELKÝ HÁZENKÁŘ A SRDCAŘ MIROSLAV KNOL

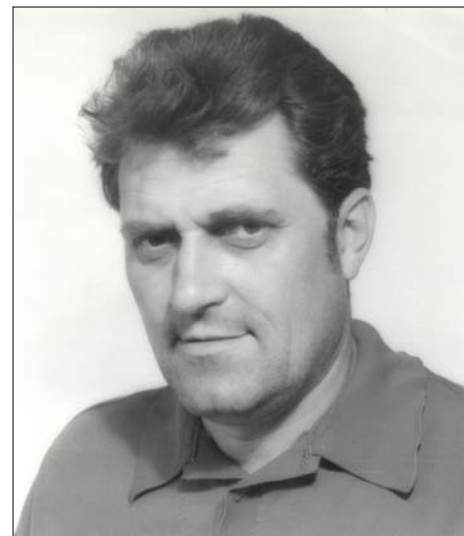
Miroslav Knol se narodil 20. září 1932 v Telnici, kde prožil celý svůj život. Vyuzil se dřevomodelářem ve Šmeralových závodech v Brně. Zde zůstal až do svého odchodu do důchodu. Už od mládí trávil spoustu času na házenkářském hřišti, které měl doslova před domem.

Házená se stala jeho životním koníčkem. Protože se velmi záhy začal projevoval jeho talent, stal se nedílnou součástí své významné házenkářské generace, se kterou slavil spoustu úspěchů. Je jedním z těch, kteří hráli v nejlepších letech telnického klubu první ligu, a tak můžeme říci, že patřil mezi nejlepší hráče v naší zemi té doby. Spoluhráči na něj vzpomínají jako na přátelského člověka, který byl ideálním parťákem a kamarádem. Pro mnohé mladší házenkáře se stal sportovním vzorem, měli se od něho co učit.

Vojenskou službu nastoupil do Plané u Mariánských lázní, kde mohl hrát házenou za místní Duklu. Na toto období velice rád vzpomínal až do konce svého života.

V roce 1959 se Miroslav Knol oženil a společně s manželkou Miladou vychovali dvě děti – dceru Hanku a syna Mirka, který pokračoval ve šlépějích svého otce a také dlouho hrál a podporoval házenou. Velkou radost měl ale také ze svých vnoučat a pravnoučat, které motivoval ke sportu.

Před deseti lety vážně onemocněl, ale i přes zdravotní komplikace, které mu neumožnily se pohybovat, svou nemoc statečně zvládal. Po celé toto období zdravotních potíží se o něj vzorně starala manželka a jeho děti. V roce 2019 ho velmi zasáhlo nečekané úmrtí jeho syna Mirka. Od té doby se ještě více upnul na svou rodinu. Závěr života prožil spo-

lečně s manželkou, dcerou a vnoučaty. Zemřel 16. dubna 2020 po krátkém pobytu v nemocnici.

Sepsal František Kroutil z rodinných podkladů

VZPOMÍNKA NA VELKÉHO HÁZENKÁŘE MIRKA KNOLA

▲ Manželé Milada a Miroslav Knolovi v roce 1974

Miroslav Knol střílí gól, při němž ho zachytil fotograf V. Vrbík z Brna a fotografii popsal těmito slovy: „Knol (Telnice) je rasantní střelec. Střelce by si mohl všimnout trenér národního mužstva ČSSR. Uvidí-li brankář Knola v této pozici – znamená to většinou gól.“

Když odcházel Mirek Knol na vojnu, byl jsem ještě kluk. Pamatuji si ale, že po návratu z vojenské služby se stal v krátké době jednou z opor házenkářského týmu a příkladem pro všechny mladé házenkáře v Telnici. Pro své vynikající dovednosti se brzy stal doslova postrachem všech soupeřů tehdejší první ligy.

Mezi námi házenkáři byl vždycky velmi oblíben pro svou společenskou povahu a kamarádství. Rád zpíval pro potěchu svou i ostatních.

V jeho nemoci jsem ho rád chodil navštěvovat a vzpomínat na naše společné sportovní zážitky, na krásné zahraniční zájezdy, na skvělou partu ka-

marádů atd. Společně jsme si totiž stihli zahrát za Telnici handbal, ale i za staré pány českou házenou, třeba na výročním turnaji v Ostopovicích. Zvláště rád vzpomínám na to, jak jsme si spolu zahráli na Moravské Slavii v Brně, kde se sešla parta nejen úžasných hráčů, ale i lidí. Po ukončení tohoto turnaje inter-

Zápas Sokola Telnice proti týmu Ferencváros Budapešť v roce 1957. Telničtí hráči zleva: brankář Miloslav Hrdlička, Ondřej Máca, Miroslav Knol, Jan Vykouřil (Čín), Ladislav Staněk, Přemysl Skořepa, Zdeněk Mífek, Josef Šustr, František Jeniš, Emil Matula, brankář Jiří Chrást a kapitán František Vykouřil.

nacionálů jsme byli Rudolfem Laštůvkou pozváni do jeho restaurace a spolu zažili nádhernou atmosféru plnou přátelství, vzpomínek a krásných chvil. Myslím, že tímto mluvím za všechny, kteří

tam tehdy s námi byli a na Mirka spolu se mnou v dobrém vzpomínají.

Měli spolu krásný kamarádský vztah, vzájemně jsme se sportovně podporovali a fandili jeden druhému.

Mirku, jsem moc rád, že jsem s tebou mohl prožít kus svého života.

Antonín Jahoda,
tvůj velký kamarád a spoluhráč

ALKOHOL, KOUŘENÍ, DĚTI A MLÁDEŽ

Milí rodiče, možná si budete myslet, že následující slova nepatří vám. Rozumím. Mnozí rodiče si oprávněně myslí, že jejich děti se témata alkoholu a cigaret netýkají. Nikdy doma nepřistihli své ratolesti opilé anebo s kouřovým oděrem. Přesto opravdu všem doporučuji, aby se svými dětmi na toto téma uskutečnili důvěrný rozhovor. Ačkoliv neznám konkrétní jména, přesto mám jako starosta této obce vážné podezření, že v Telnici, v Újezdě a možná i v jiných obcích telnické děti běžně kouří, a to ve věku zhruba od 10 let, a pijí (i tvrdý) alkohol – to spíše děti druhého stupně základní školy.

Před několika lety jsem byl některým konkrétním incidentům osobně přítomen a řešil jsem to přímo s rodiči, kterých se to týkalo (dokonce se některé případy odehrály ve chvílích „metylalkoholové krize“). Tehdy došlo k nápravě a již jsem se s opakováním u těchto dětí nesetkal. Je však patrné, že vyřešení několika konkrétních případů nemělo žádný vliv na to, že tyto nebezpečné nešvary jsou pro některé děti skutečným fenoménem. A jistě jsem dnes neobjevil Ameriku. Mnozí dobře víte, že je to problém, který tu vždycky byl. Jde jen o to, jestli to konkrétní rodiče o svých dětech vědí a jestli zavírají oči, nebo to (ne)chtějí vidět či vědět. A řešit to.

Zodpovědnost samozřejmě nese zákonný zástupce, rodič. Alespoň v Telnici platí, že v případě, že bude některé z dětí přistiženo při kouření či požívání alkoholu, obrátím se na jeho zákonného zástupce – rodiče. Tento kontakt se mi zatím vždy osvědčil a fungoval. Nebudu tedy dále hovořit o tom, co by nastalo, pokud by se situace nezlepšila. Velmi mi záleží na tom, aby se to tu nedělo. Obvykle

to totiž není „problém“ jedince, ale celé skupiny, která k tomu stahuje další spolužáky, kamarády. Takže se může poměrně záhy stát, že i dítě, které byste na to „nehádali“, se do této aktivity s nimi také zapojí. A věřím, že se mnou budete souhlasit, že je skutečně lepší pracovat na prevenci, než řešit nepříjemné následky. V této souvislosti si dovolím citovat informace vítkovického Centra prevence a léčby závislosti na tabáku u dětí a adolescentů:

„Zaznamenáváme nárůst kouření mladistvých v populaci. V ČR aktivně kouří 250 000 dětí a mládeže do 18 let! Mezi mladistvými kuřáky se rychle rozvíjí závislost. Polovina adolescentních kuřáků ztrácí svobodnou vůli nad tabákem v době, kdy kouří jen 7 cigaret měsíčně. Pro vznik závislosti u dítěte je dostatečné občasné kouření po dobu 4 týdnů nebo denní kouření cigaret v množství menším než 5. Nikotin je droga, před kterou je třeba mít velký respekt. Závislost může vzniknout i u občasných kuřáků, a to po docela krátké době. Jednoznačně lze říci, že ‚bezpečná cigareta a neškodlivé kouření‘ neexistují.

Jak konkrétně si ubližujeme, když kouříme? Každou vykouřenou cigaretou si zkracujeme život průměrně o 11–30 minut. Kouření poškozuje všechny části těla a způsobuje řadu nemocí. Především nádorové onemocnění – rakovinu plic, hrtanu, nemoci srdce a cév – infarkt, mozková mrtvice, postižení cév dolních končetin, trvalé záněty průdušek, žaludeční vředy, zhoršuje obranyschopnost, hojení ran a mnoho dalších zdravotních problémů.

Jak působit na děti, aby po cigaretě nešáhly? Buďte pro dítě nekuřáckým vzo-

rem – v případě, že kouříte, dejte jasně najevo, že nejste spokojeni se svým kuřáctvím a také zvažte možnost odvykání kouření. Zajímejte se, co dělá ve volném čase, vytvořte pro děti nekuřácký domov – děti kuřáků kouří častěji než nekuřáků. Podporujte jeho zdravé sebevědomí – kouří více dětí, které se necítí sebevědomě. Zajistěte dítěti dostatek informací o kouření – internetové stránky (www.nekuratka.cz, bezcigaret.cz, stopkoureni.cz aj.). Vedte jej ke zdravému životnímu stylu. Již v mladším věku si o kouření promluvte. V žádném případě se neuchylujte ke kázání nebo vyhrožování, zdůrazněte, že kouření člověka omezí na svobodu, spočtete s dítětem výdaje za cigarety. Dejte dítěti prostor, aby vám sdělilo své názory a pocity ohledně kouření.“

Možná vás bude zajímat, jak jsou na tom děti s alkoholem. Zde si dovolím citovat internetový server www.zdrave.cz:

„U dětí se při časté konzumaci alkoholu zvyšuje pravděpodobnost onemocnění jater, jelikož tento orgán ještě není schopný rychle odbourat škodlivé látky. Poškozen bývá také nervový systém. V dospívání dochází k mnoha tělesným i duševním změnám a také k tvorbě mozkových sítí. Právě jejich vznik je působením alkoholu značně omezen. Následkem může být nižší schopnost soustředění, horší paměť, problémy s učením a později těžkosti v pracovním uplatnění.

Závislost u dětí vzniká mnohem rychleji než u dospělých. Pro dospívající je typická též obliba v hazardování a experimentování. Hrozí tedy kombinování různých druhů alkoholu, možná otrava či provozování činností, které by ve spojení s alkoholem mohly být nebezpečné

(sporty, při nichž hrozí úrazy). K dalším rizikům patří dopravní nehody, otravy, sebevraždy či trestná činnost. U mladých lidí je též vysoké nebezpečí přechodu na další návykové látky, které mohou mít ještě katastrofálnější důsledky.

Prevence: Jako prevenci, a především dlouhodobý pozitivní vklad do života dítěte lze vnímat skutečnost, když v rodině existují pozitivní vazby a rodiče s dětmi tráví dostatek času, během něhož se mu dokážou adekvátně věnovat. V rodině by měla být jasně nastavená pravidla, u nichž je prosazováno jejich dodržování. Rodinné problémy jsou konstruktivně řešeny, fyzické násilí zde není chápáno jako řešení. Důležitá je komunikace s dítětem, je třeba mu naslouchat a vnímat též jeho neverbální projevy. Dítě by mělo cítit, že má v rodičích oporu a může se jim v případě potřeby vypovídat. Snažte se vyhnout reakcím, které by dítě mohlo vnímat jako odmítavé či přímo posměšné. Je dobré mít přehled, co dítě dělá ve svém volném čase. Pokud má kvalitní zájmy, je menší pravděpodobnost, že bude strženo nevhodnou partou a začne trávit čas se sklenkou alkoholu či jiným nevhodným způsobem. Je vyšší riziko alkoholismu u dětí, které takovýto model viděly ve své rodině. Často se opakuje stejný scénář – když byl na alkoholu závislý otec, stane se závislý i syn. O alkoholu i jiných návykových látkách s dítětem mluve, informujte jej o možném nebezpečí. Vliv na dítě má však samozřejmě i širší rodina, škola či jeho vrstevníci.

Když dítě pije... K domněnce, že vaše dítě pravidelně pije alkohol, vás mohou navést některé projevy v jeho chování. Včasné rozpoznání problému a jeho řešení je velmi důležité, proto je třeba věnovat následujícím známkám pozornost a všimnout si změn, které jsou u dítěte patrné. Zcela jasným důkazem pití může být např., pokud v pokoji dospívajícího najdete láhve od alkoholu, někdo důvěryhodný vám jeho požívání alkoholu dosvědčí či jej přistihnete opilého. Mezi nepřímé známky lze uvést přátele dítěte, kteří holdují alkoholu, krádeže, útěky z domova, změnu přátel, vyšší potřebu peněz, zhoršení prospěchu, nespolehlivost, uzavírání se do sebe, nadměrnou činnost či naopak apatii. Pokud již tento problém skutečně existuje, je třeba vyhledat odbornou pedagogicko-psychologickou pomoc. Důležitá je spolupráce rodiny s odborníky, se školou či s dalšími

členy rodiny, ale hlavně spolupráce obou rodičů. Řešením nejsou fyzické tresty, ale spíše stanovení jasných hranic a mantinelů chování."

Přílohou tohoto vydání Telnického zpravodaje je materiál Státního zdravotnického ústavu s názvem *Alkohol a jiné návykové látky u dětí*, který by mohl být pomocným nástrojem prevence. Děkuji za pochopení i spolupráci. Věřím, že v této věci máme my, rodiče, na tuto problematiku shodný názor. A to ani nemluvíme o tom, co říká zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, s tím jsme alespoň v obecné rovině ve vztahu k lidem do 18 let všichni jistě seznámeni.

Nechci nikomu kázat do života, jen přináším pomocnou ruku tam, kde se možná o tomto problému neví, a přitom už se rozvíjí. Děkuji za pochopení.

František Kroutil, starosta obce

OBECNÍ KNIHOVNA BYLA OBOHACENA O DAROVANÉ KNIŽNÍ TITULY

Obec Telnice získala darem od českých nakladatelství a knihkupectví řadu zajímavých knižních titulů. Mnohé z nich byly rozdány přímo telnickým seniorům, avšak řada knih byla také zařazena do obecního knižního fondu, takže si je může přečíst kterýkoli telnický čtenář. Za všechny můžeme jmenovat např. knihy Petera Mayleho z francouzského prostředí – *Podfuk v Marseille*, *Honba za Cézannem* a *Provence od A do Z*. Zaujmut by mohl také bestseller pro ženy od spisovatelky Susan Meissner s názvem *Ohnivě květy* anebo knižní debut v podobě thrilleru Alberta Mariniho s názvem *Zatímco spíš*. Z románů můžeme také zmínit první dva díly čtyřdílné série *Hledání* od Jennifer Probst.

Za všechny novinky můžeme uvést jednu, na kterou mnozí čtenáři čekali,

s názvem *Krvavý Bronx*. Nejlepší autoři z nakladatelství Host a Druhé město napsali text na motivy „černé kroniky“ ze známé brněnské lokality Cejl. Inspirovali se skutečnými zločiny, které se tu udály v 19. století. Prostý výčet autorů nepotřebuje další komentář: Irena Dousková, Kateřina Tučková, Ludvík Němec, Alena Mornštajnová, Bianca Bellová,

Martin Reiner, Michal Konečný, Štěpán Kučera, Dora Kaprálová, Michal Sýkora, Petra Dvořáková, Jan Němec, Petr Stančík, Ondřej Hübl, Václav Kahuda či Petra Soukupová.

Srdečně vás zveme k návštěvě obecní knihovny v obvyklém čase – každý čtvrtek od 16 do 19 hodin.

Lenka Smetanová, knihovnice

PODĚKOVÁNÍ ZA KŘÍŽOVKY, ČASOPISY A KNIHY

Obec Telnice v době nouzového stavu získala doslova tisíce krásných titulů křížovek, časopisů a knih. Použila je pro své vlastní seniory a pro seniory dalších obcí, kam je mohla „z přebytků“ vyslat: Újezd u Brna, Blučina, Žatčany, Prace a Pozoří. Někteří své zásilky posílali poštou, kurýrními službami, někteří dovezli, pro některé jsme si zajeli (Brno, Olomouc). Podle reakcí některých seniorů ještě někteří mají pořád co luštit a číst, tolik toho bylo.

Za akční pomoc ve chvíli nouze se sluší zdvořile poděkovat. Mnohým z nich za obětavost a rychlost, s jakou k naší žádosti přistoupili. Velmi nám a všem adresátům jejich pomoci skutečně přispěli v boji proti trudnomyslnosti. Pro nemálo seniorů nebylo vůbec příjemné zůstat doma jen s televizí. Velké díky patří těmto společnostem: ELPIDA, Rada seniorů České republiky, Mall.cz, Grada publishing, Nakladatelství Druhé město, Nakladatelství Host, Nakladatelství Kazda, Knihkupectví Daniela Benešov, Euromedia Group – Knižní klub, Albatros Media – Fragment, Burda International CZ, Deco-Media, nakladatel-

ství ARGO a internetové knihkupectví Megaknihy, Vltava Labe Media, Moje země Česko, Český zahrádkářský svaz, CASA, Časopisy pro volný čas, Bylinky revue, Karel Kulatý (křížovky) a Agentura Rubico (snad jsem na nikoho nezapomněl).

Někteří dárci jsou veliké společnosti, které si to mohly dovolit a rády to udělaly. U některých jsem ale vnímal (snad se

na mne nebudou zlobit), že dávaly svůj dar v duchu podobenství Nového zákona o chudé vdově – věnovaly svůj dar ze svého nedostatku. Někteří se nám ozvali s omluvou, že doslova bojují o přežití. I proto všechno je hodnota těchto darů skutečně obdivuhodná. Kéž se všem tato vstřícnost a ochota v dobrém vrátí! Jak se říká, v nouzi poznáš přítele... *FK*

HLÁŠENÍ O PÁTÉ

Jak můžeme potěšit naše občany napříč generacemi – jednoduše a přitom nezvykle? Jakým způsobem ozvláštňit život plný nových omezení, která pro některé lidi znamenala vyloženě odtržení od sociálních kontaktů s rodinou a přáteli? Takhle nějak vznikala myšlenka „Hlášení o páté“. Hudbu má přeci každý rád, zvláště když zazní ve spojení s příjemným vzkazem, přáním, pozdravem nebo poděkováním. A tak se stalo, že se každý pracovní den v pět hodin odpoledne v Telnici hrálo. Od 3. dubna do 11. května 2020 se pravidelně telnickými ulicemi nesly české písně různého žánru. Od školky až po seniory, od přání k narozeninám až po různá poděkování. Dokonce zazněly i pozdravy z jiných koutů naší republiky vzdáleným rodinám žijícím v Telnici. Když pomíneme nemilé okolnosti, které nás vedly ke vzniku tohoto projektu, je zajímavé, že jsme takto

tematicky mohli připomenout 70. výročí zprovoznění obecního rozhlasu, který začal vysílat dne 23. dubna 1950. V „Hlášení o páté“ zaznělo celkem 164 písní na přání, z nichž některé mířily hned k něko-

lika lidem. Máme tedy velkou radost, že se tento rozhlasový pořad v Telnici ujal a že jsme touto cestou mohli naše občany alespoň na chvíli potěšit a povzbudit.

Ivana Mifková

ČT ODKLÁDÁ PŘECHOD TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ NA DVB-T2

Plánované vypínání stávajícího vysílání DVB-T a přeladování přechodové sítě DVB-T2 na finální kmitočty se odkládá. Změna se týká všech termínů na vysílačích České Budějovice – Klet a Vim-

perk – Mařský vrch, plánovaných na 19. března, a na vysílačích na jižní Moravě, Brno – Kojál, Hády, Barvičova a Mikulov – Děvín, které měly zahájit přechod na DVB-T2 v úterý 31. března. O nových

datech jednáme s ČTÚ a Ministerstvem průmyslu a obchodu, jakmile budeme mít harmonogram doladěný, budeme vás o něm neprodleně informovat.

Česká televize

OZNAMOVACÍ POVINNOST

Od sousedů se často ozývá hlasitý dětský křik a pláč, cestou do práce potkáváte dítě, o které podle vašeho názoru není dostatečně postaráno. Doma se od svých dětí dozvíte, že jejich spolužák a kamarád doma často nepřiměřeně trestají. Co v takových situacích dělat?

Na co máte právo? Každý občan má právo upozornit na to, že se v jeho okolí děje nějaká nepravost na dítěti. Ať už se jedná o nepřiměřeně trestání dítěte, či zanedbávání péče rodičů. Tyto případy následně řeší pracovníci orgánu sociálně-právní ochrany dětí, které najdete na sociálním odboru Městského úřadu Šlapanice. Je nutné také zdůraznit, že sociální pracovníci mají povinnost zachovávat mlčenlivost o osobě, která na dítě upozornila. Oznámení je možné provést i anonymně.

Na orgán sociálně-právní ochrany dětí se můžete obrátit také v případě

podezření na porušení povinností nebo zneužití práv vyplývajících z rodičovské odpovědnosti, v případě podezření ze spáchání trestného činu na dítěti a také při podezření, že jsou děti ohrožovány násilím mezi rodiči. Dítě samo má právo vyhledat pomoc pracovníků orgánu sociálně-právní ochrany dětí bez vědomí rodičů. Oznámení můžete provést písemně, osobně, telefonicky nebo anonymně. V oznámení uveďte co nejvíce údajů k identifikaci dítěte (jméno, příjmení, věk, bydliště, informace k rodičům atd.) a popište situaci dítěte.

Co je vaší povinností? Oznamovací povinnost při podezření na ohrožení dítěte mají ze zákona pracovníci zařízení pro děti – MŠ, ZŠ, zdravotnická zařízení, obecní úřady a městské úřady. Porušení oznamovací povinnosti u těchto subjektů je podle zákona sankcionováno. Jako občan se však můžete dostat do situace, kdy se vám dítě svěří, že je doma týrá-

no. Situace se děje již delší dobu a zdá se, že bude pokračovat. V tomto případě se pravděpodobně jedná o trestný čin týrání svěřené osoby a ze zákona je každý občan povinen tento trestný čin překazit (je-li to možné) nebo oznámit. Postup je takový, že případ nahlásíte na nejbližší služebnu Policie ČR. Pokud si však nejste jisti, zda se jedná o týrání svěřené osoby, kontaktujte níže uvedené pracoviště orgánu sociálně-právní ochrany dětí, kde vám poskytnou pomoc.

Kam se můžete obrátit o pomoc?

Městský úřad Šlapanice, odbor sociální, pracoviště Opuštěná 9/2, 656 70 Brno, tel. 533 304 662

Policie ČR, tel. 158

Linka bezpečí pro děti a mládež – celostátní linka pro krizové situace, volání je zdarma, provoz je nonstop tel. 116 111

Městský úřad Šlapanice

KORONAVIRUS VZDĚLÁVÁNÍ NA UNIVERZITĚ TŘETÍHO VĚKU NEZASTAVIL

Univerzita třetího věku Masarykovy univerzity myslí na seniory i v době pandemie a připravuje pro ně online vzdělávací aktivity. Program výuky bez osobního kontaktu vyplynul z faktu, že vzdělávání seniorů na Univerzitě třetího věku bylo přerušeno na Masarykově univerzitě jako na jedné z prvních univerzit. Důvod byl nevystavovat věkově nejohroženější skupinu nebezpečí onemocněním COVID-19.

V současné době probíhají online přednášky prostřednictvím kanálu na YouTube. V předem stanovený čas jsou posluchačům U3V vysílány přednášky z různých oborů, např. astronomie, dějin umění, ekonomie, historie či literatury a dalších. Kromě toho jsou realizovány i semestrální online kurzy, které byly nabídnuty posluchačům, jejichž prezenční kurzy byly zrušeny. Jedná se např. o kurzy Po stopách významných civilizací a kultur Latinské Ameriky, Trénování paměti nebo Tajemství skrytá v DNA. S lektory senioři komunikují pomocí video přenosu v reálném čase s možností aktivního vstupu do diskuse. Pro seniorskou veřejnost je také na webových stránkách Univerzity třetího věku MU vytvořena sekce pro studium doma, kde jsou pravidelně zveřejňovány od-

kazy, vzdělávací materiály a videa věnující se např. pohybovým aktivitám, studiu cizích jazyků, astronomii nebo historii.

Již se však těšíme, až nám bude opět umožněno setkávat se v přednáškových místnostech Masarykovy univerzity. Připravujeme proto také kurzy na nový akademický rok, který nás čeká. Přihlašování do těchto kurzů se uskuteční od září 2020. Zájemci se budou

moci přihlásit do 1. ročníku tříletého Všeobecně zaměřeného kurzu nebo do jednoletých kurzů Kulturní dědictví a památková péče na Moravě a Univerzita třetího věku v Moravském zemském muzeu. Bližší informace o připravovaných kurzech včetně programů naleznete na webových stránkách www.u3v.muni.cz.

Tereza Tlapáková,
MU – Univerzita třetího věku

ROZHOVOR S ANIČKOU JENIŠOVOU

Paní Anně Jenišové (*1937, roz. Nespešné) v Telnici nikdo neřekne jinak než „Aničko“. Tato velká a statečná žena menšího vzrůstu je rodačkou ze Starého Těkova (okr. Levice, Slovensko). V roce 1955 se provdala za telnického rodáka Josefa Jeniše (č. p. 75) a spolu vychovali tři děti: Karla, Marušku a Lidušku. Dnes už napočítá 7 vnoučat a 9 pravnoučat. Ještě na Slovensku prodávala konfekci v obchodě, ale protože se přivdala do sedlácké rodiny, zapojila se do domácího hospodářství. A zemědělství zůstala věrná až do důchodu.

Anička Jenišová se svými pravnuky Lukášem a Tomíkem.

■ **Jak se mladá, šikovná děvčica ze Slovenska objevila v Telnici?**

Všechno to začalo na prvního máje na muzice u nás ve Starém Těkově. Objevil se tam jeden šikovný voják z Moravy. Po dvouleté známosti a dopisování moji rodiče naši svatbu povolili. Ta se odehrála jak v Těkově, tak i v telnickém kostele s P. Františkem Hrubým. A musím říct, že dopisy od mého Jožky byly opravdu

nádherné. Psal nejenom úhledným krasopisem, ale čtivý sloh doplňoval básněmi, ale i nádhernými kresbami svého švagra Antonína Jahody. I moje maminka si ráda tyto dopisy přečetla, samozřejmě s mým svolením. (smích)

■ **Provdala jste se do sedlácké rodiny. Co všechno to pro vás znamenalo?**

Měli jsme se s manželem moc rádi, strávili jsme spolu hodně času. A tak mi těžká

práce v hospodářství nevadila, ráda jsem se ji tu naučila a ráda jsem ji pro svou novou rodinu dělala. Tehdy jsme měli doma býka, krávy, koně, prasata, domácí drůbež a dědečkovy milované holuby a včely. Dokonce u nás stávala i mlátička, se kterou dědeček mlátil i jiným sedlákům. Některé stroje jsme měli společně se sousedy. Pak ale přišel rok 1957. Pamatuji si to proto, že se nám narodil syn Karel a ten rok přišla kolektivizace.

■ **Co pro vás kolektivizace představovala?**

Naši do družstva vstoupit nechtěli, měli jsme vlastně všechno, co jsme pro svoje hospodaření potřebovali. Můj tchán mi vždycky říkal, že jsme do družstva vstoupili mezi posledními, už to prostě jinak nešlo. A když se postavil nový kravín, šla jsem tam dojit a ošetřovat krávy. Zpočátku to byla opravdu těžká práce, museli jsme všechno dělat ručně. Později se začalo dojit strojně, to nám ulevilo. Spolu s manželem jsme oba pracovali v živočišné výrobě, on ale jako krmič.

■ **Znám vás jako velmi družného člověka. Kolikrát jsem slyšel bratry Jahodovy vyprávět, jak si u vás hezky zazpívali...**

To je pravda, ráda si s nimi zazpívám, když mi přijdou přát k narozeninám. Vzpomínáme spolu na krásné chvíle, kdy jsme se s manželem a našimi kamarády Královými, Menšíkovými, Konečnými a dalšími družili a přátelili. Bylo to vždycky veselé, pokaždé se zpěvem a trvá to v rámci možností až do dnešních dnů. Toto naše přátelství se projevovalo taky v kostelním sboru Marie Kuklové, se kterou jsme absolvovali spoustu koncertů. Zpívali jsme taky na pohřbech v naší farnosti a máme se rádi pořád. Přátelství s těmito lidmi mi hodně pomohlo zvláště v době, kdy mi nečekaně v roce 1989 odešel z tohoto světa můj manžel.

■ **Vím, že v roce 1985 emigroval váš syn s rodinou do Ameriky. Jak to vaše rodina prožívala?**

Bylo to pro nás hodně smutné období. Zvláště můj manžel to těžce nesl. Naopak ale jsem svému synovi Karlovi vděčná za to, jak mi pomohl se vyrovnat s manželovou smrtí tím, že mě záhy na to pozval za svou rodinou do Arizony. Změna prostředí mi pomohla přijít

Jeden z dopisů, které psal v roce 1955 Josef Jeniš své budoucí manželce s nádhernou kresbou Antonína Jahody st.

Manželé Jenišovi na oblíbených nedělních výletech.

na jiné myšlenky. A to jsem moc potřebovala.

■ *Jak se vám v Americe líbilo? Musela to být velká odvaha, když jste rozhodla sama letět do neznámého světa, asi jste*

neuměla anglicky a tak dlouho nikdy ani letadlem neletěla...

Byla jsem opravdu ráda, že jsem to zvládla, protože se mi na letišti v Los Angeles ještě navíc ztratily kufry a všichni

měli obavu, že jsem vůbec nedoletěla. Nakonec vše dobře dopadlo. Procestovali jsme kus Ameriky, nejvíc mě zaujal Grand Canyon. Navíc jsem tam poprvé viděla svého amerického vnoučka.

Ženáčské hody v 70. letech. Zleva stojí: Miluše Vachalová, Ludmila Burková, Marie Sekaninová, Marie Hrdličková, Ludmila Gregorovičová, Marie Šustrová, Marie Mrkvicová, Žofie Muthová, Jana Menšíková, Anička Jenišová, Milena Klanicová, Božena Veselá, Jolana Jedouňková, zleva dřepí: Václav Burk, Leopold Hrdlička, Jaroslav Šustr, Jiří Sekanina, Miloš Vachala, Ladislav Veselý.

V telnickém družstvu. Zleva stojí: zootechnička Irena Chemišincová, Emílie Šustrová, Anna Jenišová, s telátkem v podřepu: Josef Jeniš.

Josef Jeniš se svým legendárním psem Argošem, který s ním vsedě na motorce jezdíval do Brna na cvičišť (50. léta min. století).

Z Ameriky jsem byla moc nadšená. Zajímalo mě třeba i to, jak tam dělají moji práci a pak jsem to všem kolegyním v Telnici ukazovala na fotkách. Na tento kontinent jsem se ještě vrátila za osm let, když vnuk začal hrát hokej v Buffalu a celá synova rodina se tam s ním přestěhovala. Jsme spolu v kontaktu dál přes internet.

■ *Další ránu jste od života dostala ve chvíli, kdy jste se musela rozloučit s dcerou Maruškou...*

Přišlo to po půlroční léčbě rakoviny v roce 2004 a bylo to opravdu hodně bolavé. I když jsme se o ní se zetěm Ladou snažili starat, co nejvíc to šlo, stejně jsme ji před nemocí nemohli ubránit. Jsem ráda, že s ním mám i nadále krásný vztah. Útěchou mi byly také jejich dcery, které se v dospělosti rozprchly do světa. Máme ale spolu krásný vztah. Se dvěma irskými vnučkami si na dálku telefonujeme přes Skype a dvakrát ročně za mnou přijedou na návštěvu. Vnučka Gábinka s rodinou, která bydlí v Čechách, se tu objevuje mnohem častěji. Moc ráda holky a jejich rodiny vždycky přivítám. Jsem vděčná za to, že přestože šest mých pravnoučat žije v zahraničí, i tak se s nimi domluvíme česky.

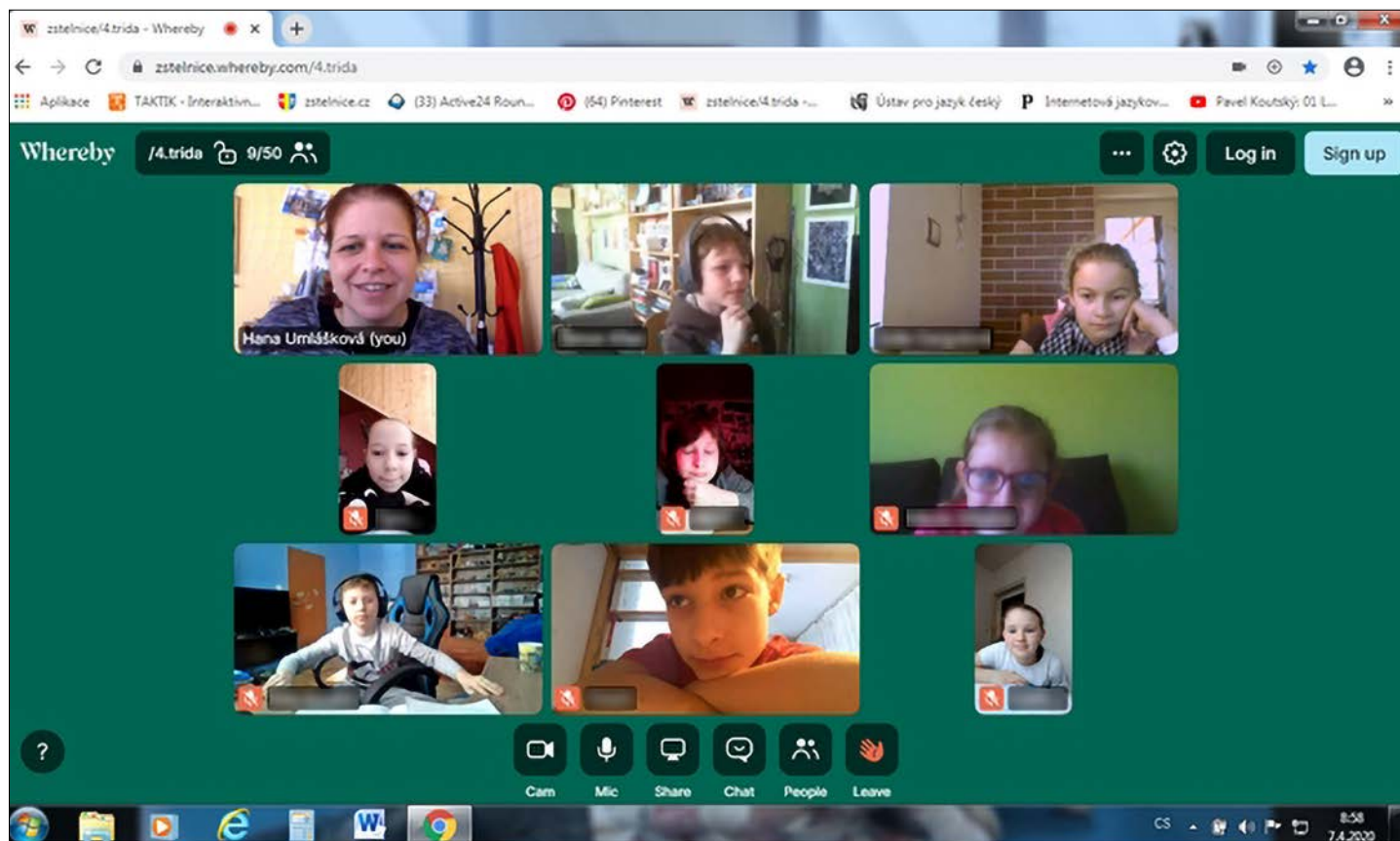
■ *Zdá se, jako by se vám rodina rozutekla po celém světě. V Telnici jste zůstala žít se svou dcerou Liduškou a její rodinou...*

Jsem moc ráda, že mám tyto svoje nejbližší pořád při sobě. Dělají mi velkou radost, zvláště pak ti dva pravnoučci Lukášek a Tomík, kteří mě přes dvůr denně navštěvují. Dcera Liduška, její přítel Pavel a jejich rodina, vnučky Ivetka a Markétka se tu o mě hezky starají, mám skutečně krásný podzim svého života. Musím ale říct, že od začátku se mi Telnice moc líbila a jsem moc ráda, že jsem tady prožila svůj život. Našla jsem tu skvělého manžela a spolu jsme založili krásnou rodinu. Mám tu spoustu výborných přátel a krásné vzpomínky. Ještě bych tu nějaký čas chtěla tyto krásné chvíle prožívat.

■ *Váš život byl plný velkých událostí. Obdivuji, jak jste to všechno zvládla a s jakým pozitivním myšlením kráčíte dál svým životem. Přeji vám ještě spoustu nádherných chvil s vaší rodinou a přáteli.*

Za milý rozhovor děkuje František Kroutil

JARNÍ „KORONKY“ V ZÁKLADNÍ ŠKOLE

V běžném školním roce se termín jarní prázdniny používá trochu nelogicky pro týden volna, který nastává žákům v měsících únor až polovina března – přestože je únor zimním měsícem a jaro začíná až 21. března. Letos někteří nazvali dobu koronavirovou prázdninami, s čímž musím z hlediska pohledu ředitele a učitele naší základní školy důrazně nesouhlasit. Osobně se mi moc líbil název, se kterým přišla moje dcera, když se „vrátila“ ze svého pokoje do kuchyně po skončení online výuky. „Koronky“ – tento poetický termín prý vytvořil někdo dříve narozený z Klobouk u Brna jako analogii k „uhelným“ prázdninám, které ve svém dětství zažil.

Nouzový stav – Když 11. března 2020 přišel pokyn k uzavření základních škol, říkal jsem si, jaké všechny resty stihnu během distanční výuky dohnat. Nestalo se tak. Na stole se mi stále vrší množství poznámek, co je potřeba udělat, což mimo jiné odráží skutečnost, že jsme se jako škola snažili nabídnout co nejlepší náhradu klasické výuky, přestože se to neobešlo bez některých technických problémů. Velké díky patří jak učitelům, kteří se za „pochodu“ učili učit online, předělávat své přípravy, přemýšlet, jak prezentovat učivo, vytvářet a udržovat na dálku sociální kontakt s žáky, tak i rodičům, kteří s námi spolupracovali

a pomáhali svým dětem s plněním domácích úkolů i při výuce samotné.

Online výuka – Od pondělí 30. března 2020 byl zahájen zkušební provoz online vyučování. Po týdenním testování a seznamování se s různými možnostmi byla vybrána platforma „Whereby“, která nás oslovila jednoduchým způsobem přihlášení a bezproblémovým provozem (pokud je k dispozici odpovídající technika a připojení k internetu). Není potřeba nic stahovat do zařízení jednotlivých uživatelů. Online vyučování nenahradilo roli rodičů při vzdělávání. Primárně sloužilo k vysvětlování nové látky, při kterém byl učitel v interakci s žáky. Druhým aspektem bylo udržování sounáležitosti (společensví, dobré party) učitele a jeho třídy. Do doby prvních uvolnění karanténních opatření sloužila i ke komunikaci mezi žáky navzájem ve chvílích, kdy neprobíhalo vyučování v žádné ze tříd.

Koronkové práce – Kromě online výuky jsme v budově základní školy nechali vymalovat dvě třídy v prvním patře. Za výrazné pomoci pracovníků obecního úřadu byla zrekonstruována kancelář vedoucí školní jídelny, vyklizeny nepotřebné věci z půdy ZŠ, došlo i na drobné opravy malby v přízemních místnostech, opravy fasády na školním dvoře a po obou stranách vchodu do ZŠ. Byl

proveden důkladný úklid všech prostor školy, včetně dezinfekce klik, zábradlí, rovných ploch, umytí oken a dveří.

Zápis budoucích prvňáčků – Od 15. do 30. dubna 2020 probíhal zápis budoucích prvňáčků, kvůli opatření ministra školství bez přítomnosti žáků. K zápisu „přišlo“ 22 předškoláků. Z důvodů nedořešených odkladů školní docházky není zatím jasný přesný počet žáků, kteří nastoupí do první třídy ve školním roce 2020/2021. Na rozdíl od minulých tří let bude tento počet velice malý. K 27. květnu 2020 činil 11 žáků. Tento stav je dán dvěma skutečnostmi: dva žáci odcházejí plnit školní docházku do ZŠ Sokolnice a rodiče mnohých žáků požádali o odklad školní docházky. Stále čekáme na dořešení některých žádostí o odklad pedagogicko-psychologickou poradnou a na konečné rozhodnutí zákonných zástupců. Ve školním roce 2021/2022

nás díky současnému trendu „dávání“ odkladů čeká přeplněná první třída.

Znovuotevření ZŠ – V pondělí 25. května 2020 konečně nastal den „D“ – druhý první září, kdy se brány základní školy znovu otevřely pro naše žáky. Podle prvních reakcí se většina žáků do školy alespoň v určité míře těšila. Za splnění všech

pokynů MŠMT se nám podařilo otevřít šest vyučovacích skupin. Prvních pět respektovalo rozdělení do ročníků, šestá skupina sloužila pro žáky, kteří potřebovali zůstat ve škole celý den. K výuce se přihlásilo 72,5 % žáků základní školy. Pro žáky, kteří nenastoupili zpět k pravidelné školní docházce, jsme zachovali

nadále, podle možností třídních učitelů, online výuku – okolo půlhodiny denně.

Na závěr děkuji všem rodičům a dalším příznivcům naší školy za spolupráci při online výuce a pracovníkům obecního úřadu za pomoc při znovuootevření ZŠ i MŠ Telnice.

Petr Gabrhel, ředitel školy

ZÁPIS DO MŠ TELNICE

V letošním školním roce probíhal zápis do mateřské školy trochu netradičním způsobem. Kvůli vyhlášenému nouzovému stavu byl rozvolněn do čtrnácti dnů. Termín zápisu byl stanoven od 2. do 16. května 2020. Žádost o přijetí dítěte do naší mateřské školy podalo 24 zákonných zástupců. Mohli ji podat hned několika způsoby. Někteří posílali oskenované dokumenty přes e-mail, někteří je přinesli osobně v úředních

hodinách MŠ a někteří je vhodili do poštovní schránky. Zápis probíhal bez dětí. Bylo to nepatrně komplikované, ale vše jsme v pohodě zvládli, díky velmi pohotové vzájemné komunikaci, za což bych chtěla všem rodičům moc poděkovat. V letošním roce se přihlásilo 20 telnických dětí a 4 děti z okolních vesnic. Zápis do MŠ byl také zkomplikován situací okolo odkladů některých našich předškoláků, protože v důsledku koronavi-

rové pandemie byla většina pedagogicko-psychologických poraden delší dobu mimo provoz, a tak jsme čekali do poslední chvíle, abychom znali celkový počet volných míst MŠ pro školní rok 2020/2021. Nakonec bylo u zápisu přijato 15 dětí, na které se už v září všichni velmi těšíme.

*Veronika Slezáková,
vedoucí učitelka MŠ Telnice*

UZAVŘENÍ A ZNOVUOTEVŘENÍ MŠ TELNICE

Mateřská škola byla uzavřena v úterý 17. března 2020. Důvodem uzavření byl jednak nízký počet dětí, které dorazily do MŠ v pondělí 16. března 2020 (pouze 6 dětí), a jednak tehdejší podmínky nouzového stavu v České republice. Situace v té době byla dosti napnutá. Nikdo nevěděl, jaká budou další opatření vlády v důsledku koronavirové pandemie.

Rozhodně jsme ale nelenili. Ihned po uzavření byla mateřská škola celá uklizena a vydezinfikována. Paní uklízečky postupně dezinfikovaly hračky a nábytek ve všech třídách MŠ. Řádně vyčištěny byly také koberce. Veškeré textilní potahy a látkové hračky byly vyprány. Všechny matrace, na kterých děti odpočívají, byly vyčištěny, plastová lehátka vydezinfiko-

vány a veškeré ložní prádlo i včetně samotných peřin a polštářů bylo posláno do prádelny.

Všechny učitelky měly po celou dobu zadávány různé úkoly. Pracovaly na novém školním vzdělávacím programu, který bude platit od školního roku 2020/2021. Vyráběly didaktické pomůcky k různým tématům, která se s dětmi v MŠ probírají. Připravovaly zásobníky pohybových her, básní, písní a různých dalších aktivit. Vymýšlely projektové dny pro děti na různá témata, jako například Výpravu do pravěku, a v rámci toho i nové akce pro rodiče s dětmi, které jak doufáme, budeme moci už v příštím školním roce pořádat. Vymýšlely také cesty za pokladem, které mohou rozšířit

vzdělávací nabídku dětí při pobytu venku. Když to situace umožnila, chodily paní učitelky po menších skupinkách do MŠ a malovaly pro děti obrázky na bránu a ploty. Také se nám podařilo namalovat senzomotorické pohybové stezky od branky MŠ k oběma vchodům do budov.

Velký úspěch měla akce s názvem Dopis paní učitelce. Když se dětem stýskalo, měly možnost napsat svojí oblíbené paní učitelce dopis i s obrázkem a vhodit jej do poštovní schránky MŠ. Paní učitelky se snažily co nejrychleji dětem odepisovat. Všem nám přišlo mnoho dopisů a pozdravů, za které moc děkujeme.

Dále nám na školní zahradě vyrostl nový herní prvek, vrbový domeček, který jsme poctivě zalévaly a staraly

se o něj, takže nyní už se krásně zelená a poskytuje dostatek stínu pro relaxaci a odpočinek dětí při pobytu na zahradě. Pracovníci obecní čety se pustili do úpravy sklepních prostor MŠ. Zbourali zeď a nachystali tak větší místnost, kde bude mít pan školník svoje zázemí. Časem, jak doufáme, by zde mohl probíhat kroužek polytechnické výchovy.

Po dohodě se zřizovatelem bylo rozhodnuto o znovuootevření mateřské školy, a to od pondělí 11. května 2020. Byly vytvořeny Mimořádné provozní podmínky MŠ Telnice, za kterých byla mateřská škola znovu otevřena. Prozatím byly otevřeny dvě třídy, a to pro děti obou pracujících rodičů. Chystání mateřské školy obnášelo opětovné vyčištění a vydezinfikování všech prostor MŠ. Proběhl celkový úklid vnitřních i venkovních prostor a podíleli se na něm všichni zaměstnanci mateřské školy. K provozu se přichystala i školní jídelna, kterou měly na starost paní kuchařky.

Mateřská škola se mohla otevřít, ale pořád platila zvýšená hygienická opatření, takže bylo nakoupeno dostatečné

množství bezoplachové dezinfekce, antibakteriálních gelů, mýdel a ubrousků, jednorázových papírových ručníků, ochranných rukavic apod. U vchodů do budov MŠ byly nově naistalovány dávkovače na dezinfekci a v umývárkách pro děti další zásobníky na jednorázové papírové ručníky. Byl stanoven přesný rozvrh úklidu a dezinfekce všech prostor mateřské školy. Všichni zaměstnanci MŠ a školní jídelny byli seznámeni s novými Mimořádnými provozními podmínkami MŠ Telnice. Všichni zaměstnanci byli poučeni o zásadách hygieny a zvýšených hygienických opatřeních, která budou pro provoz mateřské školy platit do odvolání a také samozřejmě podepsali prohlášení o bezinfekčnosti.

Paní učitelky by měly do odvolání organizovat vzdělávání dětí převážně ve venkovních prostorách MŠ (pokud to situace umožní), proto jim byla upravena pracovní doba tak, aby toto vzdělávání bylo proveditelné. Kvůli této skutečnosti se také prozatím stanovila nová provozní doba mateřské školy, a to od 7:30 do 16:00 hodin. Stanovily se i časy pobytu

venku tak, aby se skupiny dětí co nejméně mísily. Všichni zákonní zástupci, kteří v den znovuootevření přivedli do MŠ svoje dítě, byli povinni odevzdat podepsané prohlášení, v němž souhlasili s Mimořádnými provozními podmínkami MŠ Telnice a zavázali se je dodržovat. Prohlášení obsahovalo také potvrzení o bezinfekčnosti dítěte.

Prozatím je kapacita dvou tříd mateřské školy téměř naplněna. Doufám, že se situace brzy zlepší natolik, že se do naší mateřské školy budou moci vrátit všechny děti. Už se na ně moc těšíme.

Veronika Slezáková

LETOŠNÍ DEN MATEK

V letošním roce byla oslava Dne matek ovlivněna aktuální mimořádnou situací, a tak se tradiční besídka ke Dni matek neuskutečnila. Maminky z naší vesnice tak dostaly alespoň symbolické přání do svých schránek. A malou vzpomínku na tento sváteční den přinášíme i dvěma obrázky. Jedním je krásné srdíčko z roku 1948 (děkujeme paní Věře Životské za jeho poskytnutí) a také jedno ručně nakreslené přání, které jsme objevili v archivu OÚ Telnice – kdo je autorem, to opravdu netušíme.

FK

MIMOŘÁDNÉ SETKÁNÍ KLUBU AKTIVNÍCH SENIORŮ

Místem setkání KLASu dne 19. května 2020 bylo výjimečně hřiště orlovny. Pracovní četa obce se postarala o rozestavení stolů tak, aby byly zachovány dvoumetrové vzdálenosti mezi jednotlivými členkami, takže každá měla pro sebe jeden stůl. K dispozici byla dezinfekce rukou a roušky jsme měly samozřejmě také.

Po celkem dvouměsíční pauze jsme se navzájem přivítaly, tentokrát bez ruky podání... Záhy zazněly dvě písně, které jsou nám sice známé, ale měly nastartovat naši paměť. Slovo dostala naše kronikářka, která měla dvouměsíční dobu pečlivě zmapovanou v kronice – moc děkujeme! Také jsme pográtulovaly dvěma členkám – především zdraví ať jim slouží! Pozornost a rychlou reakci jsme si procvičily na jedné z her, která byla obohacena o výrazy týkající se nynější doby. Sice téma vážné, ale i tak jsme se přitom dost zasmály.

Sluníčko na jasné obloze začalo pěkně hřát a nás čekal pracovní list v podobě přesmyček týkajících se doby koronavirové. Některá slova si vyžádala větší

soustředění, ale všechny členky si nakonec zasloužily pochvalu. Vrátily jsme se také k materiálu, který byl nám, seniorům, doručen během uplynulých týdnů – společně jsme si otázky zodpověděly.

Zavítal mezi nás pan starosta, který zrekapituloval uplynulé období – akce, které se nemohly a nebudou z pochopitelných důvodů konat. Z naší strany

byla slyšet pochvalná slova, co se starosti o seniory v době koronaviru týče. Akce, kdy děti psaly seniorům, byla rovněž chválena. Za opravdu velkou starost o nejstarší generaci vyslovujeme znovu srdečný velký dík! Vážíme si toho. Bude-li to možné, sejdem se za 14 dní, v úterý 2. června.

Marie Fialová, animátorka KLASu Telnice

PRÁZDNINOVÝ HERBÁŘ

PRÁZDNINOVÁ KYTICE

Vlčí mák, chrpa, koukol a klasy pšenice, to je letní prázdninová kytice. Dnes se vám může o ní jenom zdát, koukol totiž už nemůžete znát. Také chrpu najdete jen zřídka. Postříky ji zničily, aby v polích nebyly. A tak pole čistá jsou, ale česká letní kytice nespátí už světlo světa, leda že by... leda z textilu a plastu? Kdo to ví, ať odpoví, snad nebude náš život jednou celý plastový.

VLČÍ MÁK

Kdopak se to v žitě krčí, červená se, mává, křičí? To je přece ten mák vlčí. S vlky si však netyká, koza se mu vyhýbá, tuší správně, že by zašla.

Je to plevel jedovatý. Jeho barva sílu má, do léků ji odevzdá. Prášky, kapky, sirupy, bacily hned vyhubí. Děvčátka to dobře vědí, panenky z nich vyrábějí. Proměněný v makovici už se nezačervená, zato máčky rozezvučí všechny zvonky, semena.

Rozletí se krajem mezi kytičkami, připojí se k celé louce svými písničkami...

INTERNETOVÉ PŘENOSY BOHOSLUŽEB Z TELNICKÉHO KOSTELA

Telnická farnost se již nějaký čas připravovala na spuštění internetového přenosu bohoslužeb z farního kostela. Vše urychlil nouzový stav a přijatá vládní opatření. V reakci na ně se biskup Vojtěch s účinností od 12. března 2020 rozhodl zrušit všechny bohoslužby, společné pobožnosti, duchovní obnovy, modlitební setkání a jiná shromáždění v kostelích, kaplích a jiných prostorech římskokatolické církve na území brněnské diecéze. Urychlili jsme tedy přípravné práce a od 24. března 2020 spustili internetový přenos bohoslužeb

z našeho kostela přes kanál YouTube (www.youtube.com/user/farnosttelnice). Živě přenášené mše svaté jsou současně ukládány do archivu, takže si je

každý může spustit i se zpožděním. Tento projekt neskončí s uvolněním mimořádných opatření, budeme v něm i nadále pokračovat. Chtěli bychom tím nabídnout službu a pomocnou ruku těm, kteří z jakéhokoliv důvodu nemohou slavit mši svatou s námi v kostele. Poďekování za technickou spolupráci patří „neviditelnému přenosovému vozu“ pana Pavla Krále a také všem, kteří na tuto techniku přispěli, zvláště pak obci Sokolnice. Obci Telnice děkuji za poskytnutí prostředků na opravy kostela a fary. *Oldřich Chocholáč, farář*

ANI MINISTRANTI NEZAHÁLÍ

I telnické a sokolnické ministranty bohužel koronavirová opatření nechala doma, a tak už se moc těšili na to, až budou moci volně dýchat bez roušek a užijí si oblíbené sportování. Letos jsme svou jarní sezónu museli hodně zkrátit. Přesto se dál připravujeme na podzimní Ministrantskou olympiádu – snad se uskuteční. Kluci se v závěru školního roku mohli těšit na vyvrcholení půlročního sportovního snažení a čekalo je tradiční překvapení. Jaké? To nemůžeme prozradit, protože by si to mohli ve zpravodaji přečíst dříve, než by se odehrálo. Naše sportovní schůzky se odehrávají celoročně v sále sokolovny (kromě prázdnin), hrajeme florbal, sálový fotbálek a další míčové hry. Na konci každého půlroku je vyhodnocena účast, kanadské bodování a další aktivity účastníků na schůzkách, přičemž za odměnu se kluci zúčastní nějakého zajímavého překvapení. Jednou měsíčně se pak sejdeme s panem farářem na faře k „teoretické“ přípravě. Děkuji všem rodičům i panu faráři za podporu. *FK*

TELNICKÉ SLUNÍČKO OZNAMUJE MAMINKÁM

Telnické sluníčko oznamuje svým malým i velkým příznivcům, že pravidelná setkání mateřského klubu budou obnovena až v září 2020. Pevně věříme, že nám to situace s COVID-19 dovolí.

Plánované aktivity Telnického sluníčka z jara 2020 musely být stejně jako všechny ostatní akce zrušeny. Děti, které se po prázdninách chystají do školky, se určitě těšily na slavnostní pasování. Po dohodě s vedením mateřské školy se tato slavnost v pů-

vodně plánovaném červnovém termínu neuskuteční. O tom, zda se pasování podaří zajistit v náhradním termínu, vás budeme včas informovat. Přejeme dětem, maminkám, tatínkům a všem rodinám krásné a pohodové léto. Hodně nových dobrodružství, zážitků a nových objevů. V září se na vás všechny budeme těšit!

Za Telnické sluníčko všechny srdečně zdraví

Pavla Chovancová a Petra Skop

KINEMATOGRAF BRATŘÍ ČADÍKŮ OPĚT PŘIVEZE ČESKÉ FILMY

Na přelomu června a července se naše obec opět dočká promítání letního kina. Kinematograf bratří Čadíků přiveze populární české filmy, které v minulých letech úspěšně brázdily českými a moravskými kiny. Jen termín promítání se posouvá – začínáme v pondělí a končíme ve středu.

V úterý 30. června se můžete těšit na československou pohádku **Hodinářův učeň**, ve které exceluje vynikající Viktor Preiss, ale i řada dalších známých tváří: Václav Neuzil ml., Jana Plodková, Jaroslav Plesl, Miroslav Krobot a další. Nad kolébkou novorozeného Urbana stojí tři sudičky: dva dobří duchové osudu

zámek Kostka. Potomek emigrantů se tak po více než čtyřiceti letech chystá s dcerou Marií (Yvona Stolařová) a temperamentní ženou Vivien (Tatiana Vilhelmová) na velký návrat do Čech. Čerství aristokraté jsou neznalí místních poměrů a nepolíbení českou realitou, někdejší vlast a zámecký život znají jen z prastarých vyprávění příbuzných. Záležitosti spojené s navrácením majetku pro ně řeší právní zástupce Benda (Vojtěch Kotek). Po příjezdu rodina zjišťuje, že se zámek nachází ve stavu pozvolného rozkladu a stranou veškerého společenského dění... Kromě jmenovaných herců vás jistě zaujme i vtipná role Elišky Balzerové, ale třeba také postavy ztvárněné Pavlem Liškou či Petrem Nárožným.

KINEMATOGRAF bratří Čadíků

V pondělí 29. června 2020 zahájíme komedií a dramatem v jednom s názvem **Na střeše**, film natočil režisér Jiří Mádla. Alois Švehlík v roli profesora Rypara poskytne dočasné útočiště mladému Vietnamci, jehož našel ukrytého na střeše svého domu. Mohou však dva takto odlišní lidé vůbec sdílet jeden prostor, aby z toho nebyla katastrofa? Pomůže jim v tom jejich drzý plán? Soužití nevraživého pána, rozzlobeného na celý svět, který mu neuchopitelně uniká, a mladíka, který hledá východisko ze zoufalé situace v neznámém městě, přináší mnoho třecích ploch, tragikomických situací, ale i překvapivých nápadů a řešení. V dalších rolích se můžete těšit na skvělé herce Vojtěcha Dyka, Miroslava Táborského či Davida Švehlíka.

mluví o bohatství a lásce, zlá sudička o chudobě a nekonečných strastech. Či sudba bude silnější? Z Urbana se brzy stává sirotek, kterého se ujme lakotný mistr hodinář a vezme ho do učení. Když Urban dospěje, zamilují se do sebe s hodinářovou dcerou Laurou a svatba je na spadnutí. Mistr proto pošle svého učně do světa s úkolem hledat bájně hodinky, které umí varovat před smrtí. Nikdo neví, jestli hodinky vůbec existují, ale pokud je Urban nepřinese, Laura se jeho ženou nikdy nestane... Více se dozvíte přímo na místě.

A ve středu 1. července se s kinematografem rozloučíme veselohrou režiséra Jiřího Vejdělky **Poslední aristokratka**. Rodilý Newyorčan Frank (Hynek Čermák) získá díky svým šlechtickým předkům dávné rodové sídlo,

Začátky představení jsou plánovány zhruba od 21.30 hod. (hned, jak se setmí), promítat se bude v areálu sokolovny. Předem děkujeme sokolům za spolupráci – zapůjčení laviček, poskytnutí energií a sociálních zařízení. I v letošním roce bude pro všechny diváky vstupné dobrovolné, které bude věnováno na charitativní účely, ostatně jako každý rok. Organizačně a finančně tuto akci zastřešuje obec Telnice, děkujeme zastupitelstvu obce za schválení úhrady nákladů s touto již tradiční akcí spojených. Věříme, že nám tentokrát vyjde počasí po všech dnech. Těšíme s vámi na krásné filmové zážitky.

FK

ROZLOUČENÍ S FRANTIŠKEM VYKOUŘILEM (1928–2020) JMÉNEM OBCE TELNICE

František Vykouřil na oslavě s manželkou Zdeňkou (okolo roku 2000).

Dne 25. dubna 2020 se konala zádušní mše svatá za Františka Vykouřila. Starosta obce se při ní s touto významnou telnickou osobností rozloučil jménem obce Telnice následující řečí.

Vážená zarmoucená rodino,
milí sousedé, přátelé a kamarádi
pana Františka Vykouřila,

když jsem se v roce 2010 jsem stal telnickým starostou, začalo mi více než kdy dříve docházet, na co a na koho ve své funkci navazuji. Telnice byla před mým nástupem krásnou vesnicí s fungujícím zázemím různých služeb a občanského vybavení. Sport vůbec a házená zvlášť byly a jsou v životě naší obce pevně zakořeněny. Velkou zásluhu na tom všem má právě tento člověk – osobnost, se kterou se dnes loučíme.

Bydleli jsme spolu na jedné ulici, jen několik domů od sebe. On byl prvním člověkem, který v neděli ráno po komunálních volbách zazvonil na dveře našeho domu a přišel mi pográtulovat a popřát hodně zdaru v nové funkci. Velmi mne to potěšilo, stejně tak i to, když mi příležitostně poradil či pomohl dohledat nebo vysvětlit některé souvislosti, které jsem ke své práci potřeboval. Nikdy mne neodmítl, naopak byl vždycky rád, že svému o mnoho mladšímu kolegovi může být prospěšný.

A velmi prospěšný byl dlouhá léta i své vesnici. Krátký výčet projektů, za kterými stál v době svého předsedování místnímu národnímu výboru (1976–1990), je toho jasným důkazem:

- mateřská školka,
- obchod,
- rekonstrukce a přestěhování obecní úřadu do současné budovy,
- rekonstrukce budovy školy,
- zavedení pošty,
- generální rekonstrukce rybníka,
- a spousta dalšího.

Nechci zapomenout ani na jeho podstatný podíl při ocenění nejlepšího místního národního výboru v 80. letech a získání titulu Vesnice roku, který naše obec obdržela v roce 1995 za starostování pana Ladislava Šustra staršího.

František Vykouřil výrazně ovlivňoval také život v předrevoluční době v místním Sokole (například z pozice sokolského předsedy v letech 1972–1976), jeho zásluhy jsou neopomenutelné u řady rekonstrukcí v celém areálu sokolovny, vč. např. povrchu házenkářského hřiště.

Při procházce Telnicí musí každý uznat, že stopy jeho práce jsou zřejmé na každém kroku. A to jsem zatím mluvil jen o těch viditelných stopách. Vzpomenout bychom totiž měli i na

Orelský házenkářský tým z roku 1938.
Zleva stojí: Josef Přerovský, Miloš Kotas, Oldřich Večeřa, František Vykouřil, dole v podřepu zleva: Josef Konečný, Josef Král, Josef Pelánek.

Vítání občánků koncem 80. let (s Věrkou Sobotkovou).

Jako předseda místního národního výboru (MNV) Telnice se účastnil různých srazů rodáků, školních ročníků, rodinných akcí apod. Na této fotografii z 80. let zleva sedí: Marie Gregorovičová (roz. Praxová), Anna Šrotová (roz. Vlachová), paní Hanáková (roz. Kramářová), Miluše Čermáková (roz. Svobodová), Božena Neumannová (roz. Danieľová), Marie Svobodová (roz. Lukešová), zleva stojí František Král, Slávek Cupák, Vladimír Pustina (za kulturní komisi), Josef Jeniš, František Vykouřil (za MNV Telnice), Marie Zelená, Tomáš Haman, Oldřich Konečný, Božena Rognerová (roz. Knolová) a Františka Šenková (roz. Sedláková)

Blahopřání ke zlaté svatbě Tomáše a Františky Sekaninových, v pozadí Zdeňka Konečná.

František Vykouřil při sportovním dnu na sokolovně v roce 2009.

jeho vliv na sportovní výchovu několika generací, na které se podílel jako trenér či funkcionář házené. Do srdcí házenkářských fanoušků se nasmazatelně zapsal svými osobními sportovními úspěchy, které mu dále v jeho životě otevíraly dveře k úspěšnému působení v různých funkcích, které ve svém životě vykonával.

Velké sportovní úspěchy zaznamenal jak s vojenským klubem ATK Praha, tak s telnickým Sokolem, ale i československým reprezentačním družstvem. Stal

se několikanásobným mistrem republiky, Moravy, vicemistrem světa a vážným reprezentantem.

František Vykouřil byl respektovanou osobností nejen sportovního, ale i občanského života, a to nejen naší vesnice. Pokud jste se někde zmínili o Telnici, mnoho lidí reagovalo vzpomínkou na Frantu Vykouřila.

Ve svém seniorském věku se pak Vichr, jak mu s oblibou místní říkali, rád věnoval kuželkám a svým vrstevníkům, se kterými hrával nejen tuto hru, ale po-

řádal pro ně i další aktivity. Byl člověkem společenským a zájem o jeho rodnou vesnici mu přetrval až do posledních dnů jeho života. O kolika lidech ve svém okolí byste ve stejném duchu mohli říct, že žili pro Telnici?

Není na světě člověk ten, aby se zalíbil lidem všem, zvláště když nerad slyšel, že něco nejde. Dobře vím, že pokud se jako on věnujete organizačním či jiným činnostem pro druhé, často se musíte potýkat s nesouhlasem, nezájmem, někdy skrytým či otevřeným odporem, ba

Zádušní mše svatá za Františka Vykouřila v telnickém kostele 25. dubna 2020, kterou sloužil bez účasti veřejnosti P. Oldřich Chocholáč.

Slavnostní otevření přetlakové sportovní haly v roce 2011, dospělí zleva: Miloslav Hrdlička, Antonín Mrkvica, Josef Mrkvica, František Vykouřil, místostarosta Vladimír Blaženka, telnický farář P. Ladislav Kozubík, starosta obce František Kroutil, místostarosta obce Jiří Dudák.

NĚKOLIK POZNÁMEK Z NÁRODNÍHO HÁZENKÁŘSKÉHO ARCHIVU

Jméno František Vykouřil jsem znal už jako malý kluk. Můj tatínek hrával českou házenou za Lokomotivu Veselí nad Moravou a o házené mi často vyprávěl. Jezdil jsem s ním i na zápasy na Brněnsko a vždy, když jsme jeli přes Telnici kolem sokolovny a házenkářského hřiště, Františka Vykouřila vzpomněl. Řešival také házenkářský rébus naší házené, kdo vlastně v minulosti přišel jako první na světě s vykláněčkou, tím specifickým, pro svět překvapivým způsobem

střelby. Stejně jako ostatní Moravané sázel otec právě na Františka Vykouřila z Telnice, Západočeši samozřejmě přísahají na plzeňského Václava Ereta. Prostudoval jsem v publikacích, kronikách, časopisech a novinách snad vše, co o házené bylo v uplynulých pětadešáti letech napsáno, ale házenkářský rébus jsem nevyřešil. Jisté je jen to, že vykláněčku zrodila česká, dnes národní házená. A bylo-li to v Telnici, nebo jinde, není tak důležité.

dokonce i s naschvály. I s těmito překážkami musel František Vykouřil bojovat, jeho sportovní srdce se však nevzdávalo a bojovalo dál, snad i proto se dožil tak požehnaného věku. A proto věřím, že se mnou budete souhlasit, když jej označím za největší osobnost naší vesnice v posledních desítkách let.

Nikdo z nás nevyhraje všechny bitvy svého života. Všichni jsme jen lidé a, přestože se ze všech sil snažíme, nepovede se nám všechno, o co bychom stáli sebevíc. František Vykouřil celý život velmi doufal v postavení sportovní haly v Telnici, dokonce si to kladl za podmínku svého působení na telnickém úřadě. Do konce života ho mrzelo, že svůj boj s „větrnými mlýny“ nevyhrál. Sám dobře vím, jak je realizace takové myšlenky složitá.

Milí sousedé, dovoluji mi, abych jménem svým, ale i jménem nás všech, Frantovi, Vichrovi – Františku Vykouřilovi poděkoval za všechno, co pro naši vesnici, její občany, telnickou házenou, Sokol i Orel, Spolek pro postavení a udržování orlovny, Asociaci sportu pro všechny a další místní spolky a organizace za svého života vykonal. Jako křesťan věřím, že se v tuto chvíli již znovu setkal se svou milovanou manželkou Zdeňkou a že ho Bůh odměnil za vše dobré, co pro nás všechny vykonal, a odpustil mu také všechny jeho poklesky, kterým se, stejně jako my všichni ostatní, ani on nevyhnul a vyhnout nemohl. A stejně tak věřím, že pokud se teď v nebi staví nejlepší házenkářský mančaft, Franta nechybí v základní sestavě.

František Vykouřil vydechl naposled ve středu 22. dubna 2020 v brněnské nemocnici u svaté Anny ve věku 92 let. Věnujte mu prosím tichou vzpomínku.

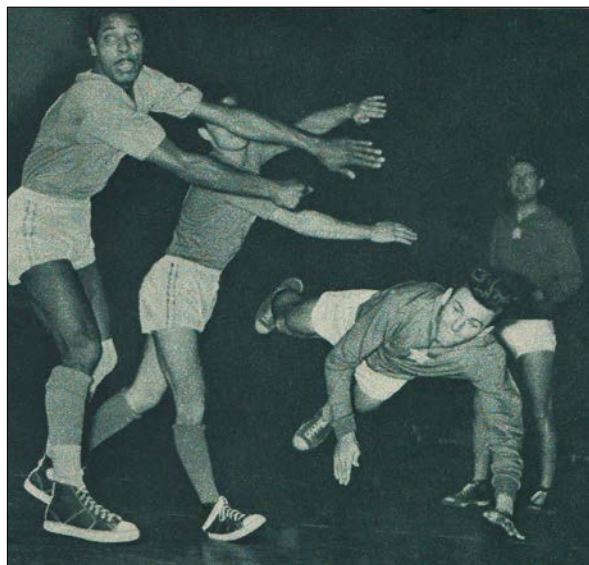
František Kroutil, starosta obce

To, že František Vykouřil byl jedním z největších házenkářských hrdinů české i československé historie, je také nezpochybnitelnou jistotou. V knížce *Házená je můj život* na něj vzpomíná její autor Jiří Vícha (naš legendární brankář a trenér ji napsal s novinářem a pozdějším předsedou ČSH Jaroslavem Velískem) několikrát:

...Byl jsem už zase ve Štáhlavech, ale nadále byl můj sen chytat první ligu. Měli tam tehdy Láďu Nykla, výborné-

Obránce ÚDA Praha blokuje úspěšnou střelbu Františka Vykouřila (1954).

František Vykouřil (ve své oblíbené pozici) jako nejlepší střelec utkání při zápase ČSR–Francie (1955).

ho kamaráda. Nikdy mě nenapadlo, že vlastně přijde den a já zaujmu jeho místo v brance. Najednou to přišlo jako průtrž mračen. Láďa Nykl stavěl, na hřiště chodil méně, byl celý utahaný, na sobotu a neděli k nim chodili většinou řemeslníci. Funkcionáři za mnou po tréninku přišli a spustili naráz: „Tak si sbal v pátek věci, jedeš chytat ligu do Telnice!“ V té chvíli jsem viděl ve vzduchu všechny svatě, ani polknout jsem nemohl. Nevěděl jsem, zda mám být šťastný či nešťastný.

Ten první ligový zápas jsem prožíval jako malé dítě, asi tak, jako když jsem šel hrát poprvé za žáčky. Tentokrát to bylo až na Moravu, do míst s velkou házenkářskou tradicí, kde měli svého pana „šéfa“ – Frantu Vykouřila, střelce k pohledání. Utkání jsme prohráli, nejvšeleji mi nebylo. Kluci mi říkali: „Nic si z toho nedělej, každý začátek je vždycky těžký!“ Jenže já si to bral nějak víc k srdci...

Další zmínku v knize nalézáme u vzpomínky na významné mezistátní utkání:

Rok 1956 znamenal obrat. Hráli jsme tři mezistátní zápasy, ale všechny doma – v Praze. Naši funkcionáři pod tlakem veřejnosti chtěli připravit důstojná utkání, proto pozvali mistry světa Švédy a finalisty, držitele stříbrných medailí – hráče NSR. To bylo ono! Již delší čas před utkáním se Švédy se vyslovovaly úvahy o zápase. Přípravy byly v plném proudu. Zájem byl ohromný. O Seveřanech se psalo v superlativech jako o kouzelnících, o mužstvu, které přijelo dobývat Prahu.

My hráči jsme si jen přáli, aby Švédové podali takový výkon jako proti nám v předchozích zápasech se všemi fintami a fantastickou střelbou. Dali jsme si slib, že k té manifestaci házené přispějeme i dobrým výkonem. Chtěli jsme uhrát čestný výsledek a po výsledku se Švédy v Goteborgu (15:20) jsme potají přemýšleli i na vítězství.

Atmosféra zápasu byla báječná. Vyprodaná tělocvična na Vinohradech, nadšení diváci, kteří nešetřili potleskem. Tehdy jsme nastupovali v sestavě: Vícha – Provazník, Růža, Bačák, Trojan, Mareš, Vykouřil, Baumruk, V. Eret, Čermák. Křest prožíval Franta Vykouřil z Telnice, další hráč, který mezi nás přišel z české házené.

A co Švédové? Přivezli si Quista, leváka, který měl snad ještě delší ruku než známý Stockenberg. Předcházela mu výborná pověst, sami hráči soupeře o něm říkali, že u nich je nejlepším střelcem. Tak jsme byli na něho zvědaví. Jenže zrovna proti nám se mu příliš nedařilo...

Vyhráli jsme 16:11 a to byla světová senzace. Byl to úspěch, který nelze ani s odstupem času nijak zhodnotit. Pro mě i pro ostatní hráče to byl životní zápas o finále a pro většinu životním zápasem zůstal až dodnes. Hráli jsme jako z partesu, jeden za všechny, všichni za jednoho. Dařilo se nám, na co jsme sáhli, dávali jsme góly a já si s chutí zachytil. Do dvacáté minuty zápasu jsem nepustil ani branku! Švédové byli z toho vyvedeni úplně z míry.

Reportáž z tohoto utkání najdete zde: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/1130615451-ceskoslovensky-filmovy-tydenik/206562262700010/>

Srdečně vás zveme také ke shlédnutí reportáže z výstavy o 100letém výročí naší republiky, kde se dozvíte mnoho zajímavostí o úspěšné historii naší házené a nejen to:

<https://www.youtube.com/watch?v=CJZWESSelt>

Vladimír Salčák,
Národní házenkářský archiv

Telnické A-mužstvo v sezóně 1954/55 (česká házená). Zleva stojí: František Vykouřil, Ondřej Máca, Josef Hrdlička, Josef Konečný, Václav Konečný. Zleva dřepí: Antonín Stejskal, Jan Vykouřil ml., Jan Vykouřil (Cín).

SPORTOVNÍ TISK V ROCE 1958

Časopis Stadion zveřejnil v roce 1958 milý článek o telnické házené okolo Františka Vykouřila. Ve Františkově pozůstalosti se podařilo najít také krásný snímek z utkání s Rumunskem, který poukazuje na nejslavnější chvíle Františka Vykouřila v reprezentačním dresu na mistrovství světa v házené v Berlíně v roce 1958, tato fotografie byla také zveřejněna v dobovém německém tisku. A do třetice nabízíme radostnou fotografii našich reprezentantů po finálovém utkání tohoto mistrovství světa, ve kterém sice Československo prohrálo s favorizovaným Švédskem 12:22, přesto na všech hráčích není patrné zklamání, ale radost ze stříbrného umístění.

FK

Telnice u Sokolnic na Moravě připomíná tak trochu Bassovy Dolní Poukvičky. Není tu sice žádný Klabzuba a nehraje se tu kopaňá, ale je tu dvanáct chlapců, kteří jsou po sportovní stránce známí po celé republice. Mužstvo Sokola Telnice hraje totiž ligu házené. Házená se v Telnici hraje už 35 let. Největšího úspěchu však dosáhli telničtí házenkáři v roce 1955, kdy se stali přeborníky republiky. Pak se rozhodli k velké věci. Protože vědí, že i sebevětší úspěchy v české házené zůstanou jen domácí záležitostí, celé mužstvo začalo hrát házenou podle mezinárodních pravidel. První zá-

pasy nebyly nijak slavné. Není přece maličkost začít po tolika letech něco nového a hned k tomu ještě v nejvyšší soutěži! Dnes už mají v Telnici těžké začátky za sebou (jsou v lize na 7. místě) a opět patří mezi mužstva, která zvláště na domácím hřišti jsou „nepřijemným soupeřem“. Poznali to na „vlastní kůži“ i nejlepší házenkáři z NDR, mužstvo Vorwärts Berlín, kteří prohráli v Telnici se Sokolem 11 : 13 (7 : 7).

Telničtí nejsou, jako Klabzubáci, sourozenci. Ale všichni hráči jsou z Telnice a dosáhnout na malé vesnici ve sportu takové úrovně, k tomu už musí být kamarádský

Jako bratři

Mužstvo házenkářů Sokola Telnice. Zleva stojí Jan Vykouřil, mistr sportu František Vykouřil (je zároveň kapitánem a trenérem mužstva a členem národního mužstva), Matula, Mác, Skořepa, Šustr, vpředu jsou Kukla, Jeniš, Chrást a Knoll. Na snímku chybí ještě bratři Mířkové.

duch jako mezi bratry. A tak vlastně házenkáři Sokola Telnice ukazují příklad, že vrcholná úroveň – i u kolektivního sportu – není podmíněna jen velkým výběrem hráčů a ideálními podmínkami velkoměsta. V případě Telnických jde ovšem o velké pochopení všech občanů vesnice. Zde totiž házené rozumějí všichni: mládí, staří – a na každé utkání se sejde tisíc diváků!

Nakonec ještě malou otázku: Jaká by byla úroveň našeho sportu, kdybychom takových zapálených sportovců a funkcionářů jako v Telnici měli více?

V. VRBÍK

Zápas ČSR vs. Rumunsko (1958). Zleva: kapitán Dušan Růža, brankáři Vladislav Nykl a Jiří Vícha, Jiří Klemm, Anton Frollo, Bedřich König, Josef Trojan, Václav Eret, Vojtěch Mareš, Karel Čermák a František Vykouřil.

Radost našich reprezentantů ze zisku stříbrných medailí na MS 1958. Zleva: Nykl, J. Vícha, Trojan, Klemm, König, M. Vícha, Růža, Provazník a Eret, uprostřed: trenér Voreth, Frollo, Mareš, v podřepu: Rada, Čermák, Vykouřil, Čaniga a lékař výpravy dr. Bednář.

ČEHO SE FRANTA CHOPIL, TO DOKONČIL

V Telnici byly spolky Orel i Sokol na vysoké úrovni, oba hrály své házenkářské soutěže. Po únorovém převratu v roce 1948 byl následně zrušen Orel a telničtí orelští házenkáři přešli do klubu Sokola: František Vykouřil, František Jeniš, Josef Konečný (Joba), František Pešl a dorostenec Antonín Jahoda (ročník 1931). Tím vzniklo v Telnici velmi silné házenkářské družstvo, které vybojovalo divizi a postoupilo do nejvyšší soutěže.

Koncem července 1950 se na sokolovně k 25. výročí házené v Telnici uskuteč-

nil turnaj v české házené za účasti ATK Praha, Sokol Holešov, Sukno Humpolec a Sokol Telnice. Při zahájení promluvil tehdy nový telnický farář P. František Hrubý. Vyhrál Holešov, druhý byl ATK Praha, třetí Sokol Telnice a čtvrté Sukno Humpolec. Všichni hostující hráči byli tehdy ubytováni buď u telnických házenkářů doma, anebo si je rozebrali telničtí fanoušci.

Následně na to František Vykouřil v roce 1950 rukoval na vojnu. A nebyla náhoda, že ho hned přijali do armádní-

ho klubu ATK Praha. Právě tady se zrodil tzv. „moravský útok“ ve složení: František Vykouřil, Oskar Horkel a Dušan Růža – oba pocházeli ze Staré vsi nad Ondřejnicí a stali se velkými Frantovými přáteli. Oskar Horkel byl dokonce na Frantově svatbě jako starší družba. Na Frantu však byl tehdy vyvíjen enormní tlak, aby zůstal na vojně, tzn. aby dále hrál za ATK Praha. Franta se ale chtěl po vojně vrátit domů, proto se vlastně oženil ještě na vojně. Svatba proběhla v roce 1952 v telnickém kostele.

Zájezd do Polska v roce 1960 na přátelský zápas se Spartou Katowice a turnaj s týmy z měst Czestochowa a Zabrze. Zleva stojí: polský házenkář, Ladislav Hrdlička, Miroslav Knol, František Sklenář, Oldřich Sekanina, 3x polští házenkáři, Miloslav Hrdlička, František Vykouřil, Elemír Kamenický, Jan Čech. Dřepí zleva: Pavel Mrkvica, Václav Konečný, Jan Vykouřil ml., Emil Matula, Zdeněk Mífek a Vladimír Staněk.

Když se vrátil z vojny, nastoupil do Královopolské strojírně, kde pracoval v mostárně a vypaloval autogenem polotovary do výroby. Jelikož Sokol Královo Pole již dříve přešel na mezinárodní házenou, hrával s nimi některé zápasy i Franta. Později přestoupil do Tesly Brno, kde pracoval až do chvíle, než se stal předsedou místního národního výboru (MNV) Telnice. Při jeho nástupu do této funkce se s ním představitelé Tesly Brno přijeli rozloučit jako se svým zaměstnancem do Telnice na sokolovnu.

Kromě házené se věnoval také fotbalu, když spolu se svými kamarády kopal za Sokol Újezd u Brna. Musím tímto potvrdit, že to byl velmi nadaný všestranný sportovec, velmi dobře cvičil také na klasickém náradí. Pamatuji si, že byl mezi námi ceněný i jako dobrý amatérský hokejista – hrával samozřejmě pouze na místních rybnících.

V ročníku 1955/1956 jsme přes zimu v Telnici přešli na mezinárodní házenou. Proslýchalo se, že to bylo i kvůli Frantovi, který chtěl reprezentovat naši republiku v mezinárodní házené. Pokud bychom nepřešli, pravděpodobně by musel začít hrát za jiný klub (možná v Králově Poli nebo v Gottwaldově).

Frantovi se podařilo dostat do národního týmu, a to samozřejmě především pro jeho vynikající hráčské kvality. Stal se vicemistrem světa. Získal nejvyšší

sportovní ocenění v naší zemi: zasloužilý mistr sportu. Už za svého života se stal legendou. A to nejen pro telnické házenkáře, ale i širokou házenkářskou veřejnost. Pozitivní byl jeho vliv na mladé házenkáře, které několik roků trénoval, působil i jako trenér prvního mužstva házené.

Osobně jsem se s Frantou na hřišti setkal právě ve zlomovém ročníku 1955/56, když jsem s ním ještě podzimní sezónu odehrál jako českou házenou, na jaře jsme pak už hráli handball. Na pod-

zim 1956 jsem už ale rukoval na vojnu do Dukly Bratislava. Po vojně jsme se na hřišti zase setkali a hráli spolu až do roku 1966. V tomto roce jsem musel s házenou skončit, protože jsem rekonstruoval dům a nešlo všechno stíhat najednou.

František Vykouřil byl skromný a schopný člověk, velký sportovec. Když nastoupil jako předseda MNV Telnice, vykonal pro naši vesnici spoustu práce. Čeho se chopil, to dokončil. Měli bychom na něj vzpomínat v dobrém.

Ladislav Hrdlička st.

Fotografie z téhož polského zájezdu v roce 1960. Zleva stojí: Miroslav Knol, Václav Konečný, Pavel Mrkvica, Ladislav Hrdlička, Miloslav Hrdlička, Jan Vykouřil ml., Emil Matula, Jan Vykouřil (Cín). S místními dětmi v podřepu zleva: Elemír Kamenický a František Vykouřil.

FRANTA BYL MŮJ VZOR

Tohoto člověka s velkým Č si nesmírně vážím, byl to můj vzor. Trénoval jsem třeba denně několik kilometrů jen podle něho, podle jeho vzoru. Hodně naši vesnici proslavil. Když jsem se někde zmínil o Telnici, každý věděl, že z Telnice je Franta Vykouřil. Měl ji moc rád. Vážil jsem si ho za to, že nepodlehł přemlouvání generála Lomského, aby zůstal v Praze – on chtěl vždycky zpátky do Telnice. Když jsme se spolu bavili po mistrovství Československa v žácích, kde jsme skončili druzí a já byl zklamán z toho, že jsme nevyhráli, on mi na to řekl: „To je velký úspěch, za tři roky budeš hrát se mnou!“ Zářil jsem nadšením, nakonec se to ještě urychlilo a přišlo na to už po dvou letech. Byl jsem opravdu šťastný, že s ním můžu hrát v jednom mužstvu. I když byl starší a mnohem zkušenější, nikdy se nad nás mladší nepovyšoval a dokázal pochválit. Byl to on, kdo vymyslel slavnou „vykláněčku“, ne Václav Eret.

Pro Telnici toho i jinak mnoho udělal. Zajímavá byla třeba jeho organizace brigády při stavbě mateřské školy, která byla tehdy nejmodernější v celé zemi. Určil třeba dvacet popisných čísel, která jsou ten den na radě, z každého domu někdo přišel a pomáhal. Franta zajistil všechno, co bylo kolem potřeba – materiál, stroje,

Frantova pověstná vykláněčka. V pruhovaném dresu ji pozoruje další velký hráč telnické házené, Miroslav Knol.

občerstvení a navíc sám na žádné brigádě nechyběl. Zaslouhy má i jeho žena Zdeňka, která nás třeba učila hodové tance na sokolovně. Na „její“ českou besedu se jezdívali dívat lidé z celého okolí.

I když dnes už nějaký čas žiju v Hranicích, na Telnici moc rád vzpomínám a rád se sem domů vracím. Zůstal jsem

pořád Telníčákem. A jsem moc rád, že Telnice je pořád krásná vesnice, a to i díky právě Frantovi a jeho obětavosti. Myslím si, že by si třeba na sokolovně zasloužil pamětní desku jako poděkování za všechno.

Josef Mrkvica,
telnický rodák a házenkář

FRANTA BYL VELKÝ KAMARÁD

Chtěl bych navázat na to, co o Frantovi Vykouřilovi napsali jiní pamětníci. Rád bych třeba zavzpomínal na jeho trenér-

ská léta. Počátkem 60. let minulého století trénoval telnický dorost a jeho úkolem bylo také sestavit dorostenec-

Mužstvo starých pánů ze 70. let minulého století. Zleva stojí: Ludvík Popela, Josef Hrdlička, Emil Matula, Jan Vykouřil ml., Josef Konečný (z Měnína), Václav Konečný, Ondřej Máca. Zleva dřepí: Miroslav Knol, Ludvík Daněk, Josef Šustr, Jan Kukla, František Vykouřil.

ký výběr Jihomoravského kraje. Naší generaci byl dobrým rádcem a vzorem, protože měl spoustu zkušeností a byl vyzrálým hráčem, který měl ostatním s čím poradit. V házené vynikal speciální střelbou z výklonu, kterou úspěšně ovládal on a Václav Eret z Plzně. Jeho pozice mezi námi byla natolik neotřesitelná a uznávaná, že si mohl dovolit přijít za svými svěřenci na večerní zábavu nebo ples a prostě nám oznámit: „Bylo by vhodné, abyste se šli připravit na zítřejší utkání a opustili sál.“ Takže jsme odešli. Neexistovalo, abychom to nerespektovali a přišli na utkání po večerní zábavě s kocovinou. Museli jsme být připraveni odevzdat na hřišti všechno.

Při příležitosti Frantova odchodu z toho světa by bylo taky dobré připomenout, že byl součástí a vůdčí osobností celé své házenkářské generace – dobré party, která měla obrovský vliv na veškerou tehdejší mládež. A to nemluvíme jen o samotné hře, kterou jsme od nich všichni doslova hltali, ale i o příkladném

Zájezd házenkářů do Švýcarska, Francie a Německé spolkové republiky v roce 1968. Tato fotografie je z francouzského městečka Mulhouse (Alsasko) na Náměstí Evropy – házenkáři stojí na znaku města Prahy. Zleva: Pierre Bourgeois, Jaroslav Hrozek, Elemír Kamenický, Antonín Mrkvica, František Vykouřil, Josef Linhart, Zdeněk Strakatý, Josef Slezák, Karel Berka, Václav Strakatý, Josef Rujbr, Ludvík Popela, Luboš Kolářek, Miroslav Sekanina, Antonín Jahoda, Antonín Kolářek, Pavel Mrkvica a Antonín Veber.

přístupu ke sportu a vůbec k životu. Pro to jsem rád, že si aspoň na fotografiích tyto borce můžeme připomenout.

Pamatuji si ho taky jako vynikajícího organizátora nejen házené, Sokola, ale i zájezdů do zahraničí. Tady se právě uplatnily jeho kontakty z funkce předsedy MNV, kdy nám dokázal zajistit devizový příslib. Bez něho bychom nikam nejeli.

Spouště lidem byl také nápomocen při sehnání dobrého zaměstnání v Tesle Brno. Měl odvahu získat pro Telnici vynikajícího házenkářského trenéra Jožku Musila. Ten byl totiž někým udán za to, že chtěl opustit komunistické Československo. A i když se nakonec útek

neuskutečnil, přesto Jožka skončil ve vězení na dlouhých 12 let. Po návratu z trestu se Franta nebál tohoto vynikajícího člověka a trenéra zaměstnat v Tesle Brno, a navíc ho angažovat jako trenéra naší házené, kde léta odváděl skvělou práci. To v té době musela být od Franty skutečně velká odvaha.

Franta byl taky dobrý kamarád. Kromě práce pro obec, házenou a Sokol chodil třeba pomáhat kamarádům při stavbě jejich rodinných domů. Některým dalším pomohl najít dobré zaměstnání. Měl rád kolektiv a veselou partu, žádnou legraci nepokazil, a naopak přispíval k dobré náladě hrou na harmoniku a zpěvem. Prostě kamarád.

Když s manželkou odešli do buchlovického domova pro seniory, rádi jsme je navštěvovali a bylo vidět, že jsou šťastni za každou návštěvu někoho z Telnice. Zdeňka nás vždycky vyprovázela slovy: „A kdy zase přijdete?“ V jejich pokoji měli po stěnách vzpomínky rodnou ves – například obrázek telnického náměstí. Jako velcí telničtí patrioti se ale úplně v Buchlovicích a později Franta sám v Tuřanech necítili úplně jako ve svém. I přes dobrou péči obou domovů pro seniory jim prostě skutečný domov scházelo.

Františku, děkuji, že jsi vůbec byl.

*Antonín Jahoda,
tvůj velký kamarád a spoluhráč*

VŽDYCKY BUDU NA FRANTU VZPOMÍNAT V DOBRÉM

Franta byl člověk celoživotně spjatý s telnickou házenou, sportem a životem v Telnici vůbec. Byl vůdčí osobností své generace, kde bylo mnoho vynikajících hráčů, ale on z nich byl nejlepší. Všichni ho respektovali a uznávali.

Za svoje výkony se dostal do reprezentace a byl několik roků členem národního družstva. I to svědčí o jeho kvalitě, protože kromě Jarka Konečného to nikdo další z telnických hráčů nedokázal. Franta měl také největší zásluhu na tom, že Telnice přešla z čes-

ké házené na mezinárodní handball. Navíc se povedlo, že byla Telnice vzhledem ke svým vynikajícím výsledkům v české házené (druží v republice) zařazena přímo do první ligy handballu. A vedla si velmi dobře. První liga se hrála nepřetržitě 10 roků. A Franta byl stále u toho.

Jako žáci jsme k Frantovi a jeho spoluhráčům vzhlíželi. Sledovali a obdivovali jsme je při zápasech a na trénincích. Učili jsme se od nich, byli našimi sportovními vzory. Z té doby mám vzpo-

mínku, jak nám žáčkům Franta dovezl z reprezentačního zájezdu do Švédska žvýkačky. To jsme do té doby neznali, takže to byl pro nás velký zážitek.

Nakonec jsem se s Frantou potkal i na hřišti v jednom mančaftu. To bylo v roce 1964 (po sestupu do druhé ligy), kdy jsem se jako brankař dostal do prvního družstva, kde Franta stále působil jako aktivní hráč. Zažil jsem ho taky jako trenéra mužů, když jsme hrávali druhou ligu na přelomu 60. a 70. let. Byl to kvalitní trenér a odborník.

Sestava starých pánů v 70. letech minulého století. Zleva stojí: Miroslav Knol, Oldřich Konečný, Josef Šustr, František Sklenář, Josef Hrdlička, Antonín Stejskal. Zleva dole: Alois Slezák, Josef Vymazal, „Kája“ Tichý, Emil Matula, František Vykouřil.

Sestava A-mužstva Sokola Telnice začátkem 70. let minulého století. Zleva stojí: trenér František Vykouřil, Antonín Mrkvica, Zdeněk Strakatý, Josef Prax, Luboš Koláček, Jaroslav Hrozek. Zleva dřepí: Antonín Koláček, Karel Berka, Antonín Jahoda, Josef Slezák, Miloslav Kukla.

FRANTIŠEK BYL TAKOVÝ VELITEL

František Vykouřil vyrůstal ve velké rodině, která bydlela v malém domečku v Růžové ulici, a měl úžasné rodiče. Tatínek František byl skvělý muzikant – klarinetista, chodíval k nám vždycky o Velikonocích a bez jeho návštěvy by to snad ani nebyly ty správné Velikonoce. Jeho maminka Františka zase byla hrdá na své šikovné děti, držela rodinu pod svými křídly

a můžu říct, že to byl doslova anděl celé rodiny.

S Františkem Vykouřilem jsme spolu tehdy rozjížděli novou školku. Byl ode mne o necelých 20 let starší, také jsem mu celý život vykala. Určitě i proto, že jsem si ho jako svého nadřízeného vážila.

Přípravu a plány školky připravil ještě předchodzí předseda MNV Telnice Jan

Dokázal nám dobře poradit a používat příklady ze světové házené. Ze své bohaté hráčské kariéry měl mnoho zkušeností.

S Frantou jsem měl dobrý vztah. Několikrát mi pomohl i v osobním životě. Například v jednom z prvních zápasů za dorost jsem utrpěl těžký úraz kolena. Vypadalo to, že už se ke sportu nevrátím. Franta mne povzbuzoval a motivoval, abych to nevzdával, a pracoval na tom, abych se mohl vrátit k házené. To se nakonec podařilo i s tím, že mi pomohl postavit se zpátky do branky. Nebo když jsem se vracel z vojny. Dostal jsem několik nabídek hrát házenou za jiný oddíl. Ale Franta stál o to, abych se vrátil do mateřského klubu. Zajistil mi velmi dobré pracovní místo v Tesle Brno, což mi hodně pomohlo.

Po celou dobu, co byl Franta u telnicke házené, usiloval také o to, abychom měli kontakt se zahraničními kluby. V Telnici byla sehrána řada mezinárodních utkání a podařilo se taky několik zahraničních zájezdů např. do Polska, Dánska, Švýcarska, Francie atd. Při nich Franta poznal řadu zahraničních přátel a kamarádů. Největší přátelství ho pojilo se švýcarským rozhodčím Fredy Schmolingerem. U něho jsme bydleli s Frantou a Mirkem Knolem při zájezdu do Švýcarska v roce 1968. Mirek tam prodělal nečekané zdravotní problémy a Fredy se o něho velice dobře postaral, takže jsme se mohli v pořádku vrátit domů. To nás všechny spojilo a naše přátelství na dálku přetrvalo do dneška. Když Fredy s manželkou navštívili Telnici, bydleli u Vykouřilů. S Fredym si stále píšeme a myslíme na sebe. Franta s ním byl v kontaktu do posledních dnů.

Na Frantu budu vždycky vzpomínat v dobrém. Jsem rád že jsem s ním strávil velkou část svého života.

Karel Berka

Vlach. Stavbu školky zahájil a peníze na ni sehnal až František Vykouřil a v akci „Z“ pomáhala celá vesnice. František nám rozdával úkoly. A to se mi u něho taky vždycky vybaví, že měl dobré organizační schopnosti a často jsem si také po setkání s ním nějaký úkol odnesla.

Pro mne bylo otevření mateřské školy v nové budově krásné období mého ži-

vota. Na lidech bylo vidět velké nadšení. Bylo sice hodně těžké stavbu zvládnout a dokončit, ale lidé nám hodně pomáhali. Třeba staří lidé, babičky, nám pomáhali s úklidem, aby všechno bylo na slavnostní otevření doslova parádní. Třeba paní Marie Špánková nás všechny naučila, jak prakticky a rychle vyčistit okna od malty a betonu, ráno přišla na brigádu a už v 11 hodin jela do Brna do práce. Byla to hektická doba, ale plná nadšení. Lidé dobře věděli, že to dělají pro své ději a vnoučata. Připomnělo se mi třeba taky to, že paní Knolová vyšíla krásné dečky anebo paní Jaroslava Stejskalová ušila všechny záclony do celé školky.

Když se u nás František ve školce průběžně zastavoval na návštěvu, vždycky si dal záležet na tom, aby byl přesně v poledne na oběd doma. Nezapomněl to okomentovat slovy: „Babička už čeká s obědem.“ Jeho tchyně paní Jančíková byla šikovná kuchařka, a dokud mohla, ráda se o něho starala.

V posledních letech si pamatují, jak jsme se s Františkem potkali u pana MUDr. Martina Krale v čekárně, když František šel své manželce pro léky. Chytil mě za ruku a velmi hezky mi řekl: „Ani nevíš, jak jsem byl šťastný, když

Brigádníci na stavbě mateřské školy Telnice v roce 1978.

jsem spolu zařizovali školku.“ Potkali jsme se pak ještě v kostele na jednom pohřbu, už když bydlel v domově v Tuřanech, a já cítila, jak mu Telnice a místní lidé chybí.

František byl celý život takový „generál“, velitel, co dokázal ale všechno sehnat, pro Telnici žil a mnoho toho pro nás vykonal.

Věra Životská,
dlouholetá ředitelka MŠ Telnice

FRANTA BYL FÉROVÝ CHLAP

Když se stal Franta předsedou národního výboru, sháněl brigádníky a přišel taky za mnou a požádal mě, jestli bych mu nepomohl na obci. Odpověděl jsem mu: „Františku, já jsem pro všechno. Jestli ti nevádí, že jsem věřící, že chodím do kostela...“ On na to: „Ladø, tos mě dostal. Mě absolutně nezajímá, co seš nebo jakou víru máš. Mě zajímá jenom to, jestli nám chceš pomoci.“ A pomoci jsem chtěl, už taky proto, že jsem měl děti a chtěl jsem, aby mohly chodit do nové školky. „To jsem chtěl slyšet!“ hned mi na to povídá. A tak jsme se i s Jindrou Konečným dostali do stavební komise, kterou vedl pan Zbytek. Kromě školky jsem pak třeba dostal za úkol pomoci s rekonstrukcí rybníka.

Franta byl férový chlap, nedával nám nijak najevo, že je komunista. Naše stavební komise byla tehdy vyhlášená. Často jsme na schůzích končovali až ráno, a to včetně Franty. Ten si totiž s sebou vzal vždycky harmoniku a všichni jsme si k tomu zpívali, bylo to tenkrát fajn.

Vladimír Král

Frantova harmonika na oslavě 90. narozenin Josefa Jeniše v roce 1985. Zleva stojí (dospělí): Jiřina Jenišová, Antonín Jeniš st., Anička Jenišová, František Fochr. Zleva sedí: Vladimír Jeniš, oslavenec Josef Jeniš, František Vykouřil a Josef Kubát

VZPOMÍNKY Z DOBOVÉHO TISKU NA OCENĚNÍ TELNICE (1987)

Vládní ocenění za Telnici od předsedy vlády ČSR Ladislava Adamce přebrali zleva: Vladimír Pustina, Jaroslav Vlasák a František Vykouřil.

V osmdesátých letech v Telnici „starostoval“ František Vykouřil. V druhé polovině této dekády byla naše vesnice hned dvakrát oceněna. V roce 1986 získala titul Vzorná obec Jihomoravského kraje (udělil jihomoravský KNV) a o rok později (v roce 1987) obdržela Telnice čestné uznání vlády České socialistické republiky I. stupně. O tomto mimořádném ocenění psal dobový tisk. Při té příležitosti byl s Františkem Vykouřilem uskutečněn zajímavý rozhovor jak na sportovní, tak i obecní témata, z něhož citujeme.

Ke své nominaci do národního házenkářského mužstva například poznamenal: „Měl jsem velkou radost a byla

to spíše náhoda. Hráči z Dukly odjeli na zahraniční zájezd, v Praze se hrálo utkání s Francií. A tak jsem nastoupil.“ Na tuto velkou chvíli si musel počkat až do svých 26 let, přičemž hrál na jednom mistrovství světa (1958) a přivezl si stříbrnou medaili. Dále se zde uvádí: „Ačkoliv František Vykouřil sehrál jen devět mezistátních utkání, stal se postrachem brankářů pro svůj neobvyklý způsob střelby, který předtím uplatňoval v národní házené. Byla to tzv. vykláněčka. V minulosti bývalo zvykem, že v zimě se mladí házenkáři připravovali v tělocvičně, cvičili na různém nářadí. Tělo bylo ohebné jak proutek, a tak mu vůbec nečinilo potíže, že se při

pohybu na soupeřově brankovišti rychle vyklonil a nic netušícímu obránci poslal míč v pádu podél jeho nohy na branku. A protože málokterý brankář byl zvyklý na tento způsob střely, byl pak Vykouřil i velice úspěšný střelec – na svém kontě má 48 branek v mezistátních zápasech.“

Následně se dobový článek věnuje jeho trenérským a činovníckým aktivitám: „Krátce vedl dorostence, ale mnohem déle působil jako předseda tělovýchovné jednoty. Celý areál vzkvétal do krásy. Už dávno byla pryč doba, kdy se po ligovém zápase chodily hráči umývat do Zlatého potoka. Házenkáři budovali opravdu hodně, jen malý příklad: Telnice byla prvním místem v ČSSR, kde začali hrát házenou na umělém povrchu. Na pružné hmotě, která propouštěla při dešti vodu. Zlepšilo se vybavení šaten, sociálního zařízení, přibyla další nová hřiště (na tenis a volejbal).“

Ke své angažovanosti pro vesnici sám uvedl: „V Telnici jsem se narodil, vždycky to byla ‚moje‘ obec. A tak tehdy, když za mnou přišli, zda přejdu z tělovýchovné jednoty, jsem se ani moc nerozmýšlel. Věděl jsem dobře, co všichni, kdo tam žijeme, nejvíc potřebujeme. Vodní nádrž, kanalizaci, mateřskou školu, upravené a bezprašné chodníky, rekonstruované komunikace, to byly naše úkoly v prvním volebním období. ... Ve druhém jsme zase vybudovali nákupní středisko v hodnotě 2,5 mil. korun. Bylo zapotřebí jako sůl. Ale zároveň jsme nezapomínali ani na zlepšení vybavení našeho sportoviště... Ze starého domu vznikla opravdu hezká a prostorná budova MNV s kanceláři, klubovny, v přízemí je pošta a kadeřnictví.“

Tehdy jedenašedesátiletý František Vykouřil popsal své úsilí slovy: „Když se člověk rozjede, pak málokdy pozná, kdy se má zastavit.“ A ke zkušenostem ze své funkce dodal: „Zbavili jsme se formalismu. Platí to například o brigádách. Dospěli jsme k názoru, že lidé jsou schopni intenzivně pracovat čtyři hodiny. Takže máme dopolední a odpolední směny. Práce nám jde od ruky. I při těchto brigádách se lidé poznávají zcela jinak než při cestách ze zaměstnání či na pracovištích. Muži a ženy mají radost, když dělají něco, co je baví a jsou zainteresováni na výsledcích. Dělají to nejen pro sebe, ale i pro příští generaci.“

Z dobového tisku vybral František Kroutil

Slavnostní otevření nové telnické prodejny v roce 1986. Prodavačky zleva: Marie Laštůvková, Božena Konečná, Ludvík Tichý, Hana Jahodová, Lenka Špánková, Františka Slovácová, Alena Strakatá, Zdena Praxová, Dagmar Čechová.

FRANTIŠEK BYL VELKOU OSOBNOSTÍ

Mnoho desítek let jsme s Františkem Vykouřilem spolupracovali a dobře se znali. Ministroval jsem mu na jejich svatbě a pak léta vzhlížel k jeho pracovitosti na poli telnického sportu. O mnoho let později mě on a František Jeniš přesvědčili, abych se ujal práce a poslání ve funkci předsedy oddílu telnické házené. On byl v té době předsedou TJ Sokol Telnice a jako předsedové jsme léta spolupracovali.

Když byl zvolen „starostou“ obce, i potom jsme si byli blízko. Dělal jsem v té době mj. i předsedu finanční komise obecního zastupitelstva. Po roce 1989 jsme si role vyměnili – já jsem osm let starostoval a on mně dělal „ministra financí“ na obci. Byl jeden z mála předlistopadových „starostů“, který výrazně pomáhal novému vedení obce. Měl velké zásluhy na mnohých investičních akcích a také velký podíl na získání titulu „Vesnice roku“ pro rok 1995. Velmi pomáhal při výstavbě telnické orlovný.

František Vykouřil (v čele stolu s kravatou) a Ladislav Šustr (vlevo vpředu) při jednání MNV Telnice v 80. letech.

František byl velkou osobností a každá silná osobnost je zpravidla i v nějaké míře kontroverzní. Neměli jsme vždy stejné názory, ale stále jsme spolu mluvili, domlouvali se a odpouštěli si. Ne vždy se dočkal uznání a vděčnosti za neutuchající práci pro veřejnost a sportovní prostředí pro nás. I to je potvrzení jeho osobnosti.

Františku, chci Ti i touto cestou poděkovat za vše, co jsi udělal pro naši obec a naše spoluobčany. Poslední léta jsme často mluvili a hodnotili, co a jak se podařilo. Odešel kamarád, pracovitý, nezištný a zůstane právem v našich myslích.

Ladislav Šustr,
starosta obce Telnice v letech 1990–1998

KUŽELKÁŘI VZPOMÍNÁJÍ NA SVÉHO DLOUHOLETÉHO SPOLUHRÁČE

S Františkem Vykouřilem jsem se seznámil v roce 1973, kdy jsem se přiřezal do Telnice. V roce 2010 jsem se přidal do kuželkářského kroužku, který František Vykouřil vedl do roku 2012. Pak se s manželkou odstěhoval do domova důchodců v Buchlovicích, kde jsme ho několikrát navštívili. Po něm jsem vedení docházky a zápisy převzal já. Ani poté s námi neztratil kontakt a dokud mu to zdravotní stav dovoloval, účastnil se oslav narozenin a akcí na ukončení roku. Od roku 2018, když už se necítil dobře a přestal navštěvovat naše akce, jsme ho ještě několikrát navštívili v domově důchodců v Tuřanech, naposledy v únoru tohoto roku. Budu na něho rád vzpomínat.

Václav Demek

Kuželkáři slaví 8. února 2018 Františkovy 90. narozeniny. Zleva stojí: Josef Soral, Lubomír Vágner, Jan Král, Pavel Mrkvica, Václav Demek. Zleva sedí: Vojtěch Stejskal, Jaroslav Vlasák, Antonín Stejskal, František Vykouřil, Antonín Dobšák, František Jeniš, Jiří Hemzal.

SVÝM PŘÍKLADEM MOTIVOVAL K AKTIVITĚ

Pan František Vykouřil se spolu se svojí manželkou Zdeňkou se stali uživateli našeho domova pro seniory v Buchlovicích v září roku 2012. Manželský pár si brzy získal sympatie spolubydlících.

Pan Vykouřil byl dobrým vypravěčem, rád a zajímavě povídal o své sportov-

ní kariéře, o úspěších, ale také i o prohrách. V domově pořádal besedy na téma Sport a jeho úskalí, těchto besed se účastnila řada uživatelů, kteří se aktivně zapojovali do debat, např. o Emilu Zátopkovi. Stal se motivací pro ostatní uživatele, ale rovněž pro personál.

Věděl, jak je pohyb a zdravý způsob života důležitý pro člověka v seniorovém věku. Aktivně pomáhal organizovat turnaje, například v ping-pongu, v šípkách, ve speciálním fotbálku. Byl férovým hráčem, ale i férovým rozhodčím. Rovněž se aktivně zapojil do pě-

veckého sboru BUDU, který v domově působí.

Byl oblíbený pro svou družnou povahu, vždy elegantně oblečený, pozor-

ný. Příkladné bylo také jeho chování k manželce a všem ženám. Na konci roku 2014 zemřela jeho manželka, paní Zdeňka Vykouřilová. Pan Vykou-

řil ztrátu své ženy velmi těžce prožíval a rovněž se mu začalo stýskat po přátelích z Telnice. A tak se rozhodl začátkem ledna 2015 přestěhovat blíže ke svému rodišti, do domova pro seniory v Brně-Tuřanech.

Odchodem pana Vykouřila náš domov ztratil člověka, který svým příkladem motivoval spolubydlící k aktivitě. Byl živým důkazem toho, že i v pokročilém věku se lze v rámci možností a schopností udržovat ve sportovní činnosti. V minulém roce jsme s kolegyněmi pana Vykouřila navštívily v jeho novém domově. Nezklamal, byl upravený a pozorný jako vždy.

Pan Vykouřil byl výjimečným člověkem, který zanechal v mnohých z nás pracovníků nesmazatelnou stopu – férovosti, poctivosti, slušnosti a elegance. Bylo nám ctí tohoto výjimečného člověka poznat.

*Ludmila Hájková,
vedoucí sestra*

Domova pro seniory Buchlovice

FRANTIŠEK VYKOUŘIL JAKO TANEČNÍK

V možná pro někoho překvapivé roli se František Vykouřil objevil v roce 2014. Citujeme ze zprávy na webu Zlínského kraje: „Již desátý ročník seniorského podzimního setkání nazvaného *Barvy života* proběhl dnes odpoledne v Kulturním domě v Boršicích u Buchlovic. Mimo příjemně stráveného odpoledne ve společnosti vrstevníků z různých konců Zlínského kraje, se sedm přítomných uživatelů domovů pro seniory utkalo v disciplínách jako je zpěv, přednes básně, tanec, ale i hra na housle. Přesto, že se všechna soutěžní vystoupení u přítomných i poroty setkala s velkým úspěchem, byla vybrána trojice těch nejpůsobivějších. Úplně největší úspěch sklidil twist v podání pana Františka Vykouřila z Domova pro seniory Buchlovice.“ Dohledali jsme i fotografickou vzpomínku na tento mimořádný okamžik (fotografie: www.kr-zlinsky.cz). *FK*

VZPOMÍNKY Z DOMOVA PRO SENIORY HOLÁSECKÁ

František Vykouřil se stal klientem našeho Domova pro seniory Holásecká v Brně-Tuřanech v lednu 2015. Svým aktivním přístupem se stal pro nás i naše klienty velkým přínosem. Obohatil nás

svým životním příběhem a podělil se s námi i o své kariérní a sportovní úspěchy. S poskytovanými službami našeho domova byl spokojen a účastnil se velkého množství různých aktivit.

Nejraději luštil křížovky, účastnil se křížovkářských soutěží, četl knihy a zabýval se o aktuální dění. Naplňovaly ho aktivity spojené s trénováním paměti a úspěšně absolvoval Univerzitu třetí-

Věstonický pětiboj v květnu 2016

ho věku (2019). Velmi rád navštěvoval vzdělávací cestovatelské přednášky. Opakovaně se účastnil nejrůznějších výletů a procházek. Reprezentoval náš domov ve sportovních aktivitách, účastnil se výjezdně Věstonického pětiboje. Svůj cit pro hudbu předával ostatním klientům zpěvem a doprovázel náš sbor na tahací harmoniku. V kolektivu klientů i personálu byl velmi oblíbený a měl dobré a laskavé srdce.

Opustil nás dne 22. dubna 2020. Bylo nám velkou ctí, že naplňoval společné chvíle personálu i klientů – inspirativně, důstojně a s úsměvem na tváři do posledních dní.

*Jessica Nýdrle, sociální pracovnice
Domova pro seniory Holásecká*

S paní ředitelkou domova během předávání výhry v křížovkářské soutěži v roce 2018

Univerzita třetího věku v roce 2019

POSLEDNÍ „NAZDAR“

Každý rok v lidském životě přináší spoustu pozitivního – podaří se nám splnit si své sny, stanovené cíle, přivítáme nového človíčka na svět, anebo se zkrátka jen můžeme radovat z maličností kolem nás. Jsou ale i chvíle, kdy něco ztrácíme, a pokud jsou to lidé, kteří během svého života přinášeli právě to pozitivní ostatním, je to o to smutnější. V roce 2019 a na začátku toho letošního odešli lidé, kteří podstatnou část svého života zasvětili práci pro telnický Sokol. Ať už byli členy této organizace v současné době, anebo v dobách, kdy, jak se říká, neměl Sokol „na růžích ustláno“, jejich práce a úsilí je vidět dodnes. Každá doba má svá pro a proti a nikdy se člověk nezavděčí všem. My však těmto lidem můžeme poděkovat za to, že aktivní sport a především házená z naší obce nikdy nezmizely.

Slavná telnická sestava v roce 1953 – ligové finále proti Plzni. Zleva stojí: vedoucí družstva Ludvík Popela, Josef Hrdlička, Emil Matula, Jan Vykouřil (Cín), František Vykouřil, Rudolf Laštůvka, předseda jednoty Sokola Jiří Rozprým. Zleva dřepí: Karel Hytych, Ondřej Máca, Jan Mrkvica, Oldřich Jirgala, Jan Vykouřil ml.

Eliška Ondráčková – dlouholetá cvičitelka a náčelnice, Maruška Sekaninová – dlouholetá cvičenka a účastnice sletů, Mirek Knol – házenkář, trenér a člen výboru Sokola i házené, Josef Klíč – dlouholetý házenkář a příznivec telnické házené, Ladislav Kořalník – sokol srdcem i duší, historik a propagátor sokolských myšlenek, Luboš Vágner – trenér, předseda jednoty i oddílu házené, Miroslav Knol starší – dlouholetý házenkář, fa-

noušek a příznivec Sokola. A poslední z nich František Vykouřil – člověk, který svoje sportovní nadšení a umění, především házenkářské, předával po většinu svého života ostatním. Byl dlouholetým hráčem, trenérem, předsedou jednoty i oddílu házené a propagoval nejen házenou, ale i další sportovní aktivity. Jak všichni víme, jeho práce nespočívala jen v té sportovní oblasti, ale snažil se, aby se celá naše obec rozvíjela a modernizova-

la. Vždy byl ochoten svoji radou pomoci jak telnickým spolkům a organizacím, tak i jednotlivcům. Za to mu patří velký dík. Stejně tak jako všem ostatním, i těm, které jsem zde nejmenovala, za všechno, co během svého života udělali nejen pro telnický Sokol, ale pro sport a házenou v naší obci především. Ještě jednou všem děkuji a loučím se sokolským „Nazdar“.

Leona Bímová,
starostka TJ Sokol Telnice

ROZHOVOR S JAROSLAVEM VLASÁKEM

Jaroslav Vlasák (*1942) pochází z Násedlovic. Se svou první manželkou Emilií žil v Milešovicích. Později se přistěhoval do Telnice a oženil. Spolu s manželkou Eliškou vychovali tři děti: Jitku, Alenu a Jiřího. V tehdejší ČSAD Telnice pracoval 40 let na pozici mistra. V Telnici pomáhal na různých pozicích v zastupitelstvu (místostarosta), v komisích a výborech. Byl dlouholetým spolupracovníkem Františka Vykouřila.

Jaroslav Vlasák

■ Kdy jste se přestěhoval do Telnice?

Do Telnice jsem přišel začátkem 70. let minulého století. V roce 1974 jsem se tu se svojí druhou ženou Eliškou šťastně oženil.

■ Od kdy se datuje vaše spolupráce s Františkem Vykouřilem?

S Frantou jsem spolupracoval už od počátku. První velká akce – tehdy se říkalo Akce Z – byla stavba mateřské školy. Snažil jsem se mu pomáhat ve všem, co bylo potřeba, ve spoustě různých činnostech. A nezůstalo jen u školky, postupovali jsme dál. Bylo potřeba posta-

vit obchod, tak jsme postavili obchod, zase v Akci Z. Udělalo se taky kolo na potoku, zkulturnil se rybník a spousta další práce.

■ Dobře, ale přece nebylo možné všechno řešit jen brigádnicky?

Jistě. Pro Telnici byla důležitá i jedna přátelská vazba, kterou měl František Vykouřil s naším ředitelem v ČSAD Telnice, panem Bořijovem Kheilem. Technicky nám totiž ČSAD hodně pomáhalo: co bylo potřeba, nám zapůjčili, hodně jsme to tehdy potřebovali. A právě ředitel Kheil tehdy přesvědčil Frantu

o potřebě postavit dnešní budovu Jamajky. Původně jsme ji v plánu neměli, na jejím místě měla stát více účelová dvoupodlažní budova národního výboru. Pokud by tu dnes stála, změnilo by to úplně ráz našeho náměstí – počítali jsme s tím, že kromě MNV by se do ní umístila knihovna, různé služby a třeba pošta.

■ K čemu měla původně sloužit budova dnešní Jamajky?

Budovu Jamajky stavěla ČSAD Telnice především pro své aktivity. Ta měla původně sloužit jako takové ubytovací a školicí středisko, využitelné třeba i pro brněnské veletrhy, Telnice je přece jenom blízko Brna. Později budova připadla obci, a ta ji prodala. A protože Jamajka stála částečně na bývalém místě staré orlovně a pozemku telnického Orla, použily se peníze z prodeje této budovy i na stavbu nové orlovně.

■ Kdo byl tehdy panu Vykouřilovi nejbližší?

Fungovali jsme tehdy spolu s Vladimírem Pustinou jako taková trojka, dá se říct, že jsme mu byli nejbližší. Velkou oporou byl Frantovi taky Tonda Veber, když ještě žil. A třeba taky Jenda Hrozek starší, ale i mladší.

■ Kam jste směřovali vaše společné aktivity?

Když jsme zrovna nepracovali na obci, pomáhali jsme na sokolovně. Dali jsme dohromady asfaltovou plochu u sokolovny jako tréninkové hřiště – dnes to slouží jako parkoviště. Pokračovali jsme tenisovými kurty, sokolskou udírnou, lavičkami, obnovou altánu, to všem do dnes lidem slouží. Franta neznal slova, že něco nejde. Obdivoval jsem na něm to, že dokázal sehnat spoustu věcí, které v té době byly nedostatkové – stavební materiál, třeba cihly nebo cement. Dnešní doba je v tomto ohledu jiná.

Stavební četa koncem 80. let při stavbě „Jamajky“. Zleva stojí: Vladimír Pustina, Oldřich Konečný, František Král, Emil Matula, Jaroslava Vlasák. Zleva v podřepu: Josef Müller, František Prax, František Tichý, Ondřej Máca

Jaroslav Vlasák jako místopředseda po boku starosty Jiřího Dudáka během předávání hodo-
vého práva.

■ *To všechno jste ale přece nemohli zvládnout jen v pár lidech...*

Samozřejmě. Byli jsme dobrá parta: Vágner, Mrkvica, Bím, Ondráček a když bylo potřeba, pomohly nám i holky a třeba všechno hezky natřely. Dobrá spolupráce byla vždycky i s panem Mirkem Sekaninou, telnickým rodákem a výborným bagristou. Vzpomínám třeba taky na pana Lattenberga, který pomohl s propadlístěm na sokolovně. Lidé nám pomáhali, proto se toho tolik vybuodovalo.

■ *Jako předseda MNV musel František Vykouřil hodně jezdit – určitě sháněl informace, peníze, materiál, to mu muselo zabrat spoustu času...*

Když František musel někam odjet, tak si mě prostě zavolaal a já ho tady za-

stupoval. Pomáhal jsem mu, když bylo potřeba. Můj zaměstnavatel ČSAD Telnice to vždycky toleroval. Jak jsem řekl, ředitel Kheil nám vycházel vždycky vstříc. Když František potřeboval, vždycky akorát zavolaal: „Jaro, dojdi...“ Určitě bych nechtěl zapomenout na paní Miloslavu Bímovou – to byla vynikající účetní a Frantova velká opora. I když jsme to s ní někdy neměli jednoduché, protože byla velký pedant. (smích) Člověk ale i díky ní mohl klidně spát, věděli jsme, že má všechno v pořádku. Člověk se prostě mohl o lidi opírat, třeba o stavební četou pod vedením Olina Konečného. Moc pro nás znamenalo, že různá řemesla nebo techniku pomohla zařídit ČSAD, třeba v oblasti svářečské, zednické nebo

topenářské – ČSAD nám vše zapůjčilo, doslova od špendlíku až po lokomotivu. (smích) No a když už pak Franta nebyl v zastupitelstvu, pracovali jsme spolu alespoň ve finančním výboru. Všecko se člověk musel naučit.

■ *Kromě zastupitelstva a místopředsedování jste pracoval také v komisi veřejného pořádku. Jak na tu dobu vzpomínáte?*

To vůbec nebyla jednoduchá funkce. Dělal jsem ji poměrně dlouho a řekl bych, že hodně lidí jsem si kvůli tomu asi i znepráčetil.

■ *Jak vzpomínáte na Vykouřilovy v posledních letech jejich života?*

Co mám na to říct? Když jsme je byli navštívit v Buchlovicích, Zdeňce tekly slzy, jenom když nás zahlédla. Telnice jim hrozně chyběla a oba na ni pořád vzpomínali.

■ *Máte nějaký vzkaz pro budoucí generace?*

Starosto, mám pro tebe jednu dobrou radu: Je třeba tuto současnou generaci povzbuzovat a chválit právě teď. Oni to potřebují, protože na rozdíl od nás mají celý život před sebou.

Za milý rozhovor i za všechnu práci pro naši obec děkuje František Kroutil

Akce Z nebo též akce „Z“ bývala v socialistickém Československu neplacená pracovní činnost obyvatel. Oficiálně se jednalo o dobrovolnou, bezplatnou práci. Podle vládního nařízení, kterým se prováděl zákon o vodním hospodářství, znamenalo „Z“ zvelebování. K typickým činnostem v rámci akcí Z v padesátých a šedesátých letech 20. století patřil např. úklid sídlišť. Později však akce Z začaly mimo původně zamýšlené občanské svépomoci zahrnovat i obsáhlejší akce. Jednalo se například o výstavbu a modernizaci bytů, stavbu kanalizace. Bylo tak postaveno mnoho prodejen smíšeného zboží v menších obcích i některé kulturní domy ve městech. Časem se činnost v rámci akcí Z rozrostla a byla pevně naplánována. Existovaly i patřičné řídicí orgány, směrnice, metodické pokyny, rozpisy plánu, investice do akcí a podobně. Jednalo se vlastně o pevně definovanou část centrálních plánů. (Zdroj: Wikipedia.org)

ROZHOVOR S MILOSLAVOU BÍMOVOU

Památka na družbu se severočeskou Telnicí z roku 1984. Miloslava Bímová stojí vpravo, František Vykouřil vlevo.

■ S panem Františkem Vykouřilem jste spolupracovala jako účetní na MNV dlouhá léta. Jak tato spolupráce začala?

Na MNV Telnice jsem nastoupila jako účetní už za předsedy Jana Vlacha v roce 1972, pak jsem ale nějaký čas strávila na mateřské. V roce 1976 byl zvolen František Vykouřil předsedou MNV Telnice a stal se mým novým vedoucím. Pan předseda Vlach byl praktický člověk a dobrý zedník. František Vykouřil přišel z Tesly Brno, kde dělal plánovače na ekonomickém oddělení. František se pouštěl do velkých projektů. Po velmi krátké době se začaly připravovat velké stavby: školka, rekonstrukce rybníka

a obecního úřadu, pak samoobsluha a další...

■ Jak jste spolu vlastně pracovali? Dnes si to mnozí asi ani neumí představit bez počítače a internetu?

Ve staré budově MNV Telnice (Pešlův dům – bývalý koloniál) jsme měli jenom telefonní linku, psací stroj a obecní rozhlas. S tím jsme si museli vystačit. Byla to jiná doba. Velkou roli hrály kontakty a vazby, které František měl díky házené rozmanité. Myslím, že tehdy měl dobrou práci v Tesle, a tak jsem ho ptala, proč šel pracovat na úřad. Poznala jsem na něm, že je to člověk, který chce pra-

Zastupitelé volebního období 1990–1994. Zleva: Miloslav Bělohoubek, Anna Hrozková, Marie Hanáková, Miloslava Bímová, Ladislav Šustr st., František Vykouřil.

covat pro druhé lidi, každý by se takto nerozhodl. Taky bych ráda dodala, že v té době bylo vidět, že si to i lidé v Telnici přáli. Po stránce sportovní to byla velká osobnost, už v té době měl za sebou velkou práci pro telnickou házenou, lidé mu fandili.

■ Jaká byla jeho spolupráce s lidmi na MNV Telnice?

Určitě dobrá, nebyl vůbec konfliktní typ. Snažil se vždycky dodržet všechno, co slíbil. Kromě mne jako účetní tu pracoval jako neuvolněný tajemník pan Josef Vespalec. Oba spolu velmi dobře vycházeli. To všechno byl dobrý základ pro to, co se v této době v Telnici podařilo.

■ Trávil předseda MNV více času na úřadě, nebo spíše mezi lidmi či na jiných úřadech, nebo sháněním peněz, materiálu?

Pamatuji si ho jako „rozlitaného“ člověka, v úředních hodinách se snažil být přítomný na úřadě, ale hodně sháněl peníze a informace na úřadech a materiálu po různých podnicích. Vzpomínám si na to, jak dobrá spolupráce byla tehdy s ČSAD Telnice.

■ Stíhali jste svou práci během běžné pracovní doby?

Bylo to náročné, museli jsme všechno stíhat do stanovených termínů, uzávěrek atd. i za cenu toho, že jsme tu museli být někdy déle. I František Vykouřil úplně neznal volné víkendy. Když nebyl na úřadě, potkali jste ho na sokolovně nebo někde na házené. Myslím si, že to býval velmi vytížený člověk.

■ A jak jeho vytíženost nesla jeho manželka?

Zdeňka byla určitě tolerantní žena. Vykouřilovi bydleli na dnešní Palackého ulici se Zdeňčinými rodiči Jančíkovými, které postupně dochovali. Zdeňka se v té době hodně věnovala svojí mamince. František měl se Zdeňkou krásný vztah.

■ A jak byste svoje vzpomínky na něho shrnula?

Ráda jsem s ním spolupracovala. Byl to člověk, který žil naším vesnickým životem a rád pracoval pro lidi. Dokázal toho pro Telnici hodně a za to si ho vážím.

Za milý rozhovor děkuje František Kroutil

MOJE VZPOMÍNKA NA FRANTU

Vážení občané Telnice, jmenuji se Bohumír Klein a jsem osoba pro vás patrně zcela neznámá – s výjimkou vašeho starosty pana Kroutila, kterého znám pouze po telefonu a kterým jsem byl požádán o tuto vzpomínku na pana Františka Vykouřila, rodáka z vaší obce, jejího patriota a člověka s velkým Č. – pro mne jen a jen Frantu. Omlouvám se, že začnu zdoluhavým popisem, který některé z vás odradí číst dál. Pro moji vzpomínku na Frantu je ale tato zdoluhavost neodmyslitelná. Moje vzpomínka chce vystihnout Frantův vzácný „člověčí“ charakter a jeho odvahu hájit spravedlnost proti špičkám tehdejšího komunistického režimu.

Narodil jsem se do rodiny brněnského továrníka – úžasným rodičům – bohužel však do epochy komunistického režimu. Byl jsem nekompromisně vychováván podle pravidel společenského chování. Otec se vyučil obchodním příručím a pracoval u firmy Vichr v Brně. Od 14 let později po práci a ve svém volnu pomáhal svému otci v jeho textilní manufaktuře ručně tkát látky. Dařilo se a po 15 letech píle a práce jako textilní dělník u svého otce (mimo své zaměstnání a volno), ve 29 letech, společně se dvěma bratry koupil textilní továrnu v Brně. A to neměl dělat, i přes to, že továrna dobře prosperovala a dávala práci 250 až 280 lidem. Po komunistickém převratu v roce 1948 byla totiž továrna bez jakékoliv náhrady neoprávněně znárodněna (ukradena) a s naší rodinou bylo naloženo, s přívlastkem „zrádci děl-

Oprava státní silnice před budoucím MNV Telnice (1977).

nické třídy“, velice rychle. Matka pracovala jako fakturantka, přesto byla vyhozena ze zaměstnání. Otec dopadl hůř. Do jeho kanceláře se dostavili pravděpodobně tři čerství soudruzi v kožených kabátech, v té době vrchní oblečení StB. Podle vyprávění otce bez představení a doložení nějakého úředního dokladu otce vyzvali, aby s nimi odešel. Otec (pro něj) pány slušně požádal o podání informace manželce a dovolení vzít si peněženku ze zásuvky pracovního stolu – obojí zakázáno a byl odveden. (Doufám, že si obsah peněženky soudruzi spravedlivě rozdělili.)

Od této chvíle naše matka a rodina o otci nevěděla, a to celé dva roky. Matka zůstala bez zaměstnání a finančních prostředků s třemi dětmi ve věku 14,

11 a 7 let. Žili jsme z úspor, prodeje věcí a s podporou babičky. Z domu jsme byli vystěhováni, bydleli jsme ve svobodárně bratra naší maminky.

Po návratu otce (byl v táboře nucených prací v Jáchymově) následoval úřední zákaz pobytu naší rodiny v Brně. K našemu pobytu byla určena vesnice v Jeseníkách. Dům s okny zatlučenými prkny, s plísní v celém domě, bez elektřiny a hygienického vybavení. Přes zákaz jsme se vrátili do Brna. Otec začal pracovat jako lesní dělník, matka jako uklízečka. Bydleli jsme opět ve svobodárně bratra maminky. Otec přešel do Teplotechny Brno, pracoviště východoslovenské železárny Košice, kde vyzdával vysokopecní komíny až do svého důchodu v 65 letech. Od slovenských

František Vykouřil nezhálel.

František Vykouřil spolu s Vladimírem Lukášem při asfaltování silnice v ulici Hliníky.

Brigádníci z nádražní čtvrti při asfaltování silnice na ulici Hliníky.

vedoucích byl otec několikrát vyhodnocen jako nejlepší pracovník s přijetím 19 realizovaných zlepšovacích návrhů. Brněnští komunisté protestovali u slovenských, odmítali vyznamenání „továrníků“. Slovenští vedoucí námítky rezolutně odmítli. Děkuji jim tímto! Šlo by pokračovat, jak nás brněnští komunisté, konkrétně pracovníci StB, roky pronásledovali, ale dost už o tom!

Mnozí z vás se ptají, proč ten úvod? Proč píšu o sobě, a ne o Frantovi? Chce se zviditelnit? Jaká je souvislost jeho rodiny se vzpomínkou na Frantu? Odpověď je prostá. Bez úvodu by Frantova pomoc, tenkrát v politické totalitě, kdy se zastal nepřítele komunismu – syna továrníka, vyzněla jako pouhá banalita. Tím Franta riskoval své politické, pracovní i osobní uplatnění, a to pro neznámého mladého kluka po vyučení. Tím, že se mne zastal, mi usnadnil a zajistil příznivý osobní, vzdělávací, společenský a zejména pracovní život protkaný praxí. Bez nadsázky tvrdím, že mě ochránil před politickou zvlí, umožnil mi vzdělání, později nabídl pracovní funkci a předal praktické zkušenosti. Připravil mě a vedl pro odborně-pracovní život, byl pro mne rozhodující životní osobností. Opět otázka: Proč to dělal? Proč riskoval své pracovní, politické i společenské postavení? Prostá odpověď: Nesnášel a odmítal nespravedlnost tak silně, že v sobě našel výraznou politickou odvahu spravedlnost obhájit a prosadit.

Jak mi tedy Franta pomohl? Po základní školní docházce jsem se hlásil na tzv. jedenáctiletku – zamítnuto pro původ otce, pak jsem byl přijat do učení univerzálním nástrojářem pro podnik

Tesla Brno, po vyučení jsem se hlásil na večerní studium s maturitou – zamítnuto podnikovým výborem KSČ, protože jsem „neměl dělnický původ“. Co s tím má Franta společného? Franta, aniž by mne znal, se o mém případu se dozvěděl, vstoupil do mého života a stal se jeho „tvůrcem“: Na pracovišti u svěráku mě navštívil pán slušně a čistě oblečený, já ve špinavých modráčích. Pozdravil mě, představil se a po ověření, že jsem ten, co chce studovat, zeptal se: „Váš tatínek byl po ukončení školní docházky továrníkem?“ Odvětil jsem: „Ne, byl obchodním příručím a pracoval asi 10 let u firmy Vichr“. „Tak podejte novou přihlášku ke studiu, jako původní povolání otce uveďte obchodní příručí, a ne továrník. Rád vám pomohu.“ Rozloučil se a odešel. Zajímavá rada a naděje. Nová přihláška však byla zamítnuta podnikovým výborem KSČ s údajnou poznámkou soudruha předsedy: „Továrnický synek studovat nebude“.

Opět návštěva u svěráku, stejný pán, sdělil mi jméno soudruha XY (omlouvám se, jméno si nepamatuji), mám ho prý navštívit na Krajské odborové radě a sdělit mu svůj problém. Stalo se, byl jsem přijat ve velké pracovní. Jako mladý kluk od svěráku a nervózní jsem nevěděl, co budu říkat. Nemusel jsem. Soudruh XY vše věděl. Určitě od Franty. Jeho zdvořilost a chování vůči mně byly pro mne uklidňující. Nabídl mi kávu s poznámkou, ať si ji v klidu vypiju, že si potřebuje do Tesly Brno zavolat. Volal přede mnou předsedovi podnikového výboru KSČ. Nemohu doslova interpretovat jeho slova, ale bylo to asi takto: „Soudruhu, je u mne soudruh Klein, pra-

covník nástrojářny Vašeho podniku, sdělil mi, že chce studovat, a Ty jsi mu to zamítl. Jakým právem omezuješ soudruha Kleina vzdělávat se, navíc s urážlivou poznámkou, že továrnický synek studovat nebude? Tak toho továrnického synka posílám zpět do Vašeho podniku. Než přijede, bude jeho žádost o studium schválena a studium doporučeno. Čest soudruhu!“ A také se tak stalo. Pochopil jsem, že červená knížka, kterou Franta měl a jistě ji měl i soudruh XY, nebyla pro oba důležitější než vlastní mozek a charakter. Pro mnohé soudruhy tomu tak nebylo. Děkuji Ti, Franto! Kdo jiný by se v době politické totality, kdy osobní kariéra byla založena na oddanosti politice KSČ, zastal obyčejného kluka „v modráčích u svěráku“ a potažmo podle soudruhů politicky nespolehlivého kvůli původu jeho otce?

Život šel dále – studium jsem úspěšně ukončil, stejně tak po vojně studium večerní průmyslové školy. Přešel jsem od „svěráku a železa“, kterým jsem byl jako dělník věrný deset let, do technologie odboru náradí. V technologii jsem pracoval dva roky. Údajně mě Franta celou tuto dobu pracovní sledoval. Pak jsem byl pozván na pohovor. Franta mi jako vedoucí odboru ekonomiky práce podniku Tesla Brno nabídl funkci vedoucího referenta ekonomiky práce pro odměňování TH pracovníků. Pro mne to bylo snad nejtěžší rozhodnutí mého pracovního života. Odkojen a vychován svěrákem, železem a technologií výroby speciálního náradí, měl jsem se stát „papírovým úředníkem bez praxe“. Franta můj vnitřní rozpor pochopil a ubezpečil mě, že mě tzv. vezme do učení a všechno naučí. Byl pro mne zárukou, proto jsem nabídku přijal a udělal dobře. Opět děkuji, Franto. A nejen, že mne učil, ale doporučil mi i studium na vysoké škole. Rozhodl takto: „Budeš projednávat, vysvětlovat, obhajovat a řídit mimo jiné platovou politiku výzkumu a vývoje podniku. Budeš jednat s vědeckými pracovníky, doktory věd a inženýry. Nesmíš být degradován vzděláním.“ Stalo se, studium na Vysoké škole ekonomické v Praze jsem zdárně ukončil promocí. Studium mi Franta maximálně umožnil a lze konstatovat, že byl průvodcem mého vzdělání.

Naše pracovní spolupráce byla založena na vzájemném respektování, vždy jsme našli společné řešení. Nevzpomínám si, že bychom kdy měli nějaký spor. Veřejně uznávám, že v praktickém řešení problémů byl Franta vždy lepší,

neměl jsem proti němu šanci. Franta byl nepověřeným ekonomickým náměstkem podniku. Na jeho názor a rozhodnutí jeho nadřízení nejen čekali, ale bez výhrad i schvalovali. Včetně odborů. A já měl to štěstí, že Franta byl a že jsem mohl pod jeho vedením pracovat. Úžasný člověk a odborník. Po jeho odchodu z Tesly Brno jsem i já odešel z ekonomiky práce a přešel řídit odbor náradí – vrátil jsem se k odbornosti získané vyučením i dělnickou a technologickou praxí, a navíc s ekonomickými znalostmi. Můj další pracovní život není důležitý, ale Franta se stal starostou vaší obce.

Výsledky jeho práce jistě znají a mohou hodnotit občané Telnice. Jen co já vím, a ne s určitostí: budování infrastruktury obce, rekonstrukce sportovního areálu, výstavba školky, zřízení pošty, kladné společenské změny a úpravy obce. Vrcholem a oceněním úsilí a práce Franty pro obec bylo celonárodní ocenění, kdy byla Telnice vyhlášena obcí roku. Po ukončení funkce starosty byl Franta přínosem obce ve funkci předsedy finančního výboru obce. Domnívám se, že v období posledních 100 let nebyla a není významnější osobnost obce Telnice než osoba jejího občana jménem František Vykouřil. Toto své přesvědčení argumentuji následovně: 1) Franta po ukončení základní vojenské služby odmítl nabídku armády, která obsahovala tyto výhody: zůstat ve službách armády a získat hodnost podporučíka, měsíční plat třikrát převyšující plat vedoucích funkcí v privátu, přidělení vojenského bytu podle vlastního výběru, zajištění sportovního života ve vojenském oddílu a zajištění armádní pracovní funkce

Rekonstrukce rybníka (říjen 1977).

po ukončení sportovní kariéry. Místo toho všeho se vrátil do mateřské obce, aby pomohl jejímu rozvoji, zejména po sportovní stránce. Troufale, ironicky, možná i pro některé urážlivě se ptám: „Kdo z nás by odmítnul takovou lákavou kariéru?“ 2) Zviditelnil a budoval obec, jako československý reprezentant v házené a „vynálezce“ tzv. vykláněčky, kterou překonával brankaře soupeřů. Ujal se vedení místního oddílu házené včetně funkce trenéra. 3) Svým kladným občanským postojem byl jako sportovec a úředník příkladem pro ostatní občany obce. 4) Úsilím sobě vlastním zvelebil a budoval obec, což, jak již výše uvádím, vyústilo k udělení titulu Obec roku z celonárodního hlediska. 5) Po ukončení pracovního úvazku v n. p. Tesla Brno následovala jeho plná angažovanost ve prospěch Telnice.

Z mého vzpomínání by se mohlo zdát, že měl Franta úspěšný a klidný život bez problémů. Mrzelo ho (i mne), že

na sklonku jeho života přišlo zklamání, které si nezasloužil a těžce snášel. Již proto, že to přišlo od těch, které si nevybíráme, ale kteří jsou nám dáni našimi rodiči. Zklamání zmínil skoro vždy, když jsem ho navštívil s dovětkem, že se tím trápí. Bohužel. Naopak velmi pozitivně, s uznáním a s díky Franta hovořil o svém synovci Zdeňku Urbánkovi ze Sokolnic, který se mu staral o auto a vozil ho pravidelně na hřbitov poklonit se památce jeho manželky. Vážený pane Zdeňku, prosím, přijměte takto moje uznání a díky za vše, co jste pro Frantu udělal. Zpřijemnil jste mu konec života.

Napsal jsem toho hodně. Přesto si dovoluji psát dál a poprosit: Vážení občané Telnice, obracím se na vás s troufalostí mně vlastní. Pokud alespoň trochu souhlasíte s mojí domněnkou o významu pana Františka Vykouřila pro vaši obec, prosím, podpořte můj návrh trvale hmotně ocenit jeho zásluhy **instalací pamětní desky na místě jeho významu odpovídajícímu**. Takto bychom mohli Frantovy zásluhy připomínat dalším generacím. Vážení občané, podpořte-li mě a přidá-li se navíc k vám i vedení obce, upřímně děkuji. Franta mně umožnil a připravil mě na odborně výnosný pracovní život. Je mojí povinností jemu a jeho obci mnohé vrátit. Pokud by s návrhem obec souhlasila, avšak by scházely obecní finanční prostředky, nabízím pomoc. Jsem ochoten se na realizaci pamětní desky podílet formou finančního daru obci, a nejen to: v případě nutnosti i její realizaci plně financovat.

Vyslovuji uznání a děkuji všem, kteří moji vzpomínku dočetli až sem. Franta si to zaslouží. Přeji obci Telnice jen to dobré a vám, občané Telnice, příjemný a klidný život ve zdraví.

Bohumír Klein

Otevření pošty v budově MNV Telnice (1988).

PODIVNÁ SEZÓNA HÁZENÉ MUŽŮ

Tým mužů vstupoval do sezóny 2019/2020 s ambicemi porvat se opět o čelo tabulky 2. ligy a s trochou sportovního štěstí bojovat o vítězství a zahrát si baráž o 1. ligu. Příprava jako vždy probíhala v domácím prostředí a v hojném počtu. Tým zůstal skoro beze změny, když se po historickém postupu

jsme porazili vždy nepříjemné a nevyzpytatelné Velké Meziříčí, následovala 14denní pauza a ihned po ní velmi těžcí soupeři, kteří se s námi měli pohybovat v popředí tabulky. Oba rezervní celky extraligových Maloměřic a KP Brno proti nám nasadili nejlepší možné sestavy, zvláště soupiska béčka KP Brno odpo-

a trochu jsme i doufali, že také jednou prohrají. V prvním jarním kole jsme si přivezli další cennou výhru z horké půdy Velkého Meziříčí a po čtrnáctidenní pauze, stejně jako na podzim, jsme jeli na palubovku KP Brno pokusit se skolit jejich rezervní tým. Přestože soupeř nenastoupil v tak silné sestavě jako na

Újezdu do 2. ligy rozhodli Marián Hladík a Tomáš Kachlík vrátit, naopak se nám podařilo domluvit pokračování Ondřeje Krošika formou limitovaného přestupu na podzimní část.

Novými hráči, kteří se připojili k našemu týmu, byli Dominik Klusáček, který už u nás hrál v dresu dorostu, a Jan Krejz, který se vracel po komplikovaném zranění. Oba mladí kluci z Nového Veselí byli příslibem na oživení a zapadali nám do koncepce a stylu hry, kterým se chceme prezentovat. Další novou tvář se stal zkušený Jiří Mašta, který měl u nás zařízené hostování ze Sokola Juliánov.

V rámci letní přípravy jsme se utkali s top týmy 1. ligy (Zlín a Litovel) a extraligovým KP Brno. Výsledky sice nebyly nějak oslnivé, ale vzhledem ke kvalitě soupeřů se to dalo očekávat. Co nás ale potěšilo mnohem více, byl herní projev a uznání od soupeřů, že se snažíme hrát rychlou a moderní házenou a že v některých fázích jsme jim byli vyrovnaným partnerem.

Po letní přípravě jsem se už těšili na zahájení sezóny. A tímto to vše začalo. Proč podivná sezóna? Prvním překvapením bylo rozlosování soutěže, která měla v letošní sezóně jen 11 účastníků, dalším nemilým překvapením bylo rozlosování, v němž po prvním kole, kdy

vidala té extraligové. Po dvou prohrách s těmito celky nás čekal favorit soutěže, Tatran Bohunice. Proti Bohunicím jsme si opět vybrali smůlu a nemohli jsme nastoupit v plné sestavě. Takže po čtyřech odehraných kolech jsme měli na kontě pouhé dva body a krčili jsme se u dna tabulky.

Po tomto nešťastném úvodu sezóny jsme si řekli, že pořád není nic ztraceno a budeme dál bojovat! Následovala série v podstatě přesvědčivých výher a před posledním kolem jsme se dotáhli na druhé Ivančice, na jejichž palubovku jsme zavítali v posledním kole. V Ivančicích se vždy hraje špatně, protože soupeřova hra je na hranici regulérnosti a místní fanoušci jsou velmi náruživí. Po velmi tvrdém a vyrovnaném utkání, ve kterém jsme doslova museli odnést naše tři hráče ze hřiště a pět minut před koncem jsme prohrávali o tři góly, jsme urvali cenný bod a před zimní přestávkou jsme se usadili na druhém místě s pětibodovou ztrátou na vedoucí Tatran Bohunice.

Po Vánocích jsme se opět sešli k zimní přípravě, která letos probíhala jen v domácím prostředí. Tentokrát jsme se nevypravili na žádné vysokohorské dobrodružství na Vysočinu. I přesto příprava probíhala velmi dobře a byli jsme odhodláni ještě potrápít vedoucí Bohunice

podzim v Telnici, bylo i tak KP Brno B s velmi kvalitní řadou extraligových hráčů nad naše síly. V tento moment se náskok vedoucích Bohunic zvýšil již na devět bodů a náš tým klesl na třetí příčku za Ivančice (i díky tomu, že jsme měli o jedno odehrané utkání méně než ostatní týmy). Pro zbytek sezóny jsme se chtěli soustředit jen na naši hru a výsledky a viděli bychom, na co by to v konečném účtování stačilo. To už se ale nedozvíme, protože nastala situace, se kterou jsme se nikdy nepotkali. Po vypuknutí krize s koronavirem byly ukončeny všechny házenkářské soutěže a prakticky se zastavil život, a to nejen v házené.

I v této podivné sezóně, která se bude velmi komplikovaně hodnotit, ovšem najdeme spoustu pozitivních momentů, na kterých musíme stavět a měli bychom si jich vážit. Muži si opět výborně vedli v Českém poháru házené. V rámci druhého kola jsme přivítali naše sousedy z Újezdu a připravili již tradiční Otvírák sezóny, při němž se představila všechna telnická házenkářská družstva od těch nejmenších před návštěvou, kterou telnická sokolovna na házené dlouho nepamatuje! Na třetí kolo přijel do Telnice Tatran Litovel a v rámci charitativní akce jsme společně vybrali a poslali na konto Nadačního fondu

Krtek celkem 21 813 Kč. Radost nám dělají kluci, kteří reprezentují telnickou házenou v dalších klubech, jež hrají nejvyšší soutěže. A kluci jsou důležitou součástí těchto týmů – Jiří Gregorovič a Pavel Vařečka v Novém Veselí, Zdenek Kukla a David Popela v dresu extraligových Maloměřic a Jan Holčapek, Jan Purket a Petr Lengál se podíleli na další úspěšné sezóně Hustopečí v 1. lize.

Aktuálně už muži po uvolnění protikoronavirových opatření začali s tréninky a těší se na příští sezónu. Závěrem bychom chtěli poděkovat všem fanouškům, kteří nás podporovali a ve velkém počtu jezdili i na venkovní zápasy. Přejeme všem hodně zdraví a těšíme se na vás v sezóně 2020/2021!

Soupiska mužů v sezóně 2019/2020:
Brankáři – Jan Holčapek, Viktor Strihav-

ka, Pavel Vařečka, Miroslav Esterka, Ondřej Příkryl. Hráči – Marek Bím, Jan Purket, Ondřej Krošík, Zdenek Kukla, David Popela, Ivo Knol, Jiří Konečný, Luboš Mrkvička, Jiří Mašta, Jan Krejz, Radek Micheller, Petr Lengál, Adam Langer, Michal Gregor, Jiří Gregorovič ml., Dominik Klusáček, Marek Strakatý, Denis Krejčí.

David Bím, Jiří Gregorovič st., Tomáš Palík, trenéři

MLADŠÍ DOROST SOKOLA TELNICE

Druhá liga mladšího dorostu v házené byla stejně jako jiné kategorie přerušena a posléze byl celý hrací rok 2019/2020 anulován. Z telnických družstev byl nejvíce postiženým asi tým mladšího dorostu. Po několika letech máme opět v Telnici dorost. Tým je z drtivé většiny sestavený z kluků, kteří minulou sezónu úspěšně bojovali ve starších žácích a dokázali uhrát nádherné šesté místo v republice. Hráči si museli zvyknout na náročnější vytížení v dorostu. Po dohodě klubů Sokol Telnice, Sokol Újezd u Brna a Sokol Sokolnice jsme se na tuto sezónu posílili o několik hráčů z těchto klubů. Z Újezdu to byl Michal Gajda, David Víška, Michal Zapletal, Jan Pokorný, Adrian Malinčák a Martin Flajšinger a ze Sokolnic Tomáš Koníček. Tým doplnili i hráči ze starších žáků, a to Tomáš Jahoda, Ondřej Jahoda a Miroslav Kovařík.

Naše domácí i venkovní zápasy jsme se snažili přizpůsobit tak, aby i dva naši odchovanci Marek Popela a Jan Dufka hrající I. ligu za Nové Veselí mohli co nejvíce týmu pomoci. I když to byla pro

nás první sezóna za mladší dorost, celý tým nastupoval s jediným velkým tajným cílem, a to porvat se o co nejlepší umístění s možností postupu do I. ligy. Na začátku soutěže byla vidět velká nesehranost týmu, ale zápas od zápasu se úroveň hry zlepšovala. Právě velká nesehranost se projevila hned v druhém zápase v Hustopečích, což vedlo ke ztrátě prvních bodů. Smůlu si ještě mladší dorost vybral v zápase v Kuřimi, když jsme v poslední vteřině utkání přišli také o dva body. Třetí prohraný zápas na půdě HBC Olomouc jsme ovšem hodnotili kladně. S horkým kandidátem na postup do I. ligy a aktuálním lídrem soutěže jsme povětšinu zápasu hráli vyrovnanou partii a nezvládli až konec zápasu.

Zdálo se, že vedoucí příčka je beznadějně pryč, ovšem i Olomouc v podzimní části neudržela neporazitelnost a navíc po odstoupení Legaty Hustopeče ze soutěže a následném anulování jejích výsledků jsme se dostali na rozdíl dvou bodů od vedoucího týmu. Celá zimní příprava tak byla velmi tvr-

dá a náročná. Celý tým věděl, že pokud půjdeme zodpovědně v jarní části zápas od zápasu, o první místo si to rozdáme právě s Olomoucí, navíc v našem domácím prostředí. Do jarní části jsme navíc získali na hostování odchovance újezdské házené Roberta Halíčka, který už několik let také hraje I. ligu v Novém Veselí. Takto hodně posílený tým celou zimu poctivě a tvrdě trénoval a byl natešený na jarní část soutěže. Náš první a bohužel i poslední zápas na půdě nebezpečného Velkého Meziříčí, ukázal, že sen o I. lize nebyl až tak nereálný. Zápas měl od první minuty jasného vítěze, a to i přes to, že i soupeř měl v týmu na hostování také tři hráče z I. ligy. Herně celý náš tým předváděl rychlou a útočnou házenou a po jednoznačné výhře jsme se těšili na další zápasy. Bohužel situace, která nastala, nám již nedovolila odehrát žádný zápas, soutěž byla přerušena, posléze zrušena a celý ročník anulován. Žádný postupující ani žádný sestupující z I. ligy. Ať už by tato sezóna dopadla jakkoli, celý tým zasluhuje pochvalu a náš respekt za do-

sažené výsledky a předvedenou hru. Nezbyvá než se znovu stejně kvalitně připravit na sezónu 2020/2021 a navázat na dobré letošní výsledky, i když to bude obtížnější než v této sezóně. Všem divákům a fanouškům děkujeme

za přízeň a doufáme, že budete mladší dorost podporovat i nadále.

Hráči Sokola Telnice ml. dorostu: David Víška, Jan Pokorný, Michal Zapletal, Adrian Malinčák, Marek Popela, Zdeněk Plíhal, Michal Gajda, Jan Švach, Ondřej

Doležal, Jan Dufka, Jan Brát, Miroslav Lengál, Milan Vítek, Ondřej Jahoda, Tomáš Jahoda, Martin Flajšinger, Tomáš Koneček, Robert Halíček a Miroslav Kovařík.

Jaromír Popela, Karel Holčapek a Eva Strakatá, trenéři

MLADŠÍ A STARŠÍ ŽÁCI V SEZÓNĚ 2019/2020

Mladší žáci byli v letošní sezóně kluci ročníků 2008 a 2007. Tito naši borci v podzimní části sezóny odehráli 10 zápasů Jihomoravské ligy mladších žáků a všech 10 zápasů úplně s přehledem vyhráli. V zimní přípravě vyhráli Choco Cup 2020 v Kuřimi. Z jarní části před předčasným ukončením sezóny stačili odehrát tři kola soutěže a co myslíte, opět všechny zápasy vyhráli. Zkrátka a dobře to byla krátká, ale velice úspěšná sezóna, v níž se tito naši MISTŘI nepotkali se soupeřem, který by je porazil. V neúplné tabulce této sezóny skočili na prvním místě. Klukům moc gratulujeme a přejeme jim další a další stejně povedené sezóny.

Starší žáci pro tuto sezónu byli kluci ročníků 2005 a 2006. V podzimní části sezóny odehráli 10 zápasů Jihomoravské ligy starších žáků a pouze jeden zápas prohráli. Na jaře stihli odehrát tři zápasy, z nichž jeden prohráli a dva vyhráli. V tabulce po odehraných 13 zápasech zůstali na prvním místě. Vzhledem k tomu, že se jim na podzim takto dařilo, přihlásili jsme je do kvalifikace Žakovské ligy, kterou úspěšně prošli. Žakovská liga je prestižní soutěž nejlepších 25 klubů z celé České republiky. Ze šesti kol jsme stihli odehrát tři, což je dvanáct zápasů, celkem získali 8 bodů za čtyři výhry. Velký svět házené je nejprve trochu zaskočil, pak k nám došla marodka, ale i tak si myslím, že to byla velká zkušenost, kterou zcela jistě zúročíme v dalším případném postupu do této soutěže. Takže i starší žáci měli letošní sezónu úspěšnou a i jim gratulujeme. Jen tak dál, kluci.

Pavla Michellerová, oddíl házené TJ Sokol Telnice

ÚSPĚŠNOU SEZÓNOU MINIŽÁKŮ PŘERUŠIL NEČEKANÝ SOUPEŘ

Už na hodnocení podzimní části sezóny, které jsme vzhledem k počtu dětí museli uspořádat v telnické nafukovačce, bylo připomenuto, jak zvučné jméno má široko daleko telnická miniházená. Srpnové Házenkářské naděje v Horce nad Moravou, zářijový Memorál Libora Konička v Sokolnicích, listopadové Přebory ČOS ve Velkém Mezi-

říčí a Mikulášský FERIN CUP v Kuřimi a nakonec prosincový NUTREND CUP ve Velké Bystrici – na všech těchto turnajích jsme v obou kategoriích (mladších i starších) minižáků pokaždé stáli na bedně.

Těšili jsme se do druhé poloviny sezóny s vyhlídkou podobně předvedených výkonů. Po lednovém úspěchu na

Hanáckém poháru v Kostelci na Hané, kde mladší miníci vybojovali zlato, následoval únorový BOBO CUP ve Velké Bystrici a znovu nejvyšší a bronzový stupínek. V březnu museli účastníci Ssport Cupu v Novém Veselí zatleskat zlatým klukům v mladší kategorii a stříbrným starším. Tam ale naše vítězná tažení skončilo. Nutno podotknout, že

ne naší vinou. Do cesty se nám postavil nečekaný soupeř, který se rozhodl nejít cestou fair play. Koronavirus – to on zastavil naše úspěšné tažení sezónou 2019/2020.

Telnická nafukovačka ze dne na den zela prázdnotou a téměř šedesát malých házenkářů bylo odkázáno na trénink doma v obýváku nebo na svých zahradách. A to nás čekalo ještě hodně dobrodružství – zrušeny byly postupně domácí dubnový Jarní turnaj, květnový Playminihandball ve slovenské Stupavě a červnový MINICUP v Litovli. Na všech těchto akcích se znovu měla soupeřům rozklepat kolena po přečtení rozlosování, kde byla kolonka s účastí TJ So-

kol Telnice. Zrušené vícedenní turnaje měly splnit úkol největší – především stmelit partu. Pro některé to měly být poslední příležitosti zahrát si v dresu minižáků. Zrušena byla samozřejmě i soutěž JmKSH, v níž vedle starších kamarádů sbírali první zkušenosti i děti z přípravy.

Co nás potkalo, už nevrátíme. Důležité je, že jsme se 11. května mohli všichni ve zdraví vrátit zpět na tréninkové hřiště. Trvalo to sice dlouhé dva měsíce, ale na chuti na sobě pracovat a bavit se sportem to nic neubralo. Kluci ročníku 2009 už začali trénovat s mladšími žáky. Ročníky 2010 a 2011 se spojily a herní formou se připravují na novou sezónu

v kategorii starší mini. Děti ročníku 2012 a 2013 pak čekají v nové sezóně premiéry na velkých pohárových turnajích v kategorii mladší mini. Nejmladší potěru využívá přízně počasí a za svými tréninky vyráží do přírody v blízkém okolí telnické sokolovny. Všechny tréninky probíhají podle daných pravidel a za dodržení všech hygienických nařízení.

Věříme, že situace už se opakovat nebude, že nová vlna epidemie už nepříjde, a my se tak budeme moci věnovat házené do konce června a v srpnu se znovu sejdem na Sportovním minikempu.

*Martin Žák,
oddíl házené TJ Sokol Telnice*

DEMONTÁŽ SPORTOVNÍ HALY

S demontáží sportovní haly to bylo letos složité. Jakmile bylo jasné, že se blíží velká omezení v souvislosti s nouzovým stavem v naší zemi, rychle jsme připravili brigádu na „zbourání“ sportovní haly na pondělí 16. března 2020, aby hala zbytečně dlouho nestála bez využití. Už tehdy bylo jasné, že ta nepříjemná situace nějaký pátek vydrží. Jenže již v neděli 15. března 2020 večer se dodavatelská servisní společnost ozvala s tím, že se obává vyslat do naší vesnice své techniky, aby se nenakazili. Nepomohlo žádné přemlouvání, požádali jsme je tedy o nabídku na demontáž haly v kompletní režii této firmy. Celková částka vč. dopravy nás doslova zarazila: 95 542 Kč vč. DPH. Za těchto okolností se tedy vyplatilo ne-

chat halu stát a čekat na další vývoj. Ve hře byla varianta, že se hala nebude bourat vůbec a ponechá se na hřišti až do podzimu. Jakmile se však začaly objevovat první zprávy o uvolňování mimořádných opatření, přemluvili jsme servisní firmu, aby 7. května 2020 vyslala svého jednoho technika, kterému zajistíme dostatečný počet brigádníků. Se všemi brigádníky jsme sepsali dohodu o provedení práce a následně se všichni vzdali svého práva na odměnu. Na místě tedy 30 brigádníků odevzdalo „pracovní výkon“, halu se podařilo poměrně rychle demontovat a uklidit. K dispozici byly všechny hygienické pomůcky, dezinfekce i rukavice. Cena za tuto službu dodavatele vč. dopravy činila 15 512 Kč vč. DPH,

což je již standardní odměna za jejich návštěvu a více než půldenní práci.

Děkuji všem, kteří na brigádu dorazili, i společnosti Techtex za dohodu na co nejdřívějším demontování i odvedení standardně kvalitní práce a asistence při obecní brigádě. Děkuji také za spolupráci restauraci U Seňora i Leoně Bímové za občerstvení a firmě Labtech za technickou výpomoc. Tentokrát pomohla i pracovní četa a spousta mladých hráčů telnické házené i fotbalu, termín totiž vyšel na běžný pracovní den. Díky tomu mohly už brzy zase začít telníctví sportovci na házenkářském hřišti trénovat, při pěkném počasí se hřiště také uvolnilo všem dětem pro jejich aktivity ve volném čase.

František Kroutil, starosta obce

JARNÍ SEZÓNA MLADÝCH FUTSALISTŮ SOKOLA

Od podzimu se naši mladí futsalisté věkové kategorie U12 (U15) účastní brněnské dětské futsalové ligy. Než nastala mimořádná situace s koronavirem, stihli jsme po novém roce odehrát dva ligové turnaje (U12), ze kterých bylo patrné, že se naši svěřenci výrazně zlepšují. Doslova zápas od zápasu. Díky nucené přestávce jsme se k trénování mohli vrátit až v květnu 2020 a taky jsme hned začali. Další ligový turnaj 23. května 2020 v Řečkovících byl kvůli prudkému dešti zrušen, takže 13. června nás čekal závěrečný turnaj na téže místě. Naši borci se sice tou dobou pohybovali v druhé polovině soutěžní tabulky, nicméně vzhledem ke zlepšujícím se výkonům nejsme bez šancí na klidný střed. Těšíme se na závěr (byť neúplné) sezóny a věříme, že nám bude umožněno v příštím ročníku této ligy odehrát všechny naplánované turnaje. Kluky to hodně baví, dobré je i to, že se konečně porovnáváme se stejně starými protihráči. I organizace soutěží má

vynikající úroveň. Aktuální výsledky soutěže naleznete na <https://www.detskyfutsal.cz/u12liga-2019-2020/>.

*Tomáš Václavek, Aleš Kučera
a Marian Prášek,
trenéři futsalového oddílu Sokola Telnice*

OBECNÍ TENISOVÝ TURNAJ VE ČTYŘHŘE

Typické jarní počasí, kdy se chvílemi hnaly mraky, chvílemi na nás pražilo slunce, chvílemi foukal studený vítr a poletující kapky hrozily deštěm, doprovázelo obecní tenisový turnaj ve čtyřhře, který se uskutečnil v sobotu 30. května 2020 na kurtech Víceúčelového hřiště u sokolovny. Celkem 16 místních tenistů se skutečně s radostí utkali o letošní pohár pro nejlepší tenisovou dvojici na venkovním hřišti. Před losováním bylo povoleno rodinným příslušníkům zůstat v týmu pospolu, takže se pak ostatní účastníci rozdělili podle své hráčské úrovně a nalosovali do jednotlivých dvojic. Los byl tentokrát opravdu spravedlivý a vyrovnanost odehraných zápasů byla na každém kroku patrná. I to přispělo k tomu, že mezi hráči vládla přátelská a pohodová atmosféra. Dočkali jsme se i tradičních dramatických herních okamžiků, zlomových

bodů v některých utkáních (jak je možné ztratit celý zápas, když vedete 5:0 a 30:0?), ale i doslova kouzelných úderů. O jeden z nich se postaral Aleš Potěšil, který odehrál míček s takovou rotací za soupeřovu síť, že se hned po odskočení vrátil přes síť zpět k tomuto hráči. Dobíhající soupeř neměl ani zdaleka šanci míček zasáhnout, tato mimořádná tenisová ekvilibristika vyvolala mezi přítomnými bouřlivý potlesk. Aleš si za to vysloužil speciální pohár Bavič turnaje. Ten obdržela také Barbora Filáková, která si získala publikum svou vynikající hrou a chvílemi až neuvěřitelně přesnými údery. Právě ty pak významně dopomohly Báře ve dvojici s Jiřím Sekaninou k celkovému vítězství v turnaji. Tento pár úspěšně čelil všem soupeřům a neprohrál ani jeden ze svých šesti zápasů, přičemž finálové utkání s dvojicí Marek

Sklenář – Vít Nezval se stalo skutečnou ozdobou celého turnaje. Jiří Sekanina pak na závěr mohl slavit dvojnásob: podařilo se mu totiž obhájit loňské vítězství v tomto jarním turnaji. Gratulujeme! Telníční sportovci se dobře bavili a užili si vyrovnaný a pohodový turnaj. Děkujeme všem za účast, zvláštní poděkování patří restauraci U Seňora za zajištění občerstvení a všem pomocníkům za spolupráci na organizaci turnaje.

Konečné pořadí turnaje:

1. Barbora Filáková – Jiří Sekanina
2. Marek Sklenář – Vít Nezval
3. Ivoš Langer – Aleš Potěšil
4. Radek a Michal Jordanovi
5. Iveta Šafářová – David Šiller
6. Kristýna Životská – Michal Kašpar
7. František a František Kroutilovi
8. Marek Lindner – Petr Junk

FK

MALÁ HISTORIE HLAVNÍCH STÁRKŮ V TELNICI

Hody patří k tradičním slavnostem v naší obci. Hlavní pár stárků je zvolen vždy s ročním předstihem. Těmto dvěma lidem přibude jmenováním spousta povinností a zařizování, které mají na starosti. Mimo jiné stojí v čele slavnostního hodového průvo-

du. Myslím, že každému, kdo to zažil, bylo ctí být hlavním stárkem a hlavní stárkou. V roce 2020 se tradiční Jánšské hody a s nimi spojený průvod stárků v zdobných telnických krojích konat nebudou. Připomeňme si tedy alespoň naše telnické hlavní stár-

ky za období od roku 1991 do roku 2019, tedy předchozích 29 ročníků. Děkujeme všem, kteří nám k tomuto článku přispěli pátráním, identifikací nebo fotografiemi. Bylo to poměrně náročné dílo.

Ivana Mifková

1991 – Ondřej Trnavský – Petra Bímová (roz. Gallová)

1992 – Libor Slovák – Lenka Formánková (roz. Sekaninová)

1993 – Pavel Sekanina – Lenka Papižová (roz. Jahodová)

1994 – Josef Hrazdíra – Pavla Chovancová (roz. Strakatá)

1995 – Milan Kocmunda – Helena Doležalová (roz. Radvanová)

1996 – Milan Kocmunda – Iva Aujezdská (roz. Koláčková)

1997 – Roman Sekanina – Martina Sekaninová (roz. Valentová)

1998 – Marek Sklenář – Helena Doležalová (roz. Radvanová)

1999 – Marek Sklenář – Iveta Konečná

2000 – Milan Kocmunda – Kateřina Hebká

2001 – Stanislav Král – Markéta Krejčířiková (roz. Doležalová)

2002 – David Pošvár – Jana Martinásková (roz. Jahodová)

2003 – Tomáš Kresta – Alena Holečková

2004 – Adam Langer – Kateřina Umlášková (roz. Rožnovská)

2005 – Jan Soukal – Michaela Přerovská (roz. Trubáková)

2006 – Radek Kresta – Hana Synáčková (roz. Marková)

2007 – Jakub Klíč – Romana Vymazalová

2008 – Štěpán Hanika – Barbora Krestová

2009 – Pavel Ondráček – Kristýna Svobodová (roz. Laštůvková)

2010 – Petr Müller – Karla Ondráčková

2011 – Radek Kresta – Romana Vymazalová

2012 – Petr Müller – Eva Vášová (roz. Smejkalová)

2013 – Marek Bím – Marie Svobodová (roz. Králová)

2014 – Petr Blažek – Simona Sedláková

2015 – Ivo Šrot – Radoslava Smejkalová

2016 – Pavel Galla – Věra Holátová

2017 – Pavel Řípa – Lucie Králová

2018 – Radek Micheller – Adéla Koláčková

2019 – Miroslav Esterka – Barbora Plíhalová

2020 – Hlavními stárky měli být Michal Sobotka a Sylvie Hrozková, avšak letos se hody neuskuteční.

VZPOMÍNKA NA TELNICKÉ HODY Z LET MINULÝCH

Ženáčské hody v roce 1992

Ženáčské hody v roce 1993

Hody v roce 1982, hlavní stárek Josef Hrdlička a hlavní stárka Jarmila Orságová v čele průvodu

Hody v roce 1987, hlavní stárek Jiří Král a hlavní stárka Dana Konečná, vdaná Fojtíková

Telničtí stárci v kyjovských krojích při hodech v roce 1977, vpředu hlavní stárek Petr Večeřa a hlavní stárka Hana Knolová, vdaná Tesaříková

Telniční stárci v kyjovských krojích při hodech v roce 1978, vpředu hlavní stárek Vítězslav Gratcl a hlavní stárka Božena Brázdová, vdaná Makovská.

Krojované telnické děti na hodech v roce 1973

Krojované telnické děti na hodech v roce 1972

Telniční stárci v kyjovských krojích při hodech v roce 1956. Zleva stojí: Alois Slezák, Zdeňka Vykouřilová (vdaná Hrdličková), Marie Konečná (Králová), Jiří Bím. Zleva dřepí: Jindřich Konečný, Marie Pelánková (Hrdličková), Magdalena Hrdličková (Králová), Miloslav Bělohoubek.

Hody v Telnici roku 1960

První ženáčské hody v Růžové ulici v roce 2005 s hlavním stárkem Miroslavem „Konópkem“ Šustrem

Ženáčské hody v roce 2005 – koňský povoz Ladislava Jirgaly

Ženáčské hody v roce 2005 – Dambořanka pod vedením Františka Mayera

EPIDEMIE A NEMOCI V DĚJINÁCH TELNICE

Různé nemoci se vyskytovaly, co lidstvo existuje. Tento článek se bude zabývat pouze těmi, o kterých existují písemné záznamy z dob, kdy už obec Telnice existovala, a tak jimi mohla být zasažena.

V roce 1349 zasáhla jižní Moravu morová epidemie, kterou lidé nazývali Černá smrt a která se později rozšířila do Čech a do celé Evropy. Nakažený člověk nepřežil déle než tři dny, jeho tělo zčernalo a rychle se rozkládalo, odtud název nemoci. Její oběti se podle odhadů stala jedna třetina až polovina obyvatel Evropy. V Brně bylo tolik obětí, že byly pochovávány do společných hrobů. Druhá vlna této nemoci se opakovala mezi lety 1357 až 1363 a v českých zemích měla ještě více obětí.

V roce 1439 se objevila velká kometa, kterou lidé pokládali za předzvěst velkého neštěstí, které se skutečně dostavilo opět ve formě moru, který si vyžádal v českých zemích asi 50 tisíc obětí. Mor se znovu opakoval i v letech 1463–1464, počet obětí není uváděn. V průběhu třicetileté války se mor objevil v roce 1622 a znovu potom v roce 1648. V průběhu

této války v Telnici zmizely staré původní rody. Navždy nezodpovězenou otázkou zůstane, kolik rodů z obce odešlo a kolik jich na tuto nemoc zemřelo. Znovu pak řádl mor mezi lety 1679–1680, na památku jeho odvrácení nechali v roce 1868 zbudovat měšťané v Brně na Náměstí Svobody Mariánský sloup.

V roce 1709 byla velmi krutá zima, obilí zakrslo, úroda byla malá, nastal hlad a k tomu se v roce 1710 přidal mor. Obyvatelé Brna v obavě z rozšíření této nemoci zatarasili a střežili přístupy do města z okolních vesnic. Rok 1712 byl velice suchý, sklízelo se sotva to, co bylo zaseto, k tomu se přidal dobytčí mor, při němž na Moravě uhynulo asi 22 tisíc kusů dobytka a následoval mor, který si vyžádal ještě více lidských životů než mor v roce 1680, město Brno se šíření této nemoci opět bránilo zatarasením a hlídáním přístupů z okolních vesnic.

Novou zákeřnou epidemií, která se poprvé objevila v roce 1732, byla chřipka, která si vyžádala mnoho obětí. Protože nemocní touto chorobou kýchali, říkalo

se této nemoci kýchavice. Tehdy vznikl pozdrav při kýchnutí „Pozdrav Pán Bůh!“. Mor naposledy přišel v roce 1739. O doposud uváděných epidemiích nejsou k dispozici žádné písemné doklady, ze kterých by bylo možné zjistit, kolik obyvatel Telnice jim podlehl, proto jsem uvedl jen roky, kdy nemoci řádily.

Velmi častou nemocí, na niž umíraly děti a mládež, byly neštovice, v roce 1784 této nemoci podlehl v Telnici 5 dětí, v roce 1785 9 osob, v roce 1786 3 děti, roku 1790 5 lidí, nejvíce zemřelo v roce 1794 – 14 osob, a potom v roce 1799 8 osob. Poslední úmrtí na tuto nemoc jsou zaznamenána v roce 1808 (2 případy) a v roce 1816 (1 případ). Rovněž u této nemoci byli pacienti izolováni na radnici, kde byli ošetřováni. Pokud některý z pacientů přežil, bylo jeho tělo zohydženo dolíčky a jizvami.

Koncem roku 1831 se poprvé objevila v Telnici cholera, které během listopadu a prosince podlehl 47 osob. Již tehdy byli nemocní izolováni v jednom domě a ošetřovala je k tomu určená osoba.

Počet zemřelých lze zjistit z matriky a z obecních účtů pak náklady na ošetřování nemocných. Táž nemoc v Telnici řádila v roce 1849 od srpna do listopadu a podleho jí 12 osob. Rovněž tady je možné z obecních účtů zjistit náklady na ošetřování. Znovu se tato nemoc v Telnici objevila v červnu až srpnu roku 1855, zemřelo při ní 26 osob. Naposled cholera do Telnice zavleklo koncem července roku 1866 pruské vojsko, následkem nemoci zemřelo 34 občanů a 5 Prusů.

Po roce 1866 až do konce devatenáctého století se již v obci neobjevila žádná choroba, kterou by šlo nazvat epidemií a nebyla v kronice zaznamenána. V roce 1873 se ovšem v Telnici opět objevily neštovice, na které během dubna až června zemřelo 10 občanů.

Velice často jsou u dětí do věku jednoho roku uváděny příčiny úmrtí jako psotník či božec, což znamená, že dítě zemřelo na křeče. Takových úmrtí je v jednotlivých letech zaznamenáno vždy několik. Podobně častá příčina úmrtí počínaje dětmi a konče starými lidmi jsou součotě, úbytek čili správně tuberkulóza, na kterou ročně zemřelo v obci tři až pět lidí. Další chorobou, která je uváděna od konce 19. století je rakovina, na kterou zemřou v Telnici dva až čtyři občané v roce. V roce 1889 zemřelo na záškrť a spálu 18 dětí, v roce 1893 na záškrť 7 dětí, v roce 1898 na spálu 5 dětí, v roce 1904 na spálu 9 dětí, na záškrť či spálu umírali děti i v dalších letech na počátku 20. století, ale nebylo jich již tolik.

V roce 1917 sužovala Evropu tzv. španělská chřipka, která řádila zejména mezi mladými, dospívajícími lidmi. Kronikář František Perna uvádí, že v Telnici na tuto chorobu zemřelo několik lidí, ale v této věci se patrně mýlí: v uváženém roce zemřelo 12 občanů, z toho bylo 5 dětí do dva a půl roku věku a ostatní zemřeli byli ve věku od 35 do 81 roků a u žádného není uvedena jako příčina úmrtí chřipka. Tato choroba se opakovala ještě v letech 1920 a 1926, v republice jí onemocnělo na 12 000 občanů, z nichž 1 692 zemřelo, v Telnici nezemřel na tuto chorobu nikdo.

Jak už jsem výše psal, ještě v první polovině dvacátého století existovala řada nemocí, které způsobovaly smrt, ale za epidemie označovány nebyly. Teprve v druhé polovině dvacátého století díky pokročilejší vědě je nemocem předcházeno očkováním a dostupnou zvýšenou zdravotní péčí.

Podle Kroniky obce Telnice sepsané Františkem Pernou a z matrik zemřelých obce Telnice připravil Arnošt Špánek

VZPOMÍNKA NA PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Letos jsme se tradiční slavnosti místní farnosti – prvního svatého přijímání – nedočkali. Důvod je stejný jako u všech jiných na jaře zrušených aktivit, tradic či slavností. A tak si připomeňme několika pamětními fotkami, čím žily děti obvykle druhé či třetí třídy základní školy nejen v naší vesnici. FK

Děti narozené v roce 1936, první svaté přijímání v roce 1943. Spodní řada: Jindřich Konečný (V dědině – dnes dům hasičky), Jan Jedounek, Jindřiška Hrdličková (vdaná Hanušová), Františka Šustrová (Konečná), Ludmila Šustrová (Spáčilová), Marie Vymazalová (Kozderová), neznámá, Helena Hrdličková (Pešlová), Jaroslav Doležal

Horní řada: Alois Luskač, Stanislav Fiala, Miloš Štětko, František Jahoda, František Kostron.

Děti narozené v roce 1937, první svaté přijímání v roce 1944. Děvčata zleva: Věra Špánková (vdaná Ryšavá), Květoslava Sekaninová (Prokešová), Alžběta Punčochářová (Dvořáková), Libuše Křivánková (Rudolecká), Marie Pelánková (Hrdličková), Anna Schwoiserová (Drabantová), Marie Sýkorová (Divácká), Marta Životská (Plichtová), Zdeňka Schwoiserová (ročník 1936), Marie Konečná (Králová), Olga Kostronová (Kotoučková).

Chlapci zleva: Jan Čech, Zdeněk Konečný, Ludvík Lattenberg, Jindřich Konečný (nejvýše), Ladislav Hrdlička, Vojtěch Stejskal, Stanislav Chudáček, Bohuslav Hrdlička.

Před dětmi sedí usměvavý P. Josef Fabík.

První svatě přijímání s P. Františkem Hrubým v roce 1954. Kluci zleva: Pavel Šust, Václav Strakatý, Alois Fiala, Antonín Hicl, Zdeněk Kukla, Karel Berka, Jiří Sklenář, Jan Blaženka, Josef Slezák, Antonín Jeniš, Ladislav Punčochář.

Děvčata zleva: Anežka Gallová (vdaná Krčková), Marie Praxová (Vinklerová), Jitka Sýkorová (Sklenářová), Emílie Doležalová (Březová), Dana Brumlová (Novotná), Drahomíra Stejskalová (Holčapková), Hana Rozprýmová, Květoslava Jenišová (Přerovská), Eliška Konečná (Ondráčková), Miloslava Sklenářová (Bimová).

TELNICKÉ PŘEZDÍVKY

Podobně jako v předchozích dvou vydáních Telnického zpravodaje máme pro vás i tentokrát připravené přezdívky, za kterými se skrývají někteří telníční spoluobčané. Za cenný materiál k tomuto článku děkujeme panu Janu Královi. Máte tedy možnost zapátrat ve své paměti, případně se pobavit se starší generací nebo jen tak tipovat. Jakmile budete mít hotovo, můžete si své výsledky ověřit na straně 72.

Čmelák	Armstrong a Honky tonk
Dožec	Cesničky
Hofec	Macas, Doktor
Kachla	Rámus
Gregor	Papik
Švédák	Baťa
Šmídák	Alinč
Metraček	Vichr
Cífršpión	

IM

ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU

Na letošní školní rok asi jen tak nezapomeneme. To, jak se situace vyvíjela v druhém pololetí, bylo jistě překvapením pro každého. Vzpomeňme

tedy aspoň fotograficky na zakončení školního roku v minulosti. U vysvědčení Tomáše Chudáčka z roku 1923 si dovoluji upozornit na to, že hodnoce-

ní *chvalitebné* u mravů je to nejlepší, jaké mohl dostat (oproti dnešnímu názvosloví).

FK

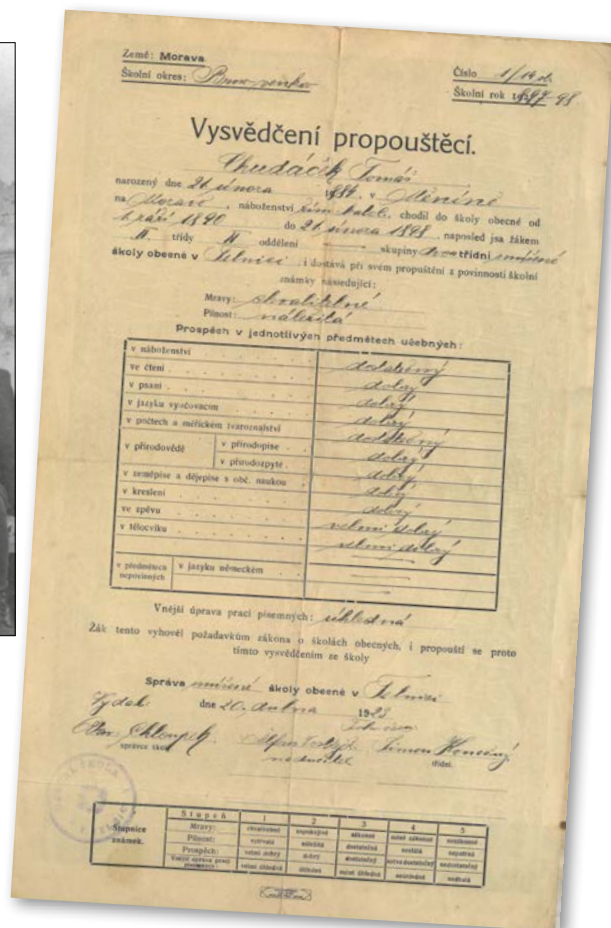
Školní výlet s panem učitelem (ředitelem) Janem Ondrýskou do Jeseníků v roce 1952

Ročník 1945 – Paní učitelka Jaroslava Svobodová (přezdívka – Myška)

Kluci zleva: Antonín Jahoda, Josef Čech, Rostislav Muth, Jiří Sekanina, Rostislav Sobotka, Oldřich Šrot, Jaromír Šufr, Jan Blaženka

Děvčata zleva – Hana Popelová, Marie Konečná (vdaná Fojtlová), Libuše Přerovská (Skulínková), Naďa Ondříšková, Jana Fabinová (Kocmundová), Marie Klašková (Dobrovolná), Teresie Gregorovičová (nyní vdaná Laštůvková, dříve Mészárosová), Věra Sedláková (Životská), Drahomíra Žalmánková, Ludmila Lattenbergová (Hytychová).

A jak to vypadá, když se tyto školní děti opět sejdou ve škole jako čtyřicátníci...

Tentokrát s předsedou MNV Františkem Vykouřilem a ředitelem školy Josefem Kubátem

Zleva stojí: František Vykouřil, Antonín Jahoda, Zdeněk Kukla, Jiří Sekanina, Rostislav Sobotka, Josef Čech, Jaromír Šufr, Jan Blaženka, Oldřich Šrot, Josef Rudolecký, Josef Kubát

Zleva sedí: Jitka Zemanová, Marie Fojtlová, Libuše Skulínková, Věra Životská, Jana Kocmundová, Ludmila Hytychová, Teresie Laštůvková

ARCHIVNÍ SLOHOVÉ PRÁCE DĚTÍ Z TELNICKÉ ŠKOLY

ZVYKY VELIKONOČNÍ

O svátcích velikonočních zachovalo se mnoho starých zvyků. Svátky velikonoční začínou na Zelený čtvrtek. Při Gloria přestanou zvonit zvony a místo nich klapou hoši klapačkami. Lidé říkají, že zvony odletěly do Říma. V poledne začínou hoši hrkati. Všichni se na to těší. Hrkání se opakuje až do rána Bílé soboty. Na Velký pátek se umývají lidé potoční vodou, aby neměli lišaje a modlí se v zahradě. Také jsem pro ni byla. Když jsem pro ni šla, nabrala jsem 3x proti proudu a říkala: „Teč voděnko čistá, teč od Pána Krista“. Chlapci, co byli hrkat, taky se umývali. Potom celý den jest již jednotvárný. O Bílé sobotě světí se voda, velikonoční svíce – paškál a oheň vykresaný z kamene. Při Gloria začínou zvony znovu zvonit. Večer o šesté hodině je vzkříšení. Na neděli velikonoční posvětí kněz pokrmu. Nejvíce se děti těší na Pondělí velikonoční na pomlázku. Říkaly mi sestry, že za jejich mládí nesměly o pomlázce ani ven, že by je hoši zmrskali. Nynější mrskut, to prý nic není. Když uplyne Pondělí velikonoční, jsou svátky u konce a nastává zase povinnost školní.

*Alžběta Doležalová,
8. šk. rok, 1930*

MOJE MAMINKA

Největší dobrodiní v životě mně prokázala maminka. Od mého mládí mne opatruje a vychovává. Proto ji mám ze všech lidí nejraději. Po celý život pracuje. Její ruce jsou tvrdé, upracované. Málokdy si odpočine. Stará se o celou rodinu. Pere, vaří, spravuje prádlo i o dobytek se stará. Ani večer nemá pokoje. První vstává a poslední uléhá. Za její namáhání si zaslouží odměny. V měsíci máji mají svátek matek. Umínila jsem si, že ji nezarmoutím. Budu jí poslouchat i v práci pomáhat. Až zestárne, budu ji opatrovat. Nedo- pustím, aby měla bídu. Nešťastné děti, které nemají své maminky.

*Marie Sklenářová,
6. šk. rok, 1930*

PAN UČITEL

Když bylo Boženě Němcové 6 let, radili se rodiče, kam ji dají do školy. Dali jí do Chvalína, že tam byl hodný učitel. Služka Anežka ji vedla do školy. Bože-

na se u školy rozplakala a nechtěla jít do školy, ale pak se jí ve škole líbilo. V neděli chodily děti s panem učitelem na kopeček, z kterého bylo vidět do celého okolí. Pan učitel poučoval hochy, aby byli lepšími hospodáři, až budou staří. Tenkrát děti chodily do školy jen šest roků. Před propuštěním ze školy konala se zkouška. Přijel pan vikář a pan ze zámku. Zkouška dopadla dosti dobře. Když bylo Boženě 12 let, jela domů. Za několik let jela se Božena podívat do Chvalína a navštívit pana učitele. Božena nemohla Chvalín poznati. Když se Božena ptala po panu učiteli, řekli, že již zemřel. Božena litovala, že ho neviděla živého. Ležel v rakvi, jako by spal. U domu pana učitele bylo mnoho lidí i spolužáků, kteří se šli rozloučit s panem učitelem. Když pana učitele spouštěli do hrobu, všichni plakali.

*B. Knollová,
6. šk. rok, 1930*

NAŠE MAMINKA

Nejvíce dobrodiní prokázala mi maminka. Již od útlého mládí se o mne stará a mne vychovává. Co se o mne nastarala. Stará se o celou rodinu. Pere, vaří a zašívá. Také o domácnost se stará. Krmí a spravuje dobytek. Těž pracuje na poli. Není-li práce na poli, pracuje doma. Nemá nikdy pokoje. První vstává a poslední líhá. Její ruce jsou upracované, ale milé. Až bude maminka stará a nebude moci pracovat, budu se o ni starati. Nikdy nedopustím, aby měla ve svém stáří nedostatek. V měsíci máji jest svátek matek. Vynasnažím se v tomto měsíci, abych jí působila samé radosti. Budu jí pomáhat a ji poslouchat. Ubohé děti, které své matky nepoznaly.

*Jarmila Rozkydalová,
7. šk. rok, 1930*

MOJE MAMINKA

V měsíci květnu oslavujeme svátek matek. Na ten den si připomínáme, že za nás matka pracuje. Matka první vstává a poslední uléhá. Stará se o domácnost. Matka vaří, pere, uklízí, zašívá a vychovává mě. Když jsem byla malá, učila mne mluvit a chodit. Maminka se o mne stará, abych byla poslušná a zdravá. Když jsem byla nemocná, maminka se o mne starala. Někdy celé

noci u mé postele proseděla. Mám se jí tedy odvděčit. Odvděčím se jí tím, že ji budu působiti radost a budu poslouchat.

*Anežka Jurková,
5. šk. rok, 1933*

NEBEZPEČNÉ ŽERTY

Jednou o prázdninách šli jsme k ohradě s Konečnou a s Čermákovou. Konečná řekla, že si vyleze na tele a sveze se. Přivedla je k ohradě a vylezla na ně. Ono začalo skákat. Konečná spadla a tele jí šláplo na nohu. Již na ně nelezla. Takové žerty jsou nebezpečné.

*A. Hrdličková,
8. šk. rok, 1929*

DRAZÍ RODIČE

Vzpomínám si na všechno dobrodiní, které jste mně v uplynulém roce prokázali. Co starostí a trampot na Vás doléhalo. Víím, že jsem Vás také mnohdy zarmoutila. V novém roce si umíňuji, že vám budu působiti jen radost. Odpusťte mi, čím jsem se proti Vaší dobrotě provinila. Přejí Vám, abyste v tomto roce byli zdraví a šťastni.

*Alžběta Pešlová,
8. šk. rok, 1930*

ZAJÍMAVÁ PŘÍHODA O PRÁZDNINÁCH

Maminka mi dala husy. Vyhnal jsem je ven a šel jsem si sednout na mostek s chlapci. Pelánek přinesl karty a hráli jsme. Husy si sbíraly spadlé třešně. V tom jelo auto. Husy neutekly. Najednou husa vykřikla. Podívám se a husa leží na silnici mrtva. Běžím k ní a již bylo po ní. Vzal jsem ji a zanesl domů. Když ji maminka uviděla, začala mi nadávat, proč jsem na ně nedal pozor.

*Miroslav Zelený,
7. šk. rok, 1932*

ČEHO JSEM SE BÁL

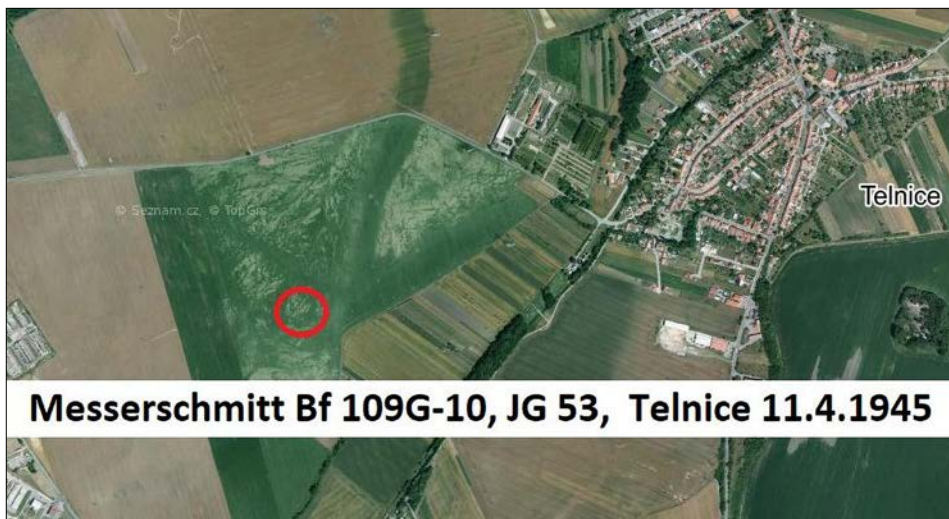
Jednou jsem šel sám na věž zvonit do kostela. Hodiny tikaly. Nevěděl jsem, co to je. Bál jsem se, že někdo jde po schodech. Když jsem šel dolů, ztratil jsem klíč. Musel jsem ho hledat. Byl na zemi pod umíráčkem. Když jsem šel dolů, dupal jsem. Nyní se již nebojím.

*Emil Mrkvička,
6. šk. rok, 1932*

Připravila Marta Klanicová

75 LET OD PÁDU STÍHAČEK V OKOLÍ TELNICE

V sobotu 6. srpna 2011 se podařilo pracovníkům a spolupracovníkům historického oddělení MZM ve spolupráci s Ladislavem Kořalníkem nalézt a vyprostit zbytky německé stíhačky, která se pravděpodobně zřítila dne 11. dubna 1945 na poli u obce Telnice. Nalezen byl letecký dvanáctiválcový motor Daimler Benz 9-605 DB (výrobní číslo 17/01493), společně s ním byl nalezen také motorový reduktor a velké množství drobných relikvií letounu (části rychloměru, výškoměru, spínače magneta, potahové plechy se zbytky kamufláže apod.). Podle nalezených muničních pásů byl letoun vybaven dvěma kulomety MG 131 ráže 13 mm a kanonem MK 108 ráže 30 mm – ty se ovšem na místě nálezu nenacházely, neboť byly patrně od-

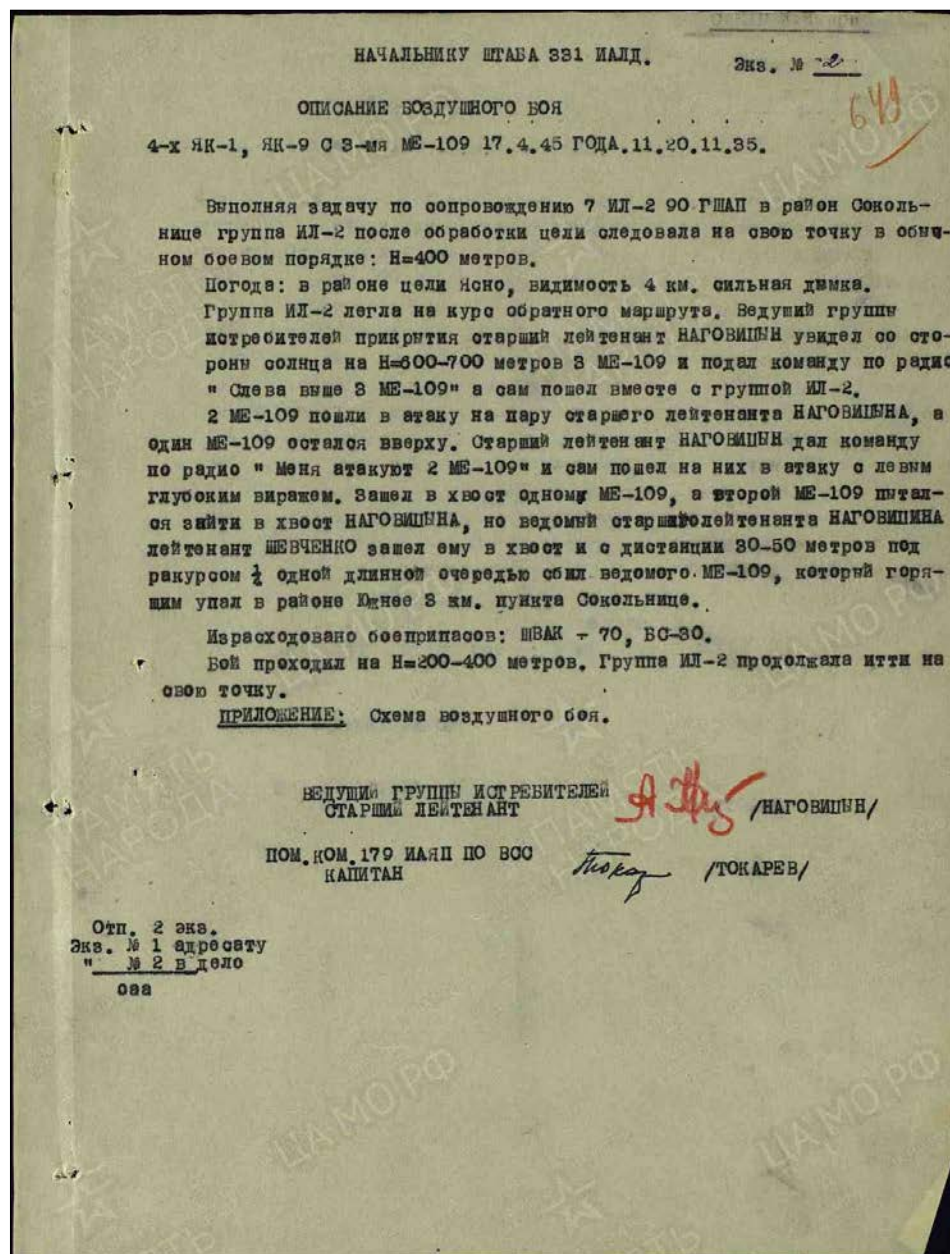
straněny již po pádu letounu v roce 1945.

Na základě všech objevených součástí je možno s jistotou určit, že se

jednalo o jednomístný stíhací letoun Messerschmitt Bf 109 typu G-10/U 4, náležící patrně k německé stíhací jednotce JG 53, která byla v dubnu 1945 dislokována na letišti v Brně-Tuřanech. Jednotka I./JG53 působila např. v Rumunsku, kde chránila ropná pole, ale také v Maďarsku (na konci roku 1944) a na začátku roku 1945 bojovala proti Rudé armádě. Odtud však ustoupila do Československa a v Brně (na Jižní Moravě) krátce působila od 15. února 1945 do 17. dubna 1945. V tento den stíhací jednotka JG 53 se (zbytek I./JG 53) již odletěla do Horschingu (Rakousko), kde byla zrušena. To je také datum, kdy končí působení německých vojenských leteckých sil Luftwafe v Brně.

Jméno pilota, který se zachránil pádákem, bohužel zatím neznáme, avšak víme, že velitel této jednotky kpt. Helmut Lipfert získal vysoké německé vyznamenání Dubové ratolesti k Rytířskému kříži Železného kříže a o svém působení v době války napsal knihu, kterou si v angličtině můžete přečíst také v naší obecní knihovně. Pokud by vás zajímalo, kde se dnes nachází vytažený motor sestřelené stíhačky, můžete navštívit vojenské muzeum v Králíkách, kam ho Moravské zemské muzeum dlouhodobě zapůjčilo.

Ladislav Kořalník i někteří starší pamětníci vzpomínali na to, že za Telnicí v dubnu 1945 spadlo ještě jedno letadlo. V sovětských záznamech jsme dohledali, že se incident odehrál 17. dubna 1945 v čase 11.20–11.35. Toho dne letoun Iljušin Il-2 (Šturmovik) sovětského pilota Ševčenka sestřelil za Telnicí (3 km jižně od Sokolnic) další stíhačku Messerschmitt Bf 109. Jméno

pilota německé stíhačky také neznáme, ale „dodnes je pohřbený poblíž telnické benzinové pumpy; našli jsme jeho tělo ležet v příkopu, a tak jsme jej pohřbili,“ vzpomínal kdysi pan Kořalník. Vzpomenete-li si ještě na azbuku a ruštinu, můžete si přečíst originální dobové hlášení sovětského pilota o této události.

Tím ale letecké souboje v okolí Telnice neskončily. Například 23. dubna 1945 se sovětské bombardovací a bi-

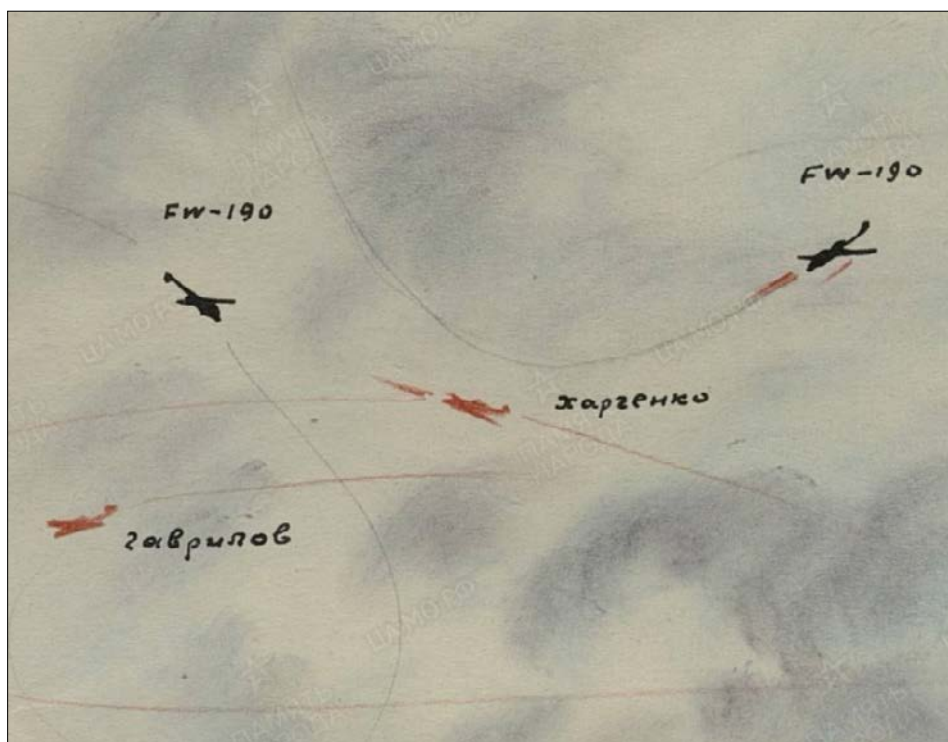
tevní stroje nejprve zaměřily na brněnská jižní a jihovýchodní předměstí a později přenesly bombardování i na zbývající čtvrti města. Sovětské letouny útočily především na přesunující se německé pozemní jednotky, avšak mnoho bomb dopadlo i do civilní zástavby. Ani Němci toho dne nezaháleli a vyslali do vzduchu své bojové stroje. Nad Brnem a v jeho bezprostředním okolí se rozhořely vzdušné souboje, které si vyžádaly ztráty na obou stra-

nách. Na konci dne Sověti „odepsali“ dva bitevní Il-2 „Šturmoviky“ a jeden bombardovací Boston. Německá strana přišla o šest stíhacích letounů Focke-Wulf 190 a Messerschmitt Bf 109. V ten den také zaútočily sovětské Iljušiny na německé jednotky u vesnic Nesvačilka, Měnin, Třebomyslice (dnes součást Žatčan), Otnice, Šaratice, Telnice (a nádraží), Tuřany, Lišeň, Sivice, Ponětovice a Blažovice. Tehdy také v 14.45–15.45 hod. čtyři sovětské stíhačky Jakovlev Jak-9D odstartovaly z rakouského polního letiště Ringelsdorf a patrolovaly v oblasti Židlochovice–Borkovany–Sokolnice. U obce Rozařín (dnes součást Moutnic) během 25 minut ze skupiny 16 německých letounů Focke-Wulf 190 dva sestřelily a jeden poškodily. Jeden se zřítil 1 km jihovýchodně od Velkých Hostěradek a druhý se spadl 1 km jižně od Telnice.

O den později, tedy v den osvobození naší obce (24. dubna 1945), sovětské Iljušiny opět útočily na německé jednotky u Sokolnic, Tuřan, Líšně, Sivic, Holubic a na nádraží Ponětovice. Z těchto historických záznamů je patrné, že poslední dny války v Telnici musely být při pohledu na nebeskou oblohu celkem dramatické.

Ze sovětských archivních materiálů a ze zdrojů Moravského zemského muzea a severu www.vrtulnik.cz připravil

František Kroutil

VZPOMÍNKA NA PÁD NĚMECKÉHO LETADLA 11. DUBNA 1945

Když jsem pročetl materiály k havárii německého letadla, které se v Telnici zřítilo 11. dubna 1945 a jehož motor se 6. srpna 2011 z iniciativy Ladislava Kořalníka vytáhl ze země, vzpomněl jsem si na zajímavé okolnosti, kterých jsem byl osobně svědkem.

Naše parta mladíků si tehdy hrála na haldách na žatčanském rybníku. Když jsme šli domů, vystoupili jsme na hlavní silnici na Hodonín a zaslechli jsme nejdřív velkou ránu a pak i plachtící pádák s pilotem. Jako bych to viděl dnes. Jako zvědaví kluci jsme hned utíkali na místo pádu. Prohlíželi jsme si trosky letadla, které se zapíchlo do pole. Kromě nás se tam pohybovala řada starších spoluobčanů, všichni byli zvědaví, co se stalo.

Za krátko jsme si všimli, jak k nám míří otevřené vojenské osobní auto s vysokými německými důstojníky. Když přijeli na místo havárie, nechovali se k nám nijak špatně. Začali si fotografovat místo pádu a jen nás lehce odháněli, abychom nestáli v záběru fotoaparátu. Nedaleko tohoto místa v té době osévala svoje pole rodina Mífkova z ul. Draha, už tehdy jim pomáhal jejich nastávající zeť František Brumla. Pan Josef Mífek nám řekl, že slyšel velký hluk a svištění, jak

něco letí vzduchem okolo nich. Rychle se strachy schovali za svůj secí stroj a vůz. Následně zjistili, že letadlu za letu upadl jeden list vrtule, který odletěl asi 200 metrů od nich.

Vrak zříceného letadla odtáhl kravským povozem jeden z místní hos-

robu vrtulek byl nejlepší materiál z lehkých kovů a těch bylo v troskách letadla spousta. Šikovní řemeslníci tak postupně trosky rozebírali, odřezávali si kousek po kousku, a z nich si odlévali potřebné díly do praček. Nakonec se tak vrak vlastně úplně sám vytratil...

podářů do míst, kterým se říkalo Pod vrbami (tam, kde dnes najdete garáže v uličce na Masarykově náměstí). To bylo velkým pokušením pro dospívající kluky, kteří chodili toto místo zkoumat a obdivovat. A nenapadlo je nic jiného než shodit trosky letadla do potoka.

A co bylo dál? Dál už to dopadlo tak, jak to v naší zemi občas chodí. Nastala totiž doba, kdy se začaly podomácku vyrábět tzv. „vrtulkové“ pračky. Pro vý-

A jak dopadlo s pilotem? Ten se zachránil. Bydleli jsme tehdy v domě č. 104 (dnes v domě žije pan fotograf Jiří Roznos). Můj otec se mne tehdy zeptal, kde jsem byl, že spadlo letadlo. Já to přiznal, že jsem se tam byl podívat, a otec mi řekl, že zahlédl pilota stopovat u silnice naproti našemu domu u kovárny (stála tam kdysi hruška). Po chvíli mu zastavilo nějaké vozidlo, a to ho odvezlo směrem na Brno.

Ladislav Hrdlička st. (*1937)

VÝROČÍ SPISOVATELŮ BOŽENY NĚMCOVÉ A ALOISE JIRÁSKA

V době, kdy se připravovalo červnové vydání Telnického zpravodaje, se právě blížil květnový Den matek. Na fotografii vidíte srdíčko, jakým se přálo maminkám už dříve než před 100 lety. Je na něm žena, matka, spisovatelka Božena Němcová. V letošním roce uplynulo již 200 roků od jejího narození (1820–1862). Její nejznámějším dílo všichni dobře známe – *Babička*. V papírovém srdíčku Boženy Němcové bývaly před sto lety i verše, kterými se blahopřálo a děkovalo maminkám:

POKLAD

Jan Neruda

Častokrát si myslím
v tiché jasné noci,
co bych asi dělal,
kdybych měl svět v moci.
Rozdal bych já všechno,
celý svět i nebe,
jenom bych si nechal,
matičko má, tebe.

VĚNOVÁNÍ

Svatopluk Čech

Za tu píseň, jíž's mne uspávala,
za ty kyvy prosté kolíbky,
za ten křížek, jímž's mi zehnávala,
za ty tiché, vroucí polibky,
za ty dobré oči, plné lásky,
za mateřských ctností řídký zjev,
za líc ubledlou a v ní ty vrásky,
přijmi, matičko, můj chudý zpěv.

V letošním roce si také připomínáme 90. výročí úmrtí významného českého spisovatele Aloise Jiráska (1851–1930). Byl vrstevníkem prezidenta T. G. Masaryka a dlouholetým sokolem. Oba tito významní lidé zanechali v našem státě velkou stopu. Při jeho pohřbu stáli čestnou stráž vojáci 30. Jiráskova pěšího pluku. Právě toto čestné pojmenování nesl 30. pluk ještě za jeho života,

Alois Jirásek a Tomáš Garrigue Masaryk

30. pěší pluk A. Jiráska vzdává poslední hold památce Aloise Jiráska (18. března 1930)

přesně v období od 31. května 1929 do 24. září 1938.

Sám Masaryk mu v dopise napsal: „Mne zvláště těší, že v četných projevech lásky k Vaší osobě zároveň jest

vyjádřena láska našeho lidu k dobré české knize. Učil jste lid čísti, přemýšlet i uvažovati, to znamená připravovati cestu k svobodě...“ Vzpomeňme nyní tohoto výročí přiloženou fotogra-

fii, kde se obě osobnosti spolu setkali. Oba tyto spisovatelé odpočívají na pražském Vyšehradě.

Čest jejich památce!

Eva Kořalníková, TJ Sokol Telnice

TELNICKÉ PŘEZDÍVKY – ŘEŠENÍ

Správné odpovědi jsou následující:

Čmelák – pan Ludvík Tichý
(vedoucí místního obchodu Včela)
Dožec – pan Jaroslav Doležal
(dle příjmení)
Hofec – pan Arnošt Hofírek
(dle příjmení)
Kachla – pan Sláva Kachlír
(dle příjmení, byl ale také dlaždič)
Gregor – pan Josef Gregorovič
(dle příjmení)
Švédák – pan Antonín Mrkvica
(vysoký blondák)
Šmíďák – pan Josef Prax
(dle podoby a stylu hraní tenisu)

Metráček – pan Jan Máca
(vedoucí házené, vážil víc jak 100 kg)
Cífršpión – pan Otto Doležal
(vynikající účetní, ekonom a kontrolor)
Armstrong a Honky tonk – pan Pavel Mrkvica (gólman házené a zpěvák)
Cesničky – pan Eloš Kamenický
(původ ze Slovenska)
Macas, Doktor – pan Pavel Strakatý
(gólman v házené)
Rámus – pan František Chudáček,
Palackého
(stavitel, který mluvil stále nahlas)
Papik – pan František Vykouřil st.
(Růžová ulice)

Baťa – pan Petr Blažek, Palackého
(pracoval u Bati)
Alinč – pan Alois Konečný
(Za sokolovnou, rozhodčí házené)
Vichr – František Vykouřil
(vyučil se a pracoval v Brně u Vichra)

Věříme, že jste i tentokrát zavzpomínali a že vás příspěvek pobavil. Pokud jste si i vy vzpomněli na nějakou přezdívku, dejte nám ji prosím vědět. Zůstane tak zaznamenána pro příští generace v archivu Telnického zpravodaje. Za spolupráci na vydání děkujeme panu „Kendovi“ Královi, bez jehož podkladů bychom příspěvek nemohli připravit.

Ivana Mifková

TELNICKÉ DĚTI PÍŠOU TELNICKÝM BABIČKÁM A DĚDEČKŮM

Koronavirová pandemie svět sice nezastavila, ale značně zpomalila a ochromila. Nouzový stav rozdělil rodiny a mnohé dostal do izolace. Pro seniory není nejhorší jejich zdravotní stav a neschopnost k některým výkonům, ale nejhorší je samota. To si uvědomují pracovníci obecního úřadu v Telnici

a společně se školou vytvořili projekt „Telnické děti píšou telnickým babičkám a dědečkům“. Přihlásilo se dobrovolně 20 dětí a každé si vybralo náhodně podle křestního jména babičku a dědečka k dopisování. Už první pozdravy v době Velikonoc přinesly velký ohlas a potěšily mnohé až k slzám. Ale nezů-

stalo při této zdravici a brzy se objevily první dopisy.

Babičku Darku a dědečka Františka si vybrala Maruška, žákyně 3. třídy. Nevěděla, komu píše, ale napsala krásný dopis a připojila i obrázek. Velice nás potěšila a samozřejmě jsme rádi odpovídali. Zavzpomínala jsem si, že jsem

také nechodila ve třetí třídě do školy, protože končila válka a pro časté nálety byly školy uzavřeny. Za to nás čekalo na konci roku první vysvědčení vydané už jenom v českém jazyce. To bylo tenkrát radosti!

Už jsme si vyměnili tři dopisy a těšíme se na další. Víme, že Maruška hraje na flétnu, krásně kreslí a ráda dovádí se svým pejskem a známe už i její rodinu. Přiznali jsme se, že my už pejska nemáme, protože už novému a mladému bychom nemohli dopřát radosti a skotačení, které by potřeboval, aby byl šťastný, protože se sami špatně pohybujeme a kdybychom museli jít do nemocnice, tak by se mu stýskalo, a to by si nezasloužil.

Umění naslouchat je někomu dáno a některý se tomu učí. Maruška naslouchá a ptá se. Vzniká tak mezi námi zajímavý vztah, který ještě nelze nazvat přátelstvím, ale zatím vzájemnými a vřelými sympatiemi. Už jsme se i viděli. Maruška má krásné a veselé oči, které se smály i přes roušku. Teď už se

Telnické děti píší telnickým babičkám a dědečkům

Milá babička Darka
a dědeček František
Telnice

těšíme na dobu, kdy roušky nebudou nutné a budeme se společně smát. Budeme rádi, když Marušce zbude chvilka i po návratu do školy a bude nám psát dál. Obohacuje nám život a dává mu novou náplň. I kdyby ne-

vzniklo nic jiného než to, že se na sebe usmějeme při setkání, není to málo. Kéž by se všichni lidé začali na sebe jen usmívat!

*babička Darka
a dědeček František*

DOBRÝ PASTÝŘ

Jsem ne dříve narozená, ale stará, přesto si zatím pamatuji skoro všechno. Celých 75 let, které uplynuly od války, komunistický puč v roce 1948, okupace vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968 a také tzv. sametovou revoluci v roce 1989. Od té doby každý, kdo dokončil třeba základku s odřenýma ušima, může do všeho mluvit, ne-li zrovna kecat. A aby toho nebylo málo, přišel na svět vir a s ním nemoc pojmenovaná COVID-19.

Vždy když v naší vlasti o něco jde, hlavně o něco závažného, jsme sousedští, vstřícní, milí a obětaví. Neštěstí nás spojuje. Mladší pomáhají starým, učitelé šijí roušky, prodavačky obětavě obsluhují nevrle zákazníky. Z obecního rozhlasu jsou občané vyzýváni, aby se obrátili na úřad, který jim nabízí pomoc. Kdyby nehrozila nemoc, řekla bych, že je to krásné, jak jsme všichni k sobě hodní.

Protože žiji v telnické farnosti, ve které se poslední dobou velice často střídají kněží, hledám příčinu. Církevní tajemníci vymřeli s komunistickým režimem, kde je tedy chyba? Jsou dvě možnosti: v kněžích, nebo v nás. Kdyby se jednalo o jeden případ, možná dva,

řeknu, že to byla vina kněze, když je to už poněkolidkaté, je potřeba se zamyslet.

Loni 1. srpna k nám nastoupil mladý, vzdělaný, zcestovalý a velmi hodný pan farář Oldřich Chocholáč. Představil se nám na nádvoří telnického kostela, ochotně odpovídal zvědavcům na jejich někdy až nemístné otázky – všechno ale s klidem a úsměvem. Všichni jsme si oddechli, že budeme mít zase hodného kněze, kterého nám budou okolní farnosti závidět.

Když přišel jeho předchůdce otec Vladimír Langer, řekla nám průvodkyně v Břeclavi: „My jsme plakali, že od nás odchází, tak jsme si na něho zvykli.“ A co udělali někteří z nás? Podali na něj žalobu k církevnímu soudu! Za nějaký čas, my, někteří občané Sokolnic, jsme na tomto člověku začali hledat něco, co se najít nedá, až nakonec kněz, který byl v právu, na vlastní žádost odešel.

Otce Oldřicha jsme též přivítali s radostí, nevím ale, jak to bylo upřímné. To nám ukáže čas. V této pohnuté a nemocné době se nyní ozvalo z místního rozhlasu, že otec Oldřich nabízí pomoc všem, bez rozdílu náboženských názorů.

Děkujeme, pane faráři, zachoval jste se skutečně tak, jako byste tady s námi žil několik desítek let. Já, stará, doufám, že toto Vaše gesto bylo oceněno všemi, komu jste pomoc nabízel. Také Vám chci poděkovat za internetový přenos mši svatých, které jsou vysílány skoro denně. Při mších vždy končíváte nějakým vtípkem, který je při tomto stresu velice potřeba, protože nejenom léky léčí, ale veselá mysl bývá půl zdraví.

Otče Oldřichu, věřte, že Vám budeme i nadále fandit, protože nás držíte v dobách zlých a kdybyste náhodou potřeboval psychickou podporu Vy, tak za sebe řeknu určitě ano. A znám hodně lidí, kteří se ke mně přidají a nedají Vám ublížit. Vždyť jsme přece křesťané, a ti by si měli pomáhat a neházet si klacky pod nohy. Ještě jednou Vám za Vaši nabízenou pomoc děkujeme a snad naši podporu nebudete potřebovat, protože jsme přece věřící lidé, a ti by měli jít všem příkladem.

Dnes jsem nechala za rodiče a bratra sloužit mši svatou. Po mši svaté měl otec Oldřich prosebnou modlitbu k Panně Marii. Modlil se a prosil za celý národ, za celý svět, děkoval lidem v první linii, projevoval soustrast

těm, kterým někdo na tento zákeřný virus zemřel a prosil politiky, aby peníze, které se dávají na zbrojení, byly dány na výzkum na lék proti zákeřné nemoci.

Hluboce se klaním a pomyslně smekám před tímto knězem, protože nejenom cítí se všemi postiženými. Svou modlitbou, vřelou modlitbou prosí za nás, protože jeho slova svatí vyslyší určitě dřív, jako naše, někdy sotva slyšitelné drmolění.

V evangeliu i v kázání zazněla tato slova: „Ježíš pravil, ne vy jste si určili

mě, ale já jsem si vyvolil vás. V Ježíši Kristu je záchrana, Pán si nás vyvolil a chce, abychom přinášeli užitek.“ Otec Oldřich si vybral kněžství, protože si ho vyvolil Pán, který chce, aby přinášel užitek pro naši farnost, nejsme to my, abychom si diktovali, které tady chceme kněze. To, že byl poslán otec Oldřich do naší farnosti, určil sám Bůh a my jsme tu od toho, abychom Boží vůli respektovali a Božího služebníka poslouchali a nešíkanovali. Na to už bychom měli mít rozum, to dělají jen pubertáci. Když má ten či onen člo-

vek něco, co jiným lidem chybí a co sami chtějí, začnou ho lidé pomlouvat. A nakonec taky jeden vtípek na odlehčení: Když jsme byli ještě malí, tak jsme na pískovišti každého blbce trefili lopatičkou. Vůbec nechápu, proč v tom nepokračujeme?

Díky Vám, otče Oldřichu, jste opravdovým, dobrým pastýřem svých svěřených oveček. Jenomže my bychom někdy potřebovali, aby v rouše pastýře byl skrytý vlk a občas nás pořádně prohnal.

Anna Nečasová, Sokolnice

TELNICKÉ AKCE V LÉTĚ 2020

DATUM	NÁZEV AKTIVITY	POŘADATEL	MÍSTO
20. 6. 2020	Posezení s cimbálovou muzikou Aleše Smutného	Obec Telnice	Masarykovo nám., u Šatlavy
21. 6. 2020	Danielis - koncert duchovní hudby	Telnická farnost	Kostel sv. Jana Křtitele
27. 6. 2020	Zájezd do zámku Jaroměřice nad Rokytnou a okolí	Anna Nečasová	Jaroměřice nad Rokytnou a okolí
29. 6. 2020 až 1. 7. 2020	Letní kino s kinematografem bratří Čadíků	Obec Telnice	Sokolský areál
4. 7. 2020 až 11. 7. 2020	Sokolský tábor	Sokol Telnice	RS Hutník
4. 7. 2020	Turnaj v pétanque	Sokol Telnice	Sokolovna
13. 7. 2020 až 31. 7. 2020	Letní hlídání dětí	Obec Telnice	MŠ Telnice
19. 7. 2020 až 25. 7. 2020	Dětský tábor Draci z Tennessee	Draci z Tennessee	RS Hutník
19. 7. 2020 až 25. 7. 2020	Tábor dívčí scholy	Hana Kroutilová a Hana Jahodová	Netín
26. 7. 2020 až 2. 8. 2020	Ministrantský tábor - Borek 2020	František Kroutil	Borek
8. 8. 2020 až 9. 8. 2020	Nohejbalový turnaj Tennessee Cup XI.	Romana Vymazalová a spol.	Víceúčelové hřiště u sokolovny
10. 8. 2020	Příměstský tábor Veselá věda	Veselá věda	ZŠ Telnice
22. 8. 2020	III. ročník Veterán Bus Kříž	Rodina Křížova	Parkoviště u sokolovny
17. 8. 2020 až 21. 8. 2020	Handball kemp	Sokol Telnice	Sokolský areál
24. 8. 2020 až 28. 8. 2020	Handball kemp	Sokol Telnice	Sokolský areál

Obec Telnice vás srdečně zve na
posezení s oblíbenou cimbálovou muzikou
ALEŠE SMUTNÉHO

sobota 20. června 2020 v 19.00 hod.
Masarykovo náměstí u Šatlavy v Telnici

Vstup volný, zajištěno občerstvení i snadný přístup
k sociálním zařízením v budově Šatlavy.

Na místě bude nutné dodržovat
aktuálně platná mimořádná
hygienická opatření.

Milí telníční občané,

mockrát děkujeme za sbírku klubek
pro naše pletářky. Klubíčka byla opravdu
moc krásná a část je již rozeslaná
babičkám k pletení.

Udělalí jste nám opravdu velkou radost
a moc jste nám pomohli!

Jako pozdrav a poděkování posíláme
fotku s kolegyněkou Andreou, která má
projekt Ponožky od babičky na starost.
Mějte se v moravské Telnici krásně!

Petra Pechová
a Andrea Eržiaková
Elpida o.p.s.

(www.elpida.cz)

Poděkujme pomáhajícím

NAŠIM HRDINŮM V PRVNÍ LINII

ČÍSLO ÚČTU:

4200375921/6800

OBLASTNÍ CHARITA
RAJHRAD

Poděkujme pomáhajícím

OBLASTNÍ CHARITA
RAJHRAD

Lékaři, sestřičky, pečovatelky, sociální a terénní pracovníci, psychologové, pastorační a rehabilitační pracovníci **Oblastní charity Rajhrad** jsou tu pro pacienty a klienty i v době, kdy mají kvůli probíhající pandemii podstatně ztížené pracovní podmínky. Zaslouhují hluboký obdiv a respekt.

Slova však v tomto případě zoufale nestačí. Otevíráme proto příležitost pro všechny, kteří chtějí našim pracovníkům poděkovat a odměnit je tak za jejich profesionalitu a otevřené srdce.

Rajhradský hospic má dobré jméno a je v povědomí mnoha z vás. Pochvalné recenze však nepatří službám jako takovým, ale lidem, kteří je poskytují. Lidem, kteří nepřestávají pomáhat, a tak trochu upozadují v současné situaci sami sebe.

Pokud ve vás tyto řádky rezonují, můžete svoji vděčnost vyjádřit poskytnutím finančního daru na účet: **4200375921/6800**. Vybraná částka bude rozdělena mezi ty, kteří si ocenění zaslouží nejvíce – mezi naše srdcaře v první linii.

Orel jednota Telnice zve na

TENISOVÁ ŠKOLA PRO DĚTI

První setkání bude **v pondělí 1.6.2020 v 16.00**
na tenisovém kurtu Orlovny **zdarma.**

Další lekce budou probíhat od června do srpna.
V září bude otevřen komplexní kurz tenisu pro děti
(září 2020 – leden 2021).

Informace na telefonu 607 850 503.

Orel jednota Telnice, Masarykovo nám. 7, Telnice 664 59

www.oreltelnice.cz

AMATÉRSKÝ TURNAJ TROJIC V NOHEJBALE TENNESSEE CUP XI. 8. a 9.8.2020

START

sobota 8.8.2020 v 8:00

neděle 9.8.2020 v 9:00

Přihlášení týmů je možné do
30.června 2020 na tel.: 702 054 774

Těšíme se na Vás v areálu
sokolovny.

U
SEŇORA

Tuto akci podpořila
obec Telnice

LEGIOVLAK 2020

Aktuální trasa po změně ze dne 20. května 2020

Plasy 2. - 7. 6.
Žatec 9. - 14. 6.
Louny 16. - 21. 6.
Lovosice 23. - 28. 6.
Dečín 30. 6. - 5. 7.
Česká Lípa 7. - 12. 7.
Slovenská republika 14. - 26. 7.
Dvůr Králové nad Labem 28. 7. - 2. 8.
Martinice v Krkonoších 4. - 9. 8.
Nové Město nad Metují 11. - 16. 8.
Vamberk 18. - 23. 8.
Opatovice nad Labem 25. - 28. 8.
Nymburk 1. - 6. 9.
Kralupy nad Vltavou 8. - 11. 9.
Praha 12. 9.
Slaný 15. - 20. 9.
Zruč nad Sázavou 22. - 27. 9.
Skuteč 29. 9. - 4. 10.
Velké Opatovice 6. - 8. 10.
Sokolnice-Telnice 9. - 11. 10.
Náměšť nad Oslavou 13. - 18. 10.
Velké Meziříčí 20. - 25. 10.
Dačice 27. 10. - 1. 11.
Třeboň 3. - 8. 11.
Bechyně 10. - 15. 11.
Milevsko 17. - 22. 11.
Vyšší Brod 24. - 26. 11.

www.legiovlak.cz

Změna termínů a trasy vyhrazena.

NÁBOR DĚTÍ do telnického futsalového oddílu

Futsalový oddíl
TJ SOKOL TELNICE
zve všechny děti,
které nehrají házenou ☺
anebo se chtějí naučit
zacházet s fotbalovým
míčem, na nábor
do futsalového oddílu,
který hraje dětskou
futsalovou ligu
a pravidelně trénuje
v telnické sportovní
přetlakové hale.

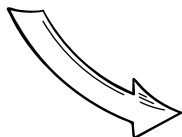
Nábor se týká dětí,
které absolvují
základní školu, tedy
ročníky narození
od 2014 a starší.
**Sraz ve středu
9. září 2020 v 16 h
v areálu
Sokola Telnice.**
Je třeba, aby děti
dorazily v doprovodu
alespoň jednoho
z (pra)rodičů.

Bližší informace na tel.: **725 33 00 44**, kontaktní osoby: F. Kroutil, T. Václavek

Raiffeisen
STAVEBNÍ SPOŘITELNA

PŘIJĎTE SI K NÁM PRO:

- stavební spoření
- pojištění
- bankovní účet

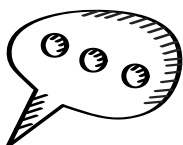
PORADÍME A ZAJISTÍME FINANCOVÁNÍ PŘI:

- pořízení vlastního bydlení
- rekonstrukci

Vždy hledáme nejvýhodnější řešení pro klienta.

Najdete nás v Telnici a na adrese
kanceláře Raiffeisen stavební spořitelny.

- 📍 Hybešova 476, Újezd u Brna
- ☎ +420 776 817 417
- ✉ ljamborova@obchod.rsts.cz

S námi můžete počítat.

Martin Maršál

Revoluční 387, Újezd u Brna
nabízí

malířské a natěračské práce.

Více informací na telefonu
608 971 004 nebo osobně
na uvedené adrese.

RODINA KŘÍŽOVA SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA
3. ROČNÍK

Veterán bus Kříž

22. 8. 2020 - Telnice

Parkoviště u sokolovny - **VSTUP ZDARMA**

Program

10:00 ZAHÁJENÍ, PODĚKOVÁNÍ VŠEM ZÚČASTNĚNÝM, PROHLÍDKA VŠECH
AUTOBUSŮ

13:45 PROJÍŽDKA AUTOBUSŮ NA ZÁMEK SLAVKOV - ZDARMA

14:15 PŘÍJEZD NA ZÁMEK SLAVKOV

16:30 ODJEZD ZPĚZ DO TELNICE

18:00 HRAJEME PRO DĚTI

20:00 VEČERNÍ ZÁBAVA - VSTUPNÉ DOBROVOLNĚ

OBČERSTVENÍ A BOHATÁ TOMBOLA ZAJIŠTĚNA

HRAJE SKUPINA:

Hamrůl Boys

Velice se na Vás těší pořadatelé

KINEMATOGRAF
bratří Čadíků

V TELNICI

FILMOVÉ LÉTO

29. 6. - 1. 7. 2020
vždy od 21:30 hod.
v sokolském areálu

Jiří Madl
Na střeše

POMÁDKA A LÁSKA, KTEROU ANI CAS NEZASTAVÍ
HODINARŮV ŮČEN

POSLEDNÍ ARISTOKRATKA

pondělí 30. června 2020 **středa**
29. června 2020 **úterý** **1. července 2020**

**vstupné dobrovolné,
bude použito na dobročinné účely**

srdečně zve obec Telnice
www.telnice.cz

MĚŘENÍ ZRAKU ZDARMA!

Masarykovo nám. 1665/8
ŠLAPANICE
tel. 773 260 803
PO–PÁ 8.00–11.30 • 12.30–17.00
SO 8.30–12.00

doctor optic
Moravia

VYŠETŘENÍ ZRAKU ZDARMA

+ JEDINEČNÁ AKCE:

KOMPLETNÍ POUZE
SLUNEČNÍ 1790 Kč
DIOPTRICKÉ BRÝLE

POUŽITY KVALITNÍ ČESKÉ BRÝLOVÉ ČOČKY

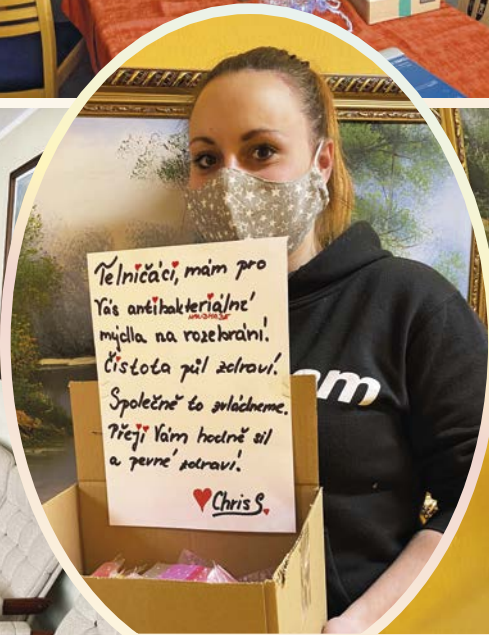
 DR.optik.sro doctor.optic www.doctoroptic.cz

Měření zraku zdarma neprovádíme v prodejně Praha ÚVN.

Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří v období nouzového stavu obětavě pomáhali druhým.

Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří v období nouzového stavu obětavě pomáhali druhým.

